

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel XXX
KOM(2011) 453/2

2011/xxxx (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2011) 953}
{SEC(2011) 954}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY sisältää säännöksiä, jotka liittyvät läheisesti sellaisten kansallisten säännösten yhteensovittamiseen, jotka koskevat oikeutta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä tämän toiminnan valvontakehystä (esimerkiksi liiketoimintaan tarvittavan toimiluvan myöntämistä, sijoittautumisvapauden käyttöä, kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia tässä yhteydessä sekä luottolaitosten valvontatarkastuksia). Kyseisessä direktiivissä, direktiivissä 2006/49/EY ja erityisesti niiden liitteissä vahvistetaan myös vakavaraisuussäännöt. Tällaisista säännöistä annetaan nyt asetusehdotus [julkaisutoimisto lisää viitteen], joka muodostaa yhdessä tämän ehdotuksen kanssa lainsäädäntöpakettin. Tavoitteena on jatkaa niiden säännösten lähentämistä, joilla direktiivit 2006/48/EY ja 2006/49/EY on saatettu osaksi kansallisia lainsäädäntöjä, sekä varmistaa, että luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan samoja vakavaraisuussääntöjä. Tällä on sisämarkkinoiden toiminnan kannalta olennainen merkitys.

Tämä ehdotus sisältää uudet säännökset seuraamuksista, tehokkaista hallinnointi- ja ohjausjärjestelmistä sekä siitä, miten estetään liiallinen riippuvuus ulkoisista luottoluokituksesta. Näissä perusteluissa käsitellään ainoastaan näitä uusia säännöksiä. Direktiivin muut osat koostuvat jo voimassa olevista säännöksistä tai asetusehdotuksen edellyttämistä mukautuksista. Lisäksi tässä ehdotuksessa yhdistetään selkeyden vuoksi luottolaitoksia ja direktiivissä 2006/49/EY käsiteltyjä sijoituspalveluyrityksiä koskevat säännökset. Asiaa käsitellään tarkemmin jäljempänä luvussa 5. Basel III -sopimukseen liittyviä muutoksia käsitellään asetusehdotuksessa lukuun ottamatta kuitenkin pääomapuskureita koskevia säännöksiä, jotka sisältyvät tähän direktiiviehdotukseen. Näin ollen näissä perusteluissa käsitellään ainoastaan pääomapuskureiden tavoitteita ja niihin liittyviä oikeudellisia näkökohtia. Basel III -sopimuksen yleistä taustaa sekä vaikutustenarvioinnin ja julkisten kuulemisten tuloksia selostetaan yksityiskohtaisemmin asetusehdotuksessa.

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

1.1.1. Seuraamukset

Tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamusjärjestelmät ovat avainasemassa pyrittäessä turvaamaan EU:n pankkisääntöjen noudattaminen, suojaamaan pankkipalvelujen käyttäjiä sekä varmistamaan pankkimarkkinoiden turvallisuus, vakaus ja eheys.

Analysoitaessa ehdotetun direktiivin ja ehdotetun asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kansallisia seuraamusjärjestelmiä on todettu, että kansallisten viranomaisten käytettävissä olevien seuraamus- ja tutkintavaltuuksien oikeudellisessa kehyksessä on eroja ja heikkouksia.

Vaarana on, että keskenään erilaiset ja liian heikot seuraamukset eivät riitä ehkäisemään tämän direktiivin ja uuden asetuksen rikkomista, koska niillä ei voida varmistaa tehokasta valvontaa eikä myöskään tasapuolisten toimintaedellytysten kehittymistä. Sen vuoksi komissio ehdottaa, että jäsenvaltioiden hallinnollisten seuraamusten ja toimenpiteiden oikeudellisia kehyksiä lujitetaan ja lähennetään säätämällä riittävän varoittavista

hallinnollisista seuraamuksista, joita sovelletaan direktiivin ja asetuksen tärkeimpiin rikkomisiin. Lisäksi olisi säädettävä hallinnollisten seuraamusten asianmukaisesta henkilöllisestä soveltamisalasta, seuraamusten julkistamisesta sekä mekanismeista, jotka kannustavat ilmoittamaan säännösten rikkomisesta.

1.1.2. Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät

Finanssimarkkinoiden romahtaminen syksyllä 2008 ja sen jälkeinen luottokriisi johtuivat monista, usein toisiinsa liittyneistä makro- ja mikrotaloudellisista tekijöistä, kuten 25. helmikuuta 2009 julkaistussa EU:n finanssivalvontaa käsitelleen korkean tason ryhmän raportissa todetaan. Erityisenä tekijänä oli liiallisten riskien kasautuminen rahoitusjärjestelmään. Tämä liiallinen kasautuminen johtui osittain finanssilaitosten, erityisesti pankkien hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien heikkouksista. Vaikka kaikki pankit eivät kärsineetkään hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien systeemisistä heikkouksista, Baselin pankkivalvontakomitea (BCBS) viittasi kuitenkin ”useisiin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien puutteisiin ja virheisiin”.

Muutoksen tarve tällä alalla on tunnustettu laajalti. Yritykset, toimivaltaiset viranomaiset ja kansainväliset elimet (OECD, finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB) ja Baselin pankkivalvontakomitea (BCBS) ovat jo tarkistaneet nykyisiä käytäntöjään ja suuntaviivojaan tai tekevät sitä parhaillaan. Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien lujittaminen on komission ensisijainen tavoite erityisesti sen finanssimarkkinauudistus- ja kriisienekhäisyohjelman osana.

1.1.3. Liiallinen riippuvuus ulkoisista luottoluokituksista

Riippuvuus ulkoisista luottoluokituksista on liiallista, jos finanssilaitokset ja institutionaaliset sijoittajat luottavat pelkästään tai mekaanisesti luottoluokituslaitosten antamiin luokituksiin ja laiminlyövät omat asianmukaisuutta huolellisuutta ja sisäistä riskienhallintaa koskevat velvollisuutensa. Liiallinen riippuvuus ulkoisista luottoluokituksista voi johtaa finanssialan toimijoiden laumakäyttäytymiseen, esimerkiksi velkainstrumenttien samanaikaiseen myyntiin sen jälkeen, kun tietyn velkainstrumentin luokitus on laskenut alle investointiluokan. Tämä voi vaikuttaa rahoitusvakauteen varsinkin, jos muutamat suuret luottoluokituslaitokset erehtyvät kollektiivisesti arvioinneissaan.

1.1.4. Laitosten luotonannon myötäsyklisyys

Myötäsyklisillä vaikutuksilla tarkoitetaan vaikutuksia, jotka noudattelevat suhdanteita ja vahvistavat niitä. Nykyisten riskiperusteisten pääomavaatimusten yhtenä piirteenä on, että ne vaihtelevat suhdannekierron aikana. Jos luottolaitokset voivat täyttää nämä vaatimukset, ei ole olemassa nimenomaisia lakisääteisiä rajoituksia, joilla rajoitettaisiin niiden ottaman riskin määrää ja näin ollen niiden velkaantumista.

1.2. Yleinen tausta

1.2.1. Seuraamukset

Vuonna 2010 antamassaan tiedonannossa ”Seuraamusjärjestelmien lujittaminen finanssipalvelujen alalla”¹ komissio on suunnitellut EU:n lainsäädäntötoimea, jolla

---

¹ KOM(2010) 716 lopullinen.

asetettaisiin joitakin seuraamusjärjestelmiin liittyviä keskeisiä kysymyksiä koskevat yhteiset vähimmäisvaatimukset, jotka mukautettaisiin kunkin alan erityispiirteisiin.

Seuraamukset, joita määrätään vakavaraisuusdirektiivien keskeisten säännösten, kuten toimilupavaatimusten, vakavaraisuusvelvoitteiden ja raportointivelvoitteiden rikkomisesta, vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen eivätkä näytä aina ole riittävän tehokkaita, oikeasuhteisia tai varoittavia.

Eroja esiintyy jonkin verran myös siinä, miten paljon eri jäsenvaltiot määräävät seuraamuksia, mikä pätee myös sellaisiin jäsenvaltioihin, joiden pankkialat ovat samansuuruiset. Joissakin jäsenvaltioissa seuraamuksia ei ole määrätty yli vuoden pituisena ajanjaksona lainkaan, mikä voi olla merkki EU:n sääntöjen heikosta täytäntöönpanosta.

1.2.2. Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät

Komissio ilmoitti 4. maaliskuuta 2009 antamassaan tiedonannossa², että se aikoi i) tarkastella finanssilaitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä koskevia sääntöjä ja käytäntöjä finanssikriisin valossa ja ii) antaa tarvittaessa suosituksia tai ehdottaa sääntelytoimia tämän talouden avainsektorin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien mahdollisten heikkouksien korjaamiseksi.

Kesäkuussa 2010 komissio julkaisi rahoituslaitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä sekä palkka- ja palkkiokäytäntöjä käsittelevän vihreän kirjan³ ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan⁴, joissa analysoitiin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien puutteita finanssipalvelujen alalla ja ehdotettiin mahdollisia jatkotoimia.

Vihreällä kirjalla käynnistetyn julkisen kuulemisen tulokset ovat osoittaneet, että havaituista puutteista ollaan laajalti yksimielisiä, ja vihreä kirja on saanut tukea eri viranomaisilta ja jäsenvaltioilta. Myös Euroopan parlamentti on todennut julkisesti noteerattujen yhtiöiden hallinto- tai valvontaelinten jäsenten palkoista ja palkkioista sekä rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta antamassaan mietinnössä⁵, että finanssilaitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä koskevien normien ja käytäntöjen lujittaminen on tärkeää. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea on suhtautunut rahoituslaitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä sekä palkka- ja palkkiokäytäntöjä käsittelevästä vihreästä kirjasta antamassaan lausunnossa⁶ myönteisesti komission vihreään kirjaan ja tukee ehdotettua toimea.

1.2.3. Liiallinen riippuvuus ulkoisista luottoluokituksista

Kansainvälisellä tasolla finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB) on hiljattain laatinut periaatteet, joiden tavoitteena on vähentää viranomaisten ja finanssilaitosten riippuvuutta ulkoisista luottoluokituksista⁷. Periaatteiden mukaan lainsäädännöstä olisi poistettava tai siinä olisi korvattava viittaukset tällaisiin luokituksiin, jos käytettävissä on sopiva vaihtoehtoisia luottokelpoisuusstandardeja, ja pankkeja kehoitetaan tekemään omat luottoluokituksensa. Tässä ehdotetut säännökset ovat FSB:n periaatteiden mukaisia.

---

² KOM(2009) 114 lopullinen.

³ KOM(2010) 284 lopullinen.

⁴ SEC(2010)669 lopullinen.

⁵ 2010/2009(INI).

⁶ INT/527.

⁷ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_101027.pdf.

1.2.4. Pääomapuskurit

Yleinen pääomapuskuri ja etenkin vastasyklinen pääomapuskuri on tarkoitettu lieventämään edellä 1.1.4 kohdassa tarkoitettua myötäsykliisyyden riskiä ja ylivelkaantumisriskiä.

1.3. Alalla voimassa olevat unionin säännökset

Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetussa direktiivissä 2006/48/EY edellytetään, että luottolaitoksilla on toimivat hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät. Siinä ei kuitenkaan täsmennetä, millaisia tällaisten järjestelmien on tarkkaan ottaen oltava.

Ulkoisten luokitusten käytön vähentämiseksi direktiivissä 2006/48/EY asetetaan pankeille velvollisuus noudattaa itse asianmukaista huolellisuutta arvopaperistettujen vastuiden kohde-etuutena olevien omaisuuserien yhteydessä.

1.4. Johdonmukaisuus suhteessa muuhun politiikkaan

Ehdotettu luottolaitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien uudistus on erottamaton osa finanssipalvelualan yleistä uudistusta eurooppalaisen valvontarakenteen, pääomavaatimusten tiukentamisen sekä kriisinhallinnan ja -ratkaisun yhteydessä. Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien uudistusta tarkasteltaessa on otettava huomioon myös hiljattain annettu komission tiedonanto seuraamusjärjestelmien lujittamisesta finanssipalvelujen alalla.

Komissio on käynnistänyt horisontaalisen aloitteen, jonka tavoitteena on kannustaa toimialaa lisäämään naisten edustusta yhtiöiden hallituksissa. Se arvioi vuoden kuluttua, onko itsesääntelyaloitteilla ollut toivottua vaikutusta, ja jos tällaista vaikutusta ei ole ollut, se harkitsee säädösehdotusten antamista. Koska vaikutustenarviointi on osoittanut tämän olevan relevantti ongelma pankkialalla, tässä vaiheessa noudatetaan alhaalta ylös -lähestymistapaa. Lähestymistapaa on kuitenkin mukautettava, jos vuoden kuluttua tehtävä laajempi arviointi osoittaa, että lainsäädännön antaminen on tarpeen.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

2.1. Intressitahojen kuuleminen

2.1.1. Seuraamukset

Komissio järjesti julkisen kuulemisen⁸ toimenpiteistä, joita on kaavailtu finanssialan seuraamusjärjestelmien lujittamiseksi ja lähentämiseksi, sekä pankkialan kannalta olennaisista kysymyksistä. Se käytti lähtökohtanaan Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean pankkialan kansallisista seuraamusjärjestelmistä tekemää tutkimusta⁹. Kuuleminen päättyi 19. helmikuuta 2011.

Komissio sai vastauksia monilta eri tahoilta, muun muassa useilta pankkialan sidosryhmiltä (valvontaviranomaisilta, keskuspankeilta, muilta pankeilta ja pankkiiriyhdistyksiltä), jotka

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/sanctions_en.htm

⁹ CEBS: "Mapping of supervisory objectives, including early intervention measures and sanctioning powers", maaliskuu 2009/47, saatavissa osoitteesta <http://www.c-ebs.org/home.aspx>. Raportissa esitettyjä tietoja on päivitetty myöhemmin jäsenvaltioilta saatujen tietojen pohjalta.

kommentoivat EU-toimien tarpeellisuutta tällä alalla, yhdenmukaistamisen asianmukaista laajuutta sekä ehdotettuja toimia ja niiden mahdollisia etuja tai haittoja.

Seuraamusjärjestelmiä lähentävistä ja lujittavista toimista keskusteltiin myös jäsenvaltioiden kanssa 17. tammikuuta 2011 pidetyssä rahoituspalvelukomitean kokouksessa.

2.1.2. Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät

Tämä aloite ja vaikutustenarviointi perustuvat laajaan ja jatkuvaan vuoropuheluun ja konsultointiin, joihin ovat osallistuneet kaikki tärkeimmät sidosryhmät, kuten arvopaperimarkkinavalvojat, markkinatoimijat (liikkeeseenlaskijat, välittäjät ja sijoittajat) sekä kuluttajat.

EU:hun sijoittautuneista pörssinoteeratuista pankeista ja vakuutusyhtiöistä valittiin edustava kymmenen yrityksen otos, ja näille yrityksille lähetettiin kysely niiden hallinnointi- ja ohjausjärjestelmistä. Kyselyä täydennettiin 30 haastattelulla, jotka tehtiin hallitusten jäsenten, hallintojohtajien, talousjohtajien, riskienhallintajohtajien ja sisäisten tarkastajien kanssa.

Toinen kysely lähetettiin eurooppalaisille pankkivalvontaviranomaisille, joilta tiedusteltiin niiden näkemyksiä finanssilaitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmistä sekä niiden omaa roolia tässä yhteydessä. Kolmas kysely lähetettiin valikoiduille suurille eurooppalaisille institutionaalisille sijoittajille ja osakkeenomistajien yhdistyksille, joilta tiedusteltiin niiden käytäntöjä ja odotuksia finanssilaitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien suhteen. Helmikuun 2. päivänä 2010 pidettiin seurantakokous noin 30 sijoittajan kanssa.

Lopulta julkaistiin vihreä kirja, jolla käynnistettiin julkinen kuuleminen keinoista, joilla voitaisiin korjata finanssilaitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien puutteita. Kuuleminen kesti 2. kesäkuuta ja 1. syyskuuta 2010 välisen ajan. Kannanottoihin ja niiden analysointiin voi tutustua komission verkkosivustolla¹⁰.

2.1.3. Liiallinen riippuvuus ulkoisista luottoluokituksista

Komissio järjesti julkisen kuulemisen ulkoisiin luottoluokituksiin liittyvistä kysymyksistä, joiden yhtenä aiheena oli liiallinen riippuvuus tällaisista luokituksista. Kuuleminen päättyi 7. tammikuuta 2011, ja siihen saatiin 93 kannanottoa. Niissä ehdotettiin useita vaihtoehtoja, muun muassa sisäisten mallien käytön edistämistä sekä yritysten velvoittamista hoitamaan oman riskienhallintansa siten, että ne eivät turvaudu pelkästään ulkoisiin luokituksiin tai käytä niitä mekaanisella tavalla. Kannanottoihin ja niiden analysointiin voi tutustua komission verkkosivustolla¹¹.

2.1.4. Pääomapuskurit

Pääomapuskurit ovat osa Baselin pankkivalvontakomitean sopimusta vuodelta 2010, minkä vuoksi niistä kuultiin laajasti sidosryhmiä sekä Basel-kehyksessä että komission erityisissä sidosryhmäkuulemisissa.

---

¹⁰

http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm#consultation2010

¹¹

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/credit_agencies_2011&vm=detailed&sb=Title

2.2. Asiantuntijatiedon käyttö

2.2.1. Seuraamukset

Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean vuonna 2008 tekemästä tutkimuksesta¹² saatiin tietoa kansallisissa lainsäädännöissä vahvistetuista hallinnollisista seuraamuksista sekä siitä, miten pankkivalvontaviranomaiset tosiasiallisesti käyttävät seuraamuksia. Komissio on vuonna 2011 kerännyt lisätietoa kansallisissa lainsäädännöissä säädetyistä seuraamuksista, joita voidaan määrätä vakavaraisuusdirektiivien tärkeimmistä rikkomisista.

Ehdotetut toimenpiteet perustuvat näihin tietoihin sekä julkisessa kuulemisessa esitettyihin kannanottoihin.

2.2.2. Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät

Valmistellessaan vihreää kirjaa komission yksiköt järjestivät kuulemismenettelyn yhteydessä 12. lokakuuta 2009 julkisen konferenssin, johon osallistui useita sidosryhmiä. Keskusteluissa keskityttiin yhtiön hallituksen rooliin ja toimivaltaan, sisäistä tarkastusta ja riskienhallintaa koskeviin hallintokysymyksiin sekä osakkeenomistajien, valvontaviranomaisten ja lakisääteisten tilintarkastajien rooleihin.

Vihreä kirja perustuu myös analyysihin ja tutkimuksiin, joita julkiset ja yksityiset organisaatiot ovat tehneet tai tekevät parhaillaan kansainvälisellä tasolla sekä Euroopan ja jäsenvaltioiden tasolla. Työssään komission henkilöstö on saanut neuvoja yritysten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää käsittelevältä eurooppalaiselta foorumilta (ECGF) sekä samaa asiaa käsittelevältä tilapäiseltä neuvoa-antavalta työryhmältä, johon kuuluu joitakin ECGF:n jäseniä ja muita tunnettuja hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien asiantuntijoita.

2.2.3. Liiallinen riippuvuus ulkoisista luottoluokituksista

Komissio osallistuu aktiivisesti edellä mainittuun FSB:n työhön. Lisäksi se osallistuu Baselin pankkivalvontakomiteaan, joka työskentelee myös luokitusten liiallisen käytön vähentämiseksi likviditeettiä, luokituksia ja arvopaperistamista käsittelevissä työryhmissään.

2.2.4. Pääomapuskurit

Pääomapuskureihin liittyvää teknistä työtä on tehty myös vakavaraisuusdirektiivejä käsittelevän työryhmän alaryhmissä. Työryhmän jäsenet nimittää Euroopan pankkikomitea.

2.3. Vaikutustenarviointi

2.3.1. Seuraamukset

Tiedonantoon ”Seuraamusjärjestelmien lujittaminen finanssipalvelujen alalla” liittyi vaikutustenarviointi, jossa tarkasteltiin tärkeimpiä toimintavaihtoehtoja, joilla finanssipalvelusääntöjen rikkomisesta määrättäviä seuraamuksia voitaisiin lähentää ja lujittaa muun muassa pankkialalla. Tähän ehdotukseen liittyy toinen vaikutustenarviointi, jossa tarkastellaan lähemmin pääomavaatimukseen liittyviä erityisongelmia.

---

¹² Ks. alaviite 9.

Ehdotettujen toimenpiteiden päätavoitteena on varmistaa EU:n pankkisääntöjen parempi noudattaminen lisäämällä kansallisten seuraamusjärjestelmien tehokkuutta ja varoittavuutta. Tämä edellyttää seuraavien toimintatavoitteiden saavuttamista:

- Seuraamusten oikeudellisia kehyksiä on lujitettava ja lähennettävä varmistamalla
  - asianmukaisten hallinnollisten seuraamusten määrääminen vakavaraisuusdirektiivien tärkeimmistä rikkomisista
  - hallinnollisten seuraamusten asianmukainen henkilöllinen soveltamisala
  - Seuraamusten julkistaminen.
- Rikkomistapausten havaitsemista helpottavia mekanismeja on lujitettava ja lähennettävä varmistamalla, että
  - väärinkäytösten ilmoittamista kannustetaan tehokkailla mekanismeilla.

2.3.2. *Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät*

Tämän aloitteen yleisenä tavoitteena on varmistaa eurooppalaisten luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten riskienhallintajärjestelmien tehostuminen. Suunnitelluilla toimenpiteillä tulisi estää se, että yksittäiset luottolaitokset ottavat liiallisia riskejä, ja viime kädessä liiallisten riskien kasautuminen rahoitusjärjestelmään. Tämän päämäärän saavuttamiseksi tässä aloitteessa keskitytään seuraaviin toimintatavoitteisiin:

- yhtiöiden hallitusten harjoittaman riskienvalvonnan tehostaminen
- riskienhallintatoiminnon aseman parantaminen ja
- sen varmistaminen, että valvontaviranomaiset seuraavat tehokkaasti riskien hallintaa.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi komissio on päättänyt parantaa nykyistä oikeudellista kehystä.

Yhtiön hallituksen kokoonpanoa ja jäsenten valintaa koskevilla vaatimuksilla varmistetaan jäsenten asianmukaisempi päätöksäytyminen, pätevyys, ajankäyttö ja suurempi vastuuvollisuus. Hyvin asioista perillä olevat ja pätevät hallitukset sekä vahva riskienhallintatoiminto antavat luottolaitoksille paremmat mahdollisuudet tunnistaa ja hallita uusia riskejä, mikä vähentää liiallista riskinottoa. Julkistamisvaatimusten avulla lisätään avoimuutta, jolloin markkinatoimijat saavat enemmän tietoa ja markkinakuri paranee.

Monipuolistamalla hallitusten jäsenten ehdokasvalikoimaa mahdollistetaan sellaisten henkilöiden pääseminen hallitukseen, jotka ovat aiemmin jääneet sen ulkopuolelle. Näin voidaan lisätä hallituksen jäseniksi sopivien ehdokkaiden määrää ja parantaa asiantuntemusta. Näin ollen ehdotuksella ei pitäisi olla merkittävää kielteistä vaikutusta sopivien ehdokkaiden saantiin.

Vaatimusten tiukentaminen Euroopan tasolla voi vaikuttaa kielteisesti eurooppalaisten luottolaitosten kilpailukykyyn kansainvälisellä tasolla. Vaikka tiukemmat vaatimukset voivat heikentää kilpailukykyä, tätä vaikutusta lieventävät sijoittajiin, tallettajiin ja muihin

sidosryhmiin kohdistuvat myönteiset vaikutukset. Parempi riskienhallintajärjestelmä vahvistaisi myös pankkialan sopeutumiskykyä.

Ehdotuksesta ei koituisi suuria kustannuksia luottolaitoksille, eikä sillä olisi merkittävää vaikutusta luotonantoon.

2.3.3. Liiallinen riippuvuus ulkoisista luottoluokituksesta

Luottolaitoksia koskevasta uudesta aloitteesta laaditaan (todennäköisesti heinäkuun 2011 alussa) vaikutustenarviointi, johon sisältyvässä yleisessä osassa käsitellään myös ulkoisten luokitusten liiallista käyttöä ja tähän liittyviä ehdotuksia.

2.3.4. Pääomapuskurit

Koska pääomapuskurit ovat osa Basel-sopimusta, niitä koskeva vaikutusarviointi tehdään yhdessä kaikkien muiden toimenpiteiden kanssa ja eritellään tähän direktiiviin liittyvässä asetuksessa.

3. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

4. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

4.1. Oikeusperusta

Tämän ehdotuksen oikeusperustana on SEUT-sopimuksen 53 artiklan 1 kohta. Direktiivit 2006/48/EY ja 2006/49/EY, jotka on tarkoitus korvata tällä direktiivillä ja ehdotetulla asetuksella [julkaisutoimisto lisää viitteen], ovat olennainen väline sisämarkkinoiden toteuttamisessa sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden kannalta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten alalla. Tällä ehdotuksella on tarkoitus korvata direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY säännökset ja sovittaa yhteen kansalliset säännökset, joilla säännellään liiketoimintaan tarvittavan toimiluvan myöntämistä, määräosuuksien hankkimista, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden käyttöä, kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia tässä yhteydessä sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten perustamispääomaa ja valvontatarkastuksia. Tämän ehdotuksen päätavoitteena ja kohteena on sovittaa yhteen kansalliset säännökset, jotka koskevat oikeutta harjoittaa luottolaitos- ja sijoituspalveluyritystoimintaa, sen hallintoa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä ja sen valvontakehystä. Näin ollen ehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaan.

Tällä ehdotuksella täydennetään ehdotettua asetusta [julkaisutoimisto lisää viitteen], jossa asetetaan luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin suoraan sovellettavat yhdenmukaiset vakavaraisuusvaatimukset, koska tällaiset vaatimukset liittyvät läheisesti finanssimarkkinoiden toimintaan monien sellaisten varojen osalta, joita luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset pitävät hallussaan. Asetuksen oikeusperustana on SEUT-sopimuksen 114 artikla.

4.2. Toissijaisuusperiaate

SEUT-sopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toimen tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin EU:n tasolla. Ehdotetuissa säännöksissä ei mennä pidemmälle kuin asetettujen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää. Ainoastaan EU:n toimilla voidaan varmistaa, että useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimiviin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan samoja vaatimuksia. Näin voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset, yksinkertaistaa sääntelyä, välttää sääntöjen noudattamiseen liittyvät tarpeettomat kustannukset rajatylittävässä toiminnassa, edistää EU:n markkinoiden yhdentymistä ja rajoittaa sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä. EU:n toimilla varmistetaan myös rahoitusjärjestelmän vakaus EU:ssa.

4.3. SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklan noudattaminen

Komissio hyväksyi 23. syyskuuta 2009 ehdotukset EPV:n, EVLEV:n ja EAMV:n perustamisasetuksiksi¹³. Komissio haluaa tältä osin palauttaa mieliin SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklaan liittyvät lausumat, jotka se esitti hyväksyessään Euroopan valvontaviranomaisten perustamista koskevat asetukset. Lausumissa todetaan seuraavaa: ”Sääntelystandardien hyväksymisprosessin osalta komissio korostaa finanssipalvelualan ainutlaatua luonnetta, joka johtuu Lamfalussy-rakenteesta ja joka on nimenomaisesti tunnustettu SEUT-sopimukseen liitetystä julistuksesta 39. Komissio epäilee kuitenkin vahvasti, ovatko rajoitukset, jotka koskevat sen asemaa delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanotoimenpiteitä hyväksyttäessä, SEUT 290 ja 291 artiklan mukaisia.”

5. EHDOTUKSEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS

5.1. Lainsäädäntöpaketin eri osien välinen vuorovaikutus ja yhtenäisyys

Tämä direktiivi muodostaa lainsäädäntöpaketin yhdessä ehdotetun asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] kanssa. Paketilla on tarkoitus korvata direktiivit 2006/48/EY ja 2006/49/EY. Se merkitsee sitä, että direktiivissä ja asetuksessa käsitellään kummassakin sekä luottolaitoksia että sijoituspalveluyrityksiä. Nykyään jälkimmäiset on ainoastaan ”liitetty” direktiiviin 2006/48/EY direktiivillä 2006/49/EY. Jälkimmäisestä direktiivistä suuri osa sisältää pelkkiä viittauksia direktiiviin 2006/48/EY. Kumpaankin yritystyyppiin sovellettavien säännösten yhdistäminen samaan pakettiin parantaisi näiden säännösten luettavuutta. Lisäksi molempien direktiivien laajat liitteet sisällytettäisiin artiklaosaan, mikä yksinkertaistaisi entisestään niiden soveltamista.

Pankkeihin ja sijoituspalveluyrityksiin suoraan sovellettavat vakavaraisuussäännökset esitetään asetusehdotuksessa. Direktiiviehdotukseen jäävät säännökset, jotka koskevat toimilupien myöntämistä luottolaitoksille sekä sijoittautumisvapauden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden käyttöä. Ne eivät koskisi sijoituspalveluyrityksiä, koska vastaavia oikeuksia ja velvollisuuksia säännellään direktiivillä 2004/39/EY (”rahoitusmarkkinadirektiivillä”). Direktiiviin jäisivät myös luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten valvontaa koskevat yleiset periaatteet, jotka on osoitettu jäsenvaltioille ja niiden toimivaltaisille viranomaisille. Ne käsittävät erityisesti tietojenvaihdon, kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten välisen tehtävienjaon sekä seuraamusvaltuuksien käytön (jota koskevat

¹³ KOM(2009) 501, KOM(2009) 502 ja KOM(2009) 503.

säännökset olisivat uusia). Direktiivi sisältäisi yhä säännökset valvontatarkastuksista, jollaisia jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät luottolaitoksista ja sijoituspalveluyrityksistä. Kyseiset säännökset täydentävät asetuksessa vahvistettavia, luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskevia yleisiä vakavaraisuusvaatimuksia säättämällä yksittäisistä järjestelyistä, joista toimivaltaiset viranomaiset päättäisivät jokaisesta yksittäisestä luottolaitoksesta ja sijoituspalveluyrityksestä tekemänsä jatkuvan valvontatarkastuksen perusteella. Direktiivissä vahvistettaisiin, millaisia valvontajärjestelyjä voitaisiin käyttää, ja toimivaltaiset viranomaiset voisivat niiden puitteissa päättää määrättävistä järjestelyistä oman harkintansa mukaisesti. Näihin kuuluisivat myös luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen sisäiset prosessit, erityisesti mitä tulee uusiin riskienhallintaa sekä hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä koskeviin vaatimuksiin.

5.2. Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että pankkilainsäädännön rikkomiseen voidaan soveltaa asianmukaisia hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä. Tätä varten direktiivissä edellytetään, että ne noudattavat seuraavia vähimmäissääntöjä.

Ensiksikin hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä olisi sovellettava säännösten rikkomisesta vastuussa oleviin luonnollisiin ja oikeushenkilöihin. Tämä käsittäisi tapauksen mukaan luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset ja yksityishenkilöt.

Toiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava käytettävissään hallinnollisten seuraamusten ja toimenpiteiden vähimmäisvalikoima sellaisia tapauksia varten, joissa rikotaan tämän direktiivin ja asetuksen keskeisiä säännöksiä. Tähän sisältyisivät toimiluvan peruuttaminen, lopettamismääräykset, julkiset ilmoitukset, johdon irtisanominen ja hallinnolliset taloudelliset seuraamukset.

Kolmanneksi kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen hallinnollisten taloudellisten seuraamusten enimmäissuuruuden olisi ylitettävä säännösten rikkomisesta saatava hyöty, jos se voidaan määrittää, eivätkä ne saisi missään tapauksessa olla alle direktiivissä säädetyn tason (oikeushenkilön tapauksessa 10 prosenttia laitoksen vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta ja luonnollisten henkilöiden tapauksessa 5 miljoonaa euroa tai 10 prosenttia asianomaisten henkilöiden vuosiansioista).

Neljänneksi niihin perusteisiin, jotka toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon määrittäessään tiettyyn tapaukseen sovellettavan seuraamuksen tyyppiä ja ankaruutta, olisi kuuluttava ainakin direktiivissä esitetyt perusteet (kuten säännösten rikkomisesta saatu taloudellinen hyöty tai kolmansille osapuolille aiheutuneet tappiot sekä rikkomuksen tekijän yhteistyöhalukkuus).

Viidenneksi seuraamukset ja toimenpiteet olisi aina julkistettava siten kuin tässä direktiivissä säädetään.

Lisäksi olisi otettava käyttöön asianmukainen mekanismi, jolla kannustetaan ilmoittamaan luottolaitoksissa ja sijoituspalveluyrityksissä havaituista rikkomuksista.

Tässä ehdotuksessa ei käsitellä rikosoikeudellisia seuraamuksia.

5.3. Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät

Koko luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen hallintoelimen on varattava aina kyseistä laitosta tai yritystä varten riittävästi aikaa, ja sillä on oltava riittävästi tietoja, taitoja ja kokemusta, jotta se kykenee ymmärtämään kyseisen laitoksen tai yrityksen liiketoimintaa ja tärkeimpiä riskejä. Kaikkien hallintoelimen jäsenten on oltava riittävän hyvämaineisia, ja heillä on oltava sellaisia ominaisuuksia ja sellaista mielen riippumattomuutta, että he voivat rakentavasti kyseenalaistaa ja valvoa johdon päätöksiä. Jotta välttyttäisiin ryhmäajattelulta ja helpotettaisiin kriittistä kyseenalaistamista, luottolaitosten hallintoneuvostojen olisi oltava riittävän heterogeenisiä jäsentensä iän, sukupuolen, maantieteellisen jakautumisen sekä koulutus- ja ammattitaidon suhteen edustaakseen erilaisia mielipiteitä ja kokemuksia. Tasapainoinen sukupuolijakauma on erityisen tärkeää, jotta hallintoelin edustaisi demografista todellisuutta.

Jotta riskien valvonta ja hallinta olisi tehokasta, hallintoelimen tulisi olla vastuu- ja tilivelvollinen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen yleisestä riskistrategiasta sekä riskienhallintajärjestelmien asianmukaisuudesta, minkä yhteydessä olisi otettava huomioon luottolaitoksen riskiprofiili. Koska luottolaitosten moitteettomalla riskienhallinnalla on suuri merkitys, valvontatoimintoon hoitavan hallintoelimen olisi perustettava erillinen riskikomitea käsittelemään erityisesti riskeihin liittyviä asioita ja valmistelemaan niitä koskevia hallintoelimen päätöksiä. Riskikomitean olisi avustettava hallintoelintä tämän riskienvalvontatehtävässä, mutta hallintoelimen tulisi olla viime kädessä vastuussa riskistrategiasta.

Jotta luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen ylemmälle johdolle tai hallintoelimelle voitaisiin antaa kokonaiskäsitys kaikista riskeistä, laitoksella tai yrityksellä olisi oltava riippumaton riskienhallintatoiminto, jonka olisi pystyttävä muodostamaan toimiva ja kokonaisvaltainen näkemys sen kaikista riskeistä. Riskienhallintatoiminnolla olisi oltava riittävästi painoarvoa ja auktoriteettia, jotta se pystyisi vaikuttamaan strategiaan riskienhallintapäätöksiin, ja sillä olisi oltava suora yhteys hallintoelimeen.

5.4. Liiallinen riippuvuus ulkoisista luottoluokituksesta

Luottolaitoksilla ja sijoituspalveluyrityksillä edellytetään olevan omat moitteettomat luotonantoperusteensa ja luottopäätösprosessinsa. Tämä pätee riippumatta siitä, myöntävätkö ne lainoja asiakkaille vai ottavatko ne arvopaperistettuja vastuuta. Tässä prosessissa voidaan käyttää ulkoisia luottoluokituksia yhtenä tekijänä muiden joukossa, mutta ne eivät saa olla ratkaisevassa asemassa. Erityisesti sisäisissä menetelmissä ei saa tukeutua yksinomaan tai mekaanisesti ulkoisiin luokituksiin.

Erityisesti, kun lasketaan pankkien lakisääteisiä pääomavaatimuksia, luottoluokituslaitosten arviointeja käytetään joissakin tapauksissa perustana eriyttäessä pääomavaatimuksia riskien mukaan eikä määritettäessä itse vähimmäispääoman suuruutta. Koko vakavaraisuusdirektiivien muodostama kehys tarjoaa pankeille kannustimen käyttää ulkoisten luokitusten sijasta sisäisiä luokituksia myös lakisääteisten pääomavaatimusten laskemiseen.

Ehdotetun säännöksen mukaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten, joihin kohdistuu merkittävä luottoriski tai joilla on huomattava määrä vastapuolia, on kehitettävä ja käytettävä sisäisiä malleja sen sijaan, että ne käyttäisivät täysin ulkoisiin luokituksiin tukeutuvaa standardimenetelmää.

Lisäksi ehdotetaan, että EPV julkistaa vuosittain tiedot toimista, joihin laitokset ja valvontaviranomaiset ovat ryhtyneet vähentääkseen ulkoisten luokitusten liiallista käyttöä, sekä raportoi siitä, missä määrin valvontakäytännöt ovat lähentyneet tältä osin.

5.5. Pääomapuskurit

Tässä ehdotuksessa otetaan muiden vaatimusten lisäksi käyttöön kaksi pääomapuskuria Basel III -säännösten pohjalta. Nämä puskurit ovat yleinen pääomapuskuri ja vastasyklinen pääomapuskuri.

Yleinen pääomapuskurivaatimus on 2,5 prosenttia riskipainotetuista varoista, se on voimassa koko ajan ja se on täytettävä kaikkein korkealaatuisimmalla pääomalla.

Yleisen pääomapuskurin tavoitteena on varmistaa laitosten kyky kattaa tappiot taloudellisesti kireinä aikoina, jotka voivat kestää useampia vuosia. Laitosten odotetaan keräävän tällaista pääomaa hyvinä aikoina. Luottolaitoksille, jotka eivät täytä puskuritavoitetta, asetetaan harkinnanvaraisia voitonjakoja koskevia rajoitteita, jotka ovat voimassa kunnes tavoite on saavutettu.

Vastasyklisellä pääomapuskurilla pyritään laajemman makrotaloudellisen tavoitteen mukaisesti suojaamaan pankkialaa ja reaalitaloutta koko järjestelmän laajuisilta riskeiltä, jotka johtuvat voimakkaasta suhdannekehityksestä luotonannon kasvaessa yleisesti, sekä yleisemmin muilta rakenteellisilta muuttujilta ja pankkialan altistumiselta mahdollisille muille, rahoitusvakauteen kohdistuviin riskeihin liittyville riskitekijöille. Sitä sovelletaan lisäämällä yleisellä puskurilla luotua puskurivaatimusta enintään 2,5 prosentilla.

Kansalliset viranomaiset asettavat vastasyklisen puskurivaatimuksen lainoille, joita myönnetään luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille kyseisessä jäsenvaltiossa. Puskurivaatimus voi olla 0–2,5 prosenttia riskipainotetuista varoista, ja tämäkin vaatimus on täytettävä kaikkein korkealaatuisimmalla pääomalla. Viranomaiset voivat asettaa myös suuremman vaatimuksen kuin 2,5 prosenttia, jos sitä pidetään tarpeellisena. Vastasyklinen pääomapuskuri vaaditaan aikoina, joina luotonanto kasvaa liikaa, ja se puretaan laskusuhdanteen aikana. Euroopan järjestelmäriskikomitea voisi antaa suosituksia kansallisten viranomaisten asettamista puskurivaatimuksista ja niiden valvonnasta myös sellaisissa tapauksissa, joissa puskuri on yli 2,5 prosenttia. Niin kauan kuin vastasyklinen pääomapuskuri on alle 2,5 prosenttia, jäsenvaltioiden on vastavuoroisesti tunnustettava kyseinen pääomavaatimus ja sovellettava sitä pankkeihin omalla alueellaan. Siltä osin kuin puskuri ylittää 2,5 prosentin rajan viranomaiset voivat valita, hyväksyvätkö ne kollegojensa arvioinnin ja soveltavat suurempaa prosenttilukua vai soveltavatko ne pelkästään 2,5 prosentin puskuria laitoksiin, joille on myönnetty toimiluvat kyseisten viranomaisten omassa jäsenvaltiossa.

Luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille, joiden pääoma jää vaadittuja puskureja pienemmäksi, asetetaan rajoituksia, jotka koskevat voitonjakoa, rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin kuuluihin instrumentteihin liittyviä maksuja sekä muuttuvien palkkioiden ja lisäeläke-etuuksien myöntämistä. Lisäksi tällaisten laitosten on toimitettava valvontaviranomaisille pääoman säilyttämissuunnitelmat sen varmistamiseksi, että puskurit kerrytetään nopeasti uudelleen.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, JOTKA

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹⁴,

ottavat huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunnon¹⁵,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/48/EY¹⁶ sekä sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten (jäljempänä 'laitokset') omien varojen riittävydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/49/EY¹⁷ on muutettu useita kertoja huomattavilta osin. Monia direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY säännöksiä sovelletaan sekä luottolaitoksiin että sijoituspalveluyrityksiin. Selkeyden vuoksi ja kyseisten säännösten yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi olisi suotavaa yhdistää kyseiset säännökset uudeksi lainsäädännöksi, jota sovellettaisiin sekä luottolaitoksiin että sijoituspalveluyrityksiin.

---

¹⁴ EUVL C , , s. .

¹⁵ EUVL C , , s. .

¹⁶ EUVL L 177, 30.06.2006, s. 1.

¹⁷ EUVL L 177, 30.06.2006, s. 201.

Luettavuuden parantamiseksi direkttiivien liitteiden säännökset olisi yhdistettävä tämän uuden lainsäädännön artiklaosaan.

- (2) Uuden lainsäädännön tulisi koostua kahdesta eri säädöksestä. Tämän direkttiivin tulisi sisältää säännökset, joilla säännellään liiketoimintaan tarvittavan toimiluvan myöntämistä, määräosuuksien hankkimista, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden käyttöä, kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia tässä yhteydessä sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten perustamispääomaa ja valvontatarkastuksia. Tämän direkttiivin päätavoitteena ja kohteena on sovittaa yhteen kansalliset säännökset, jotka koskevat oikeutta harjoittaa luottolaitos- ja sijoituspalveluyritystoimintaa, sen hallintoa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä ja sen valvontakehystä. Näiden säännösten lisäksi direkttiivit 2006/48/EY ja 2006/49/EY ovat sisältäneet myös luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskevia vakavaraisuusvaatimuksia. Näistä vaatimuksista olisi säädettävä asetuksessa, jossa vahvistetaan luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin suoraan sovellettavat yhdenmukaiset vakavaraisuusvaatimukset, koska tällaiset vaatimukset liittyvät läheisesti rahoitusmarkkinoiden toimintaan monien sellaisten varojen osalta, joita luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset pitävät hallussaan. Sen vuoksi tätä direkttiiviä olisi luettava yhdessä kyseisen asetuksen kanssa. Molempien säädösten olisi muodostettava yhdessä oikeudellinen kehys, jolla säännellään pankkitoimintaa sekä luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskevia vakavaraisuussääntöjä.
- (3) Asetuksessa [julkaisutoimisto lisää viitteen] vahvistettuja yleisiä vakavaraisuusvaatimuksia täydennetään yksittäisillä järjestelyillä, joista toimivaltaiset viranomaiset päättävät jokaisesta yksittäisestä luottolaitoksesta ja sijoituspalveluyrityksestä tekemänsä jatkuvan valvontatarkastuksen perusteella. Tässä direkttiivissä olisi vahvistettava, millaisia valvontajärjestelyjä voidaan käyttää, ja toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava päättää määrättävistä järjestelyistä oman harkintansa mukaisesti. Maksuvalmiutta koskevissa yksittäisissä järjestelyissä toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon periaatteet, jotka on vahvistettu Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean julkaisemissa maksuvalmiutta koskevissa ohjeissa¹⁸.
- (4) Rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/39/EY¹⁹ sallitaan sellaisten sijoituspalveluyritysten, joilla on niiden kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antama toimilupa ja joita nämä valvovat, perustaa sivuliikkeitä ja tarjota palvelujaan vapaasti muissa jäsenvaltiossa. Mainitussa direktiivissä säädetään näin ollen niiden sääntöjen yhteensovittamisesta, jotka koskevat sijoituspalveluyritysten toimiluvan myöntämistä ja sijoituspalveluyritystoiminnan harjoittamista. Siinä ei kuitenkaan vahvisteta tällaisten yritysten perustamispääoman määrää eikä yhteistä kehystä niihin kohdistuvien riskien valvomiseksi, mistä olisi säädettävä tässä direktiivissä.
- (5) Tämän direkttiivin tulisi olla olennainen väline sisämarkkinoiden toteuttamisessa sekä sijoittautumisvapauden että palvelujen tarjoamisen vapauden kannalta luottolaitosten alalla.

¹⁸ ”Guidelines on Liquidity Cost Benefit Allocation”, 27.10.2010 (<http://www.eba.europa.eu>).

¹⁹ EUVL L 145, 30.04.2004, s. 1.

- (6) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi tarvitaan paitsi oikeudellisia sääntöjä myös jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välistä tiivistä ja säännöllistä yhteistyötä sekä kyseisten viranomaisten soveltamien sääntely- ja valvontamenettelyjen merkittävää lähentämistä.
- (7) EPV on perustettu Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010²⁰. Tässä direktiivissä olisi otettava huomioon mainitussa asetuksessa vahvistettu EPV:n asema ja tehtävä sekä menettelyt, joita on noudatettava annettaessa EPV:lle toimeksiantoja.
- (8) Talletusten suojaamiseksi ja tasavertaisten kilpailuolojen luomiseksi luottolaitosten kesken valvonnan yhteensovittamistoimien olisi koskettava kaikkia luottolaitoksia. Kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat objektiiviset, luottolaitosten yhtiöjärjestyksessä ja toiminnan tarkoituksessa ilmenevät erot olisi kuitenkin otettava huomioon.
- (9) Yhteensovittamistoimia olisi sen vuoksi sovellettava mahdollisimman laajalla alalla, joka käsittää kaikki laitokset, joiden toimintaan kuuluu vastaanottaa yleisöltä takaisin maksettavia varoja joko talletuksina tai muussa muodossa kuten laskemalla jatkuvasti liikkeeseen joukkovelkakirjoja tai muita vastaavia arvopapereita sekä myöntämällä luottoja omaan lukuunsa. Olisi säädettävä poikkeuksista tiettyjen luottolaitosten osalta, joihin tätä direktiiviä ei sovelleta. Tämän direktiivin säännökset eivät saisi vaikuttaa sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamiseen, jossa säädetään erityisistä lisätoimiluvista, joilla luottolaitokset voivat harjoittaa erityistä liiketoimintaa tai suorittaa tietyn tyyppisiä liiketapahtumia.
- (10) On asianmukaista toteuttaa yhdenmukaistaminen, joka on tarpeellinen ja riittävä varmistamaan toimilupien ja vakavaraisuuteen kohdistuvien valvontajärjestelmien vastavuoroisen tunnustamisen toimilupien myöntämiseksi siten, että on mahdollista myöntää yksi koko unionin alueella tunnustettu toimilupa ja soveltaa kotijäsenvaltion vakavaraisuusvalvonnan periaatetta.
- (11) Vastavuoroisen tunnustamisen ja kotijäsenvaltion valvonnan periaatteet edellyttävät, että minkään jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät myönnä toimilupaa tai että ne peruuttavat toimiluvan, jos esimerkiksi toimintasuunnitelman, toiminnan alueellisen sijoittamisen tai tosiasiaa harjoitetun toiminnan perusteella on ilmeistä, että luottolaitos on valinnut yhden jäsenvaltion oikeusjärjestelmän kiertääkseen ankarammat vaatimukset, jotka ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella se pääasiallisesti harjoittaa tai aikoo harjoittaa toimintaansa. Jos tällaisia selviä viitteitä ei ole, mutta suurin osa johonkin pankkiryhmään kuuluvien yhtiöiden varoista sijaitsee sellaisen toisen jäsenvaltion alueella, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa konsolidoidusta valvonnasta, vastuuta konsolidoidusta valvonnasta saisi muuttaa vain kyseisten toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella.
- (12) Toimivaltaisten viranomaisten ei tulisi myöntää eikä pitää voimassa luottolaitoksen toimilupaa, jos kyseisen laitoksen ja muiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden väliset läheiset sidokset ovat sellaisia, että ne estävät viranomaisia

---

²⁰ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

hoitamasta valvontatehtäväänsä tehokkaasti. Toimiluvan jo saaneiden luottolaitosten pitäisi myös täyttää toimivaltaisten viranomaisten vaatimukset, jotka koskevat tällaisia läheisiä sidoksia.

- (13) Viittauksella valvontaviranomaisten valvontatehtävien tehokkaaseen hoitamiseen tarkoitetaan myös luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen konsolidoitua valvontaa, jota olisi harjoitettava silloin, kun unionin oikeudessa niin säädetään. Tällaisissa tapauksessa niiden viranomaisten, joilta toimilupaa haetaan, olisi pystyttävä nimeämään toimivaltaiset viranomaiset kyseisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen konsolidoitua valvontaa varten.
- (14) Kotijäsenvaltiossaan toimiluvan saaneille luottolaitoksille olisi annettava mahdollisuus harjoittaa kaikkia tai joitain tämän direktiivin liitteessä I lueteltuja toimia koko unionissa siten, että ne perustavat sivukonttoreita tai tarjoavat palveluja.
- (15) On asianmukaista ulottaa vastavuoroinen tunnustaminen koskemaan tämän direktiivin liitteessä I lueteltuja toimia, kun niitä harjoittavat rahoituslaitokset, jotka ovat luottolaitosten tytäryrityksiä, edellyttäen, että tällaiset tytäryritykset kuuluvat emoyritystensä konsolidoidun valvonnan piiriin ja täyttävät tietyt tiukat edellytykset.
- (16) Vastaanottavan jäsenvaltion olisi voitava vaatia, että käytettäessä sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta laitokset, joille ei ole myönnetty toimilupaa toimia luottolaitoksina niiden kotijäsenvaltioissa, noudattavat tiettyjä vastaanottavan jäsenvaltion kansallisten lakien tai asetusten erityisiä säännöksiä sellaisen toiminnan suhteen, jota ei ole mainittu tämän direktiivin liitteessä I, edellyttäen, että asetukseen [julkaisutoimisto lisää viitteen] ei sisälly jo vastaavia säännöksiä, että kyseiset säännökset ovat unionin lainsäädännön mukaisia ja niiden tarkoituksena on yleisen edun suojaaminen ja ettei laitoksiin tai toimintaan sovelleta kyseisten laitosten kotijäsenvaltioiden vastaavanlaisia lakeja tai asetuksia.
- (17) Luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin suoraan sovellettavien vakavaraisuussääntöjen ohella, jotka vahvistetaan asetuksessa [julkaisutoimisto lisää viitteen], jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, ettei ole esteitä harjoittaa vastavuoroisesti tunnustettua toimintaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa samalla tavoin kuin kotijäsenvaltiossa, sikäli kuin toiminta ei ole ristiriidassa sellaisen lainsäädännön kanssa, jolla suojataan yleistä etua vastaanottavassa jäsenvaltiossa.
- (18) Sääntöjen, jotka koskevat sellaisten luottolaitosten sivukonttoreita, joiden pääkonttori on unionin ulkopuolella, tulisi olla yhdenmukaisia kaikissa jäsenvaltioissa. On tärkeää huolehtia siitä, että nämä säännöt eivät ole edullisempia kuin toisesta jäsenvaltiosta olevien luottolaitosten sivukonttoreita koskevat säännöt. Unionin olisi voitava tehdä kolmansien maiden kanssa sopimuksia sellaisten sääntöjen soveltamisesta, joilla taataan tällaisten sivukonttoreiden samanlainen kohtelu kaikkialla sen alueella. Kolmansissa maissa toimiluvan saaneiden luottolaitosten sivukonttoreilla tulisi olla palvelujen tarjoamisen vapaus tai sijoittautumisvapaus ainoastaan niissä jäsenvaltioissa, joihin ne jo ovat sijoittautuneet.
- (19) Unionin ja kolmansien maiden väliset sopimukset olisi tehtävä siten, että konsolidoitua valvontaa voidaan toteuttaa käytännössä mahdollisimman laajalla maantieteellisellä alueella.

- (20) Laitoksen kotijäsenvaltion olisi oltava vastuussa luottolaitoksen talouden vakauden valvonnasta ja erityisesti sen vakavaraisuuden valvonnasta. Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava markkinariskiä tiiviissä yhteistyössä.
- (21) Vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten olisi saatava tietoa niiden alueella harjoitetusta toiminnasta. Kotijäsenvaltion viranomaisten olisi toteutettava valvontatoimenpiteet, jollei vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten ole toteutettava kiireellisiä varotoimenpiteitä.
- (22) Pankkialan sisämarkkinoiden häiriöttömän toiminnan edellytyksenä on lainsäädännön lisäksi se, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät tiivistä ja säännöllistä yhteistyötä ja lähentävät tuntuvasti sääntely- ja valvontakäytäntöjään. Tätä varten yksittäisten luottolaitosten ongelmien tarkastelun ja vastavuoroisen tietojenvaihdon olisi tapahduttava EPV:ssä. Keskinäisen tietojenvaihdon ei missään tapauksessa pitäisi korvata kahdenvälistä yhteistyötä. Vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi aina voitava omasta aloitteestaan tai kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen aloitteesta tarkastaa kiireellisissä tapauksissa, että niiden alueella olevien luottolaitosten toiminnassa noudatetaan lakeja sekä hyvien hallinto- ja kirjanpitoimenetelmien ja riittävän sisäisen tarkastuksen periaatteita.
- (23) On asianmukaista sallia tietojenvaihto toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten viranomaisten tai elinten välillä, joiden tehtävänä on lujittaa rahoitusjärjestelmän vakautta. Toimitettavien tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi tietojen vastaanottajien määrän olisi pysyttävä hyvin rajoitettuna.
- (24) Tietynlainen vilpillinen käyttäytyminen, esimerkiksi petos tai sisäpiirikauppaan liittyvät rikkomukset, saattavat vaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakauteen ja eheyteen. On tarpeen täsmentää, millä edellytyksillä tietojenvaihto sallitaan tällaisissa tilanteissa.
- (25) Kun on säädetty, että tietoja saa antaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten erityisellä luvalla, kyseisten viranomaisten olisi voitava asettaa suostumukselleen tiukkoja ehtoja.
- (26) Olisi myös sallittava tietojenvaihto toimivaltaisten viranomaisten, keskuspankkien ja muiden elinten, joilla on samanlainen tehtävä rahapoliittisina viranomaisina, sekä tarvittaessa maksujärjestelmien valvonnasta vastaavien muiden viranomaisten ja keskushallinnon muiden viranomaisten ja laitosten välillä.
- (27) Laitosten vakavaraisuusvalvonnan tehostamiseksi ja luottolaitosten asiakkaiden suojaamiseksi tilintarkastajien tulisi viipymättä ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille, kun he saavat tehtävänsä suorittaessaan tietoonsa seikkoja, joilla saattaa olla vakava vaikutus laitoksen taloudelliseen asemaan tai sen hallinto- ja kirjanpitojärjestelmään. Samasta syystä jäsenvaltioiden olisi säädettävä myös, että tämä velvollisuus koskee kaikkia tapauksia, joissa tilintarkastaja saa tietoonsa tällaisia seikkoja suorittaessaan tehtävänsä yrityksessä, jolla on läheiset sidokset luottolaitokseen. Tilintarkastajien velvollisuuden ilmoittaa tarvittaessa toimivaltaisille viranomaisille laitosta koskevista seikoista ja päätöksistä, jotka tulevat heidän tietoonsa heidän suorittaessaan tehtäviään muussa yrityksessä kuin luottolaitoksessa,

ei sinänsä tulisi vaikuttaa heidän tehtäviensä luonteeseen kyseisessä yrityksessä eikä tapaan, jolla heidän olisi tehtävänsä hoidettava tällaisessa yrityksessä.

- (28) Sen varmistamiseksi, että laitokset, niiden liikkeenjohdosta vastaavat johtajat ja niiden hallintoelinten jäsenet noudattavat tästä direktiivistä ja asetuksesta [julkaisutoimisto lisää viitteen] johtuvia velvoitteita ja että niitä kohdellaan samalla tavoin koko unionissa, jäsenvaltiot olisi velvoitettava säätämään hallinnollisista seuraamuksista ja toimenpiteistä, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Sen vuoksi jäsenvaltioiden vahvistamien hallinnollisten seuraamusten ja toimenpiteiden olisi täytettävä tietyt keskeiset vaatimukset, jotka koskevat tällaisten seuraamusten ja toimenpiteiden osoittamista niiden kohteena oleville, niiden soveltamisessa huomioon otettavia kriteerejä, niiden julkistamista sekä keskeisiä seuraamusvaltuuksia ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruutta.
- (29) Toimivaltaisille viranomaisille olisi erityisesti annettava valtuudet määrätä taloudellisia seuraamuksia, jotka ovat riittävän suuria ylittääkseen todennäköiset hyödyt ja joilla on varoittava vaikutus myös suurempiin laitoksiin ja niiden johtajiin.
- (30) Sen varmistamiseksi, että seuraamuksia sovelletaan jäsenvaltioissa yhdenmukaisesti, kun niissä päätetään hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyypistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta, jäsenvaltioita olisi vaadittava varmistamaan, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki olennaiset olosuhteet.
- (31) Sen varmistamiseksi, että seuraamuksilla on varoittava vaikutus suureen yleisöön, seuraamukset olisi tavallisesti julkistettava, paitsi tietyissä tarkoin määritellyissä olosuhteissa.
- (32) Mahdollisten rikkomusten havaitsemiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava tarvittavat tutkintavaltuudet, ja niiden olisi luotava tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomuksista. Nämä mekanismit eivät saisi rajoittaa riittävän suojan takaamista syytetyille.
- (33) Tässä direktiivissä olisi käsiteltävä sekä hallinnollisia seuraamuksia että hallinnollisia toimenpiteitä, jotta sen soveltamisalaan kuuluisivat kaikki toimet, joita sovelletaan rikkomuksen jälkeen ja joilla pyritään estämään uudet rikkomukset, riippumatta siitä, pidetäänkö niitä kansallisessa lainsäädännössä seuraamuksina vai toimenpiteinä.
- (34) Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa mahdollisia rikosoikeudellisiin seuraamuksiin liittyviä jäsenvaltioiden lainsäädännön säännöksiä.
- (35) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten pääoma riittää määränsä, laatunsa ja jakautumisensa puolesta kattamaan riskit, joille kyseiset laitokset altistuvat tai voivat altistua. Näin ollen jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että luottolaitoksilla ja sijoituspalveluyrityksillä on käytössään strategioita ja prosesseja pääomansa riittävyyden arvioimiseksi ja ylläpitämiseksi.
- (36) Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava tehtäväksi varmistaa, että laitoksilla on asianmukainen organisaatorakenne ja riittävästi omia varoja ottaen huomioon riskit, joille laitokset altistuvat tai voivat altistua. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden

toimivaltaiset viranomaiset voivat riittävien omien varojen määrittämiseksi myös ottaa huomioon riskit, jotka kohdistuvat osaan laitosten taseesta.

- (37) Sen varmistamiseksi, että useammassa jäsenvaltiossa toimiville luottolaitoksille ei aiheudu toimilupien ja valvonnan osalta kohtuutonta rasitusta yksittäisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten jatkuvista velvoitteista, on olennaisen tärkeää tehostaa tuntuvasti toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä. Tässä yhteydessä olisi vahvistettava konsolidointiryhmän valvojan asemaa. EPV:n olisi tuettava ja edistettävä tällaista yhteistyötä.
- (38) Yleisen markkinakurin varmistamiseksi koko unionissa on asianmukaista, että toimivaltaiset viranomaiset julkistavat luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten liiketoiminnan harjoittamista koskevia tietoja. Tietoja olisi annettava riittävästi, jotta niiden perusteella voitaisiin verrata eri kansallisten toimivaltaisten viranomaisten lähestymistapoja, ja tiedoilla olisi täydennettävä asetuksessa esitettyjä vaatimuksia, jotka koskevat laitosten antamia teknisiä tietoja.
- (39) Laitosten konsolidoidun valvonnan tavoitteena on laitosten tallettajien ja sijoittajien etujen suojaaminen ja rahoitusjärjestelmän vakauden varmistaminen. Jotta konsolidoitu valvonta olisi tehokasta, sitä olisi sovellettava kaikkiin pankkiryhmiin, myös niihin, joiden emoyritykset eivät ole luottolaitoksia tai sijoituspalveluyrityksiä. Jäsenvaltioiden olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille tarpeelliset oikeudelliset keinot, joilla nämä voivat toteuttaa tällaista valvontaa.
- (40) Niiden ryhmien osalta, jotka toimivat usealla alalla ja joiden emoyrityksellä on ainakin yhdessä tytäryrityksessä määräysvalta, toimivaltaisten viranomaisten olisi kyettävä arvioimaan luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen taloudellinen asema tällaisessa ryhmässä. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi ainakin oltava käytettävissään keinot, jotka antavat mahdollisuuden saada tehtävän hoitamiseksi tarpeelliset tiedot kaikista ryhmän yrityksistä. Olisi järjestettävä eri rahoitusalojen valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten välinen yhteistyö niiden yritysryhmien osalta, jotka harjoittavat monia rahoitustoiminnan muotoja.
- (41) Jäsenvaltioiden olisi voitava kieltäytyä myöntämästä pankkitoimilupaa tai peruuttaa myöntämänsä pankkitoimilupa, kun on kyse rakenteeltaan tietynlaisista ryhmistä, jotka ne arvioivat sopimattomiksi pankkitoiminnan harjoittamiseen, koska kyseisiä rakenteita ei voida valvoa tyydyttävästi. Tältä osin toimivaltaisilla viranomaisilla pitäisi olla tarvittava toimivalta, jotta taataan luottolaitosten järkevä ja vakaa hoito.
- (42) Toimivaltaisten viranomaisten valtuuksissa olisi otettava tarkoituksenmukaisesti huomioon unioniulottuvuus. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sen vuoksi harkittava asianmukaisesti tekemiensä päätösten merkitystä rahoitusjärjestelmän vakaudelle kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa. Jollei kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu, tällä periaatteella olisi edistettävä rahoitusjärjestelmän vakautta koko unionissa, eikä sen tulisi oikeudellisesti sitoa toimivaltaisia viranomaisia saavutettavaan tulokseen nähden.
- (43) Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien heikkoudet monissa laitoksissa ovat omalta osaltaan lisänneet pankkialalla liiallista ja varomatonta riskinottoa, mikä on johtanut yksittäisten laitosten konkursseihin sekä järjestelmäongelmiin jäsenvaltioissa ja muualla maailmassa. Koska laitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä koskevat

säännöt ovat olleet hyvin yleisiä ja merkittävä osa hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien kehystä ei ole ollut velvoittavaa vaan on perustunut pääasiassa vapaaehtoiisiin käytäntöihin, nämä säännöt ja kehys eivät ole edistäneet moitteettomien hallinnointi- ja ohjauskäytäntöjen tehokasta täytäntöönpanoa laitoksissa. Tehokkaiden valvontajärjestelmien puuttuminen laitoksista on johtanut siihen, että johdon päätöksentekoa ei ole valvottu tehokkaasti, minkä vuoksi johtamisstrategiat ovat olleet lyhytnäköisiä ja liian riskialttiita. Koska toimivaltaisten viranomaisten tehtävää valvoa laitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä ei ole määritetty selkeästi, sisäisten hallintoprosessien tehokkuutta ei ole voitu valvoa riittävän hyvin.

- (44) Sen estämiseksi, että huonosti suunnitellut hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät vaikuttavat haitallisesti moitteettomaan riskienhallintaan, jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön periaatteet ja standardit, joilla varmistetaan hallintoelimen harjoittama tehokas valvonta, edistetään moitteetonta riskikulttuuria luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kaikilla tasoilla ja annetaan toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus valvoa sisäisten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien riittävyyttä. Näitä periaatteita ja standardeja olisi sovellettava ottaen huomioon laitosten toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus.
- (45) Jotta hallinnointitoimia ja -päätöksiä voitaisiin valvoa tuloksekkaasti, laitoksen hallintoelimen olisi varattava riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseksi ja kyettävä olemaan perillä laitoksen liiketoiminnasta, tärkeimmistä riskeistä sekä liiketoiminnan ja riskistrategian vaikutuksista. Liian monen jäsenyyden hoitaminen samaan aikaan estäisi hallintoelimen jäsentä käyttämästä riittävästi aikaa valvontatehtävänsä hoitamiseen. Sen vuoksi on tarpeen rajoittaa niiden toimeksiantojen määrää, jotka laitoksen hallintoelimen jäsenellä voi olla samaan aikaan eri yhteisöissä.
- (46) Hallitusten puutteellinen liikkeenjohdollisten päätösten valvonta johtuu osittain ryhmäajatteluilmiöstä. Tämän ilmiön yhtenä syynä on hallitusten yksipuolinen kokoonpano. Jotta helpotettaisiin itsenäisten lausuntojen antamista ja kriittistä kyseenalaistamista, laitosten hallintoelinten olisi siksi oltava riittävän heterogeenisia jäsentensä iän, sukupuolen, maantieteellisen jakautumisen sekä koulutus- ja ammattitaustan suhteen edustaakseen erilaisia mielipiteitä ja kokemuksia. Tasapainoinen sukupuolijakauma on erityisen tärkeää, jotta hallintoelin olisi demografisesti riittävän edustava. Heterogeenisempien hallitusten pitäisi kyetä valvomaan hallintoa tehokkaammin ja sitä kautta parantamaan laitosten riskienvalvontaa ja sopeutumiskykyä. Heterogeenisyyden tulisi sen vuoksi olla yksi peruste hallitusten kokoonpanossa.
- (47) Palkka- ja palkkiopolitiikka, jolla kannustetaan liialliseen riskinottoon, voi heikentää luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten moitteetonta ja tehokasta riskienhallintaa. G20-maat ovat sitoutuneet panemaan täytäntöön finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) periaatteet moitteettomista palkitsemiskäytännöistä ja täytäntöönpanostandardit (FSB:n periaatteet ja standardit), joiden tavoitteena on estää se, että huonosti suunnitellut palkka- ja palkkiorakenteet vaikuttavat haitallisesti moitteettomaan riskienhallintaan ja yksittäisten henkilöiden riskinoton valvontaan. Tämän direktiivin tavoitteena on panna kansainväliset periaatteet ja standardit täytäntöön Euroopan tasolla asettamalla luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille nimenomainen velvollisuus luoda niitä henkilöstöryhmiä varten, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus kyseisen laitoksen tai yrityksen riskiprofiiliin,

palkka- ja palkkiopolitiikka ja -käytännöt, jotka ovat sopusoinnussa tehokkaan riskienhallinnan kanssa, ja pitää niitä yllä.

- (48) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten moitteettoman palkka- ja palkkiopolitiikan varmistamiseksi on asianmukaista määritellä palkka- ja palkkiopolitiikan hallinnointia ja rakennetta koskevat selkeät periaatteet. Palkka- ja palkkiopolitiikka olisi erityisesti sovitettava luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen riskinottohalukkuuden, arvojen ja pitkän aikavälin etujen mukaiseksi. Tätä varten palkka- ja palkkiojärjestelmän tulosperusteisten osatekijöiden arvioinnin olisi perustuttava pidemmän aikavälin tulokseen, ja siinä olisi otettava huomioon asianomaiseen tulokseen liittyvät nykyiset ja tulevat riskit. Sen varmistamiseksi, että palkka- ja palkkiopolitiikan suunnittelu integroidaan luottolaitoksen riskienhallintaan, kunkin luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen hallintoelimen olisi valvontatoimintiaan hoitaessaan vahvistettava käyttöön otettu palkka- ja palkkiopolitiikka ja tarkistettava sitä säännöllisesti. Erityyppisten luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten erot otetaan huomioon suhteuttamalla palkkoja ja palkkioita koskevat säännökset kyseisten laitosten kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen. Kaikkien periaatteiden noudattaminen ei voi olla oikeasuhteista erityisesti tietäntyyppisten sijoituspalveluyritysten kannalta.
- (49) Koska huonosti suunnitellut palkka- ja palkkiopolitiikat ja kannustinjärjestelmät ovat omiaan lisäämään luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin kohdistuvia riskejä sellaiselle tasolle, jota ei voida pitää hyväksyttävänä, olisi toteutettava pikaisia korjaavia toimia ja tarvittaessa asianmukaisia oikaisutoimenpiteitä. Näin ollen on aiheellista varmistaa, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet määrätä asianomaisten yhteisöjen tehtäväksi laadullisia tai määrällisiä toimenpiteitä, joiden tavoitteena on puuttua ongelmiin, joita on havaittu palkka- ja palkkiopolitiikoissa valvontatarkastuksessa.
- (50) Palkkoja ja palkkioita koskevat säännökset eivät saisi vaikuttaa SEUT-sopimuksen 153 artiklan 5 kohdalla turvattujen perusoikeuksien täysimittaiseen toteutumiseen, kansallisen sopimus- ja työoikeuden yleisten periaatteiden ja osakkeenomistajien oikeuksia ja osallistumista koskevan lainsäädännön soveltamiseen, asianomaisen laitoksen hallintoelinten yleisiin velvollisuuksiin eikä työmarkkinaosapuolten mahdolliseen oikeuteen tehdä ja panna täytäntöön työehtosopimuksia kansallisten lakien ja käytäntöjen mukaisesti.
- (51) Luottoriskiin ja markkinariskiin liittyvien pääomavaatimusten olisi perustuttava ulkoisiin luottoluokituksiin vain siinä määrin kuin se on tarpeen. Sen vuoksi laitosten olisi pyrittävä käyttämään sisäisten luottoluokitusten menetelmiä tai sisäisiä malleja, jos luottoriski on olennainen. Ulkoisiin luokituksiin perustuvia standardimenetelmiä voitaisiin kuitenkin käyttää, jos luottoriski ei ole olennainen, mikä pätee yleensä silloin, kun on kyse vähemmän kehittyneistä laitoksista, epäolennaisista vastuuryhmistä tai tilanteista, joissa sisäisten menetelmien käyttö olisi kohtuuttoman raskasta.
- (52) Kotijäsenvaltioiden olisi oltava vastuussa myös maksuvalmiuden valvonnasta niin pian kuin maksuvalmiusvaatimusta koskevat yksityiskohtaiset kriteerit ovat sovellettavissa. Sen vuoksi on tarpeen toteuttaa valvonnan koordinointi tällä alalla, jotta kotijäsenvaltio voisi käynnistää valvonnan kyseisenä ajankohtana. Tehokkaan

valvonnan varmistamiseksi kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten olisi tehtävä myös maksuvalmiuteen liittyvää yhteistyötä.

- (53) Jos samassa ryhmässä yhden laitoksen likvidit varat vastaavat stressitilanteessa ryhmän toisen jäsenen maksuvalmiustarpeita, toimivaltaisten viranomaisten olisi vapautettava laitos maksuvalmiusvaatimuksista ja sovellettava kyseisiä vaatimuksia konsolidoidusti.
- (54) Luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 4 päivänä huhtikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY²¹ mukaisesti toteutettavat toimenpiteet eivät saisi olla ristiriidassa tämän direktiivin perusteella toteutettavien toimenpiteiden kanssa. Valvontatoimenpiteet eivät saisi johtaa syrjintään eri jäsenvaltioista olevien velkojien keskuudessa.
- (55) Finanssikriisin ja niiden myötäsyklisten mekanismien vuoksi, jotka myötävaikuttivat kriisin syntymiseen ja pahensivat sen vaikutuksia, finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB), Baselin pankkivalvontakomitea (BCBS) ja G20-maat antoivat suosituksia finanssialan sääntelyn myötäsyklisten vaikutusten lieventämiseksi. BCBS antoi joulukuussa 2010 uudet maailmanlaajuiset sääntelystandardit pankkien omien varojen riittävydestä, mukaan luettuina säännöt, joissa edellytettiin yleisen pääomapuskurin ja vastasyklisten pääomapuskurin ylläpitämistä.
- (56) Sen vuoksi on asianmukaista edellyttää, että luottolaitoksilla ja sijoituspalveluyrityksillä on yleinen pääomapuskuri ja vastasyklinen pääomapuskuri sen lisäksi, että niiden on täytettävä muut omia varoja koskevat vaatimukset. Näin voidaan varmistaa, että luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset keräävät talouskasvun aikana pääomapohjan, joka riittää tappioiden kattamiseen taloudellisesti kireinä aikoina. Vastasyklistä pääomapuskuria kerrytettäisiin silloin, kun luotonannon kokonaiskasvuun katsotaan liittyvän koko järjestelmän laajuisen riskin kehittyminen, ja purettaisiin taloudellisesti kireinä aikoina.
- (57) Sen varmistamiseksi, että vastasyklistet puskurit vastaavat asianmukaisesti riskiä, joka kohdistuu pankkialaan luotonannon liiallisen kasvun vuoksi, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi laskettava laitoskohtaiset puskurinsa niissä maissa sovellettavien vastasyklisten puskurikantojen painotettuna keskiarvona, joissa niiden luottovastuut sijaitsevat. Sen vuoksi kunkin jäsenvaltion olisi nimettävä viranomainen, jonka tehtävänä on vahvistaa neljännesvuosittain vastasyklisten pääomapuskurin taso kyseisessä jäsenvaltiossa olevia vastuita varten. Tässä puskurikannassa olisi otettava huomioon luottomäärien kasvu ja muutokset kyseisessä jäsenvaltiossa myönnettyjen luottojen suhteessa BKT:hen sekä mahdolliset muut rahoitusvakauteen kohdistuvien riskien kannalta relevantit muuttujat.
- (58) Edistääkseen kansainvälistä yhdenmukaisuutta vastasyklisten puskurikantojen vahvistamisessa BCBS on kehittänyt menetelmän luottojen ja BKT:n välisen suhteen pohjalta. Kyseistä menetelmää olisi pidettävä yhteisenä lähtökohtana puskurikantoja koskevissa kansallisten viranomaisten päätöksissä, mutta sen ei tulisi johtaa automaattiseen puskurinkannan vahvistamiseen tai sitoa nimettyä viranomaista. Nimetyt viranomaiset voivat erityisesti ottaa huomioon myös rakenteelliset muuttujat

---

²¹ EUVL L 125, 05.05.2001, s. 15.

ja pankkialan altistumisen mahdollisille muille rahoitusvakauteen kohdistuviin riskeihin liittyville riskitekijöille.

- (59) Jotta päästäisiin yhdenmukaiseen soveltamiseen ja varmistettaisiin makrotason vakauden valvonta koko unionissa, on asianmukaista, että Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK) laatii räätälöidyt periaatteet unionin taloutta varten ja vastaa niiden soveltamisen valvonnasta. Tällä direktiivillä ei tulisi estää EJRK:ta toteuttamasta sen tarpeelliseksi katsomia toimia finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1092/2010²² nojalla.
- (60) Vastasyklisiä puskurikantoja koskevia jäsenvaltioiden päätöksiä olisi koordinoitava mahdollisuuksien mukaan. Tässä yhteydessä EJRK voisi kansallisten viranomaisten pyynnöstä helpottaa niiden ehdottamia puskurikantoja koskevia neuvotteluja, joita ne käyvät toistensa kanssa. Jotta edistettäisiin yhdenmukaista lähestymistapaa niihin tekijöihin, joiden pohjalta nimetyt viranomaiset tekevät kyseiset päätökset, ja jotta varmistettaisiin sisämarkkinoiden peruseriaatteiden noudattaminen vastasyklisiä puskurikantoja vahvistettaessa, nimettyjä viranomaisia tulisi myös vaatia ilmoittamaan EJRK:lle ja EPV:lle kaikista tapauksista, joissa ne ottavat huomioon muita tekijöitä kuin luotot/BKT-suhteen poikkeaman sen pitkäaikaisesta trendistä ja tähän liittyvät EJRK:n ohjeet ja sen vuoksi vahvistavat korkeamman puskurikannan kuin jos kyseisiä muuttujia ei olisi otettu huomioon. Tällaisen ilmoittamisen tarkoituksena on, että EJRK ja EPV voivat arvioida kyseisten muuttujien luonteen ja sen, onko puskurikannan vahvistaminen sopusoinnussa sisämarkkinaperiaatteiden kanssa.
- (61) Jos luottolaitos tai sijoituspalveluyritys ei täytä yleistä pääomapuskuria ja mahdollista vastasyklistä pääomapuskuria koskevia vaatimuksia kokonaan, laitokseen tai yritykseen olisi kohdistettava toimenpiteitä, joilla pyritään varmistamaan, että sen omat varat saadaan mahdollisimman nopeasti vaadituille tasoille. Pääoman säilyttämiseksi olisi asianmukaista määrätä oikeasuhteisia rajoituksia harkinnanvaraisille voitonjaoille, osinkojen ja muuttuvien palkkioiden maksaminen mukaan luettuna. Sen varmistamiseksi, että tällaisilla laitoksilla tai yrityksillä on uskottava strategia omien varojen palauttamiseksi vaadituille tasoille, niitä olisi vaadittava laatimaan ja sopimaan toimivaltaisten viranomaisten kanssa pääoman säilyttämissuunnitelma, jossa ilmoitetaan, miten voitonjakoa koskevia rajoituksia sovelletaan, ja esitetään muut toimenpiteet, joita kyseinen laitos tai yritys aikoo toteuttaa varmistaakseen kaikkien puskurivaatimusten noudattamisen.
- (62) Finanssipalveluja koskevilla teknisillä standardeilla olisi varmistettava johdonmukainen yhdenmukaistaminen sekä tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien asianmukainen suoja koko unionissa. Koska EPV:llä on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, olisi tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset sääntelystandardeiksi ja teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joihin ei liity poliittisia valintoja.
- (63) Komission tulisi hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti EPV:n

---

²² EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.

laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset, jotka koskevat luottolaitoksista olevien merkittävien omistussuoksien hyväksymistä ja hankkimista, toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden käyttöä, valvontayhteistyötä, hallintoa, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja sisäisiä valvontamenetelmiä, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden valvontaa sekä valvontatarkastusta.

- (64) Komissiolle olisi myös siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 291 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti teknisiä täytäntöönpanostandardeja, jotka koskevat luottolaitoksista olevien merkittävien omistussuoksien hyväksymistä ja hankkimista, toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa, valvontayhteistyötä, erityisiä vakavaraisuusvaatimuksia sekä valvontaviranomaisten julkistamia tietoja. EPV:lle olisi annettava tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset.
- (65) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä, annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011²³ mukaisesti.
- (66) Tässä direktiivissä vahvistettujen vaatimusten tarkentamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, joissa selvennetään tässä direktiivissä käytettyjä määritelmiä ja terminologiaa, laajennetaan liitteessä olevaa vastavuoroisesti tunnustettavien toimien luetteloa, parannetaan luottolaitosten sivukonttoreita koskevaa tietojenvaihtoa sekä mukautetaan niiden sisäisiä järjestelyjä, prosesseja ja mekanismeja koskevia säännöksiä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset myös asiantuntijatasolla.
- (67) Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asiaankuuluvat asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle samanaikaisesti, ajoissa ja asianmukaisesti.
- (68) Hankittaessa määräosuuksia luottolaitoksesta olisi otettava huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) 25 päivänä marraskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY²⁴.
- (69) Voimassa olevissa kansallisissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevia viitteitä tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin olisi pidettävä viittauksina tähän direktiiviin.
- (70) Maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta 13 päivänä marraskuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä

²³ EUVL L 55, 28.02.2011, s. 13.

²⁴ EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

2007/64/EY²⁵, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/65/EY²⁶, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta 16 päivänä syyskuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/110/EY²⁷, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/87/EY²⁸ sekä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivien 2003/41/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä [AIFMD] viitataan direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY säännöksiin, joissa käsitellään omia varoja koskevia vaatimuksia ja jotka sisältyvät nyt asetukseen [julkaisutoimisto lisää viitteen]. Mainituissa direktiiveissä olevia viittauksia direktiiveihin 2006/48/EY ja 2006/49/EY olisi näin ollen pidettävä viittauksina kyseisen asetuksen säännöksiin, joilla säännellään omia varoja koskevia vaatimuksia.

- (71) Jotta voidaan laatia teknisiä standardeja sen varmistamiseksi, että finanssiryhmittymään kuuluvat laitokset soveltavat asianmukaisia laskentamenetelmiä määrittääkseen vaaditun konsolidoidun pääoman, direktiiviä 2002/87/EY on muutettava vastaavasti.
- (72) Jotta pankkialan sisämarkkinat toimisivat yhä tehokkaammin ja unionin kansalaiset voisivat hyötyä asianmukaisesta läpinäkyvyydestä, toimivaltaisten viranomaisten olisi julkistettava riittävän vertailukelpoisesti tapa, jolla tämä direktiivi pannaan täytäntöön.
- (73) Maksuvalmiuden valvonnan osalta olisi oltava käytössä ajanjakso, jonka kuluessa jäsenvaltiot siirtyvät sääntelyjärjestelmään, jossa maksuvalmiusvaatimusta koskevia yksityiskohtaisia kriteerejä sovelletaan.
- (74) Tässä direktiivissä tarkoitettuun henkilötietojen käsittelyyn olisi täysimittaisesti sovellettava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY²⁹ ja yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) No 45/2001³⁰.
- (75) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat niiden sääntöjen vahvistaminen, jotka koskevat oikeutta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuuden valvontaa, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi

---

²⁵ EUVL L 319, 05.12.2007, s. 1.

²⁶ EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.

²⁷ EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7.

²⁸ EUVL L 35, 11.02.2003, s. 1.

²⁹ EUVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

³⁰ EUVL L 8, 12.01.2001, s. 1.

saavuttaa paremmin Euroopan unionin, jäljempänä 'unioni', tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

- (76) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisemman direktiivin sisältöä.
- (77) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY ja 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/49/EY olisi sen vuoksi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

SISÄLLYSLUETTELO

I osasto Kohde, soveltamisala ja määritelmät	30
II osasto Toimivaltaiset viranomaiset	33
III osasto Luottolaitosten liiketoiminnan harjoittamista koskevat vaatimukset.....	35
1 luku Luottolaitosten liiketoiminnan harjoittamista koskevat yleiset vaatimukset	35
2 luku Määräosuus luottolaitoksesta	41
IV osasto Sijoituspalveluyritysten perustamispääoma	47
V osasto Sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden liittyvät säännökset..	50
1 luku Yleiset periaatteet.....	50
2 luku Luottolaitosten sijoittautumisoikeus	51
3 luku Palvelujen tarjoamisen vapauden käyttö	54
4 luku Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiten viranomaisten valtuudet	55
VI osasto Suhteet kolmansiiin maihin.....	58
VII osasto Vakavaraisuusvalvonta	60
1 luku Vakavaraisuusvalvonnan periaatteet.....	60
I jakso Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivalta	60
II jakso Tietojenvaihto ja salassapitovelvollisuus.....	65
III jakso Tilinpäätöksen ja konsolidoidun tilinpäätöksen lakisääteisestä tarkastuksesta vastuussa olevien henkilöiden velvollisuudet	70
IV jakso Valvontavaltuudet, seuraamusvaltuudet ja muutoksenhakuoikeus	71
2 luku Tarkasteluprosessit.....	77
I jakso Sisäisen pääoman riittävyyden arviointiprosessi.....	77
II jakso Laitosten järjestelmät, prosessit ja menetelmät.....	78
1 alajakso Yleiset periaatteet.....	78

2 alajakso Riskien luokittelua ja käsittelyä koskevat tekniset vaatimukset	79
3 alajakso Hallinto.....	86
III jakso Valvontatarkastus- ja arviointiprosessi	93
IV jakso Valvontatoimenpiteet.....	98
V jakso Soveltamistaso	100
3 luku Konsolidoitu valvonta	102
I jakso Konsolidoidun valvonnan toteuttamisperiaatteet	102
II jakso Rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdinyhtiöt	112
4 luku Pääomapuskurit	116
I jakso Yleinen pääomapuskuri ja vastasyklinen pääomapuskuri	116
II jakso Vastasyklisten pääomapuskureiden vahvistaminen ja laskeminen	117
III jakso Pääoman säilyttämistoimenpiteet	124
VIII osasto Toimivaltaisten viranomaisten tiedonantovelvollisuus	129
IX osasto Delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset	132
X osasto Direktiivin 2002/87/EY muutokset	134
XI osasto Siirtymä- ja loppusäännökset	135
1 luku Siirtymäsäännökset sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta käyttävien luottolaitosten valvonnasta	135
2 luku Pääomapuskureita koskeva siirtymäsäännös.....	139
3 luku Loppusäännökset.....	140
LIITE I Luettelo vastavuoroisesti tunnustettavista liiketoimista	143
LIITE II Vastaavuustaulukko	145

I osasto

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joiden mukaan jäsenvaltioiden on saavutettava yhteisiä tavoitteita seuraavilla aloilla:

- a) oikeus harjoittaa toimintaa luottolaitoksina ja sijoituspalveluyrityksinä, jäljempänä 'laitokset';
- b) valvontavaltuudet ja -välineet toimivaltaisten viranomaisten harjoittamaa laitosten vakavaraisuusvalvontaa varten;
- c) toimivaltaisten viranomaisten harjoittama laitosten vakavaraisuusvalvonta niiden riskien osalta, joita ei käsitellä asetuksessa [julkaisutoimisto lisää viitteen] vahvistetuissa yhdenmukaisissa säännöissä;
- d) toimivaltaisia viranomaisia koskevat julkistamisvaatimukset laitosten vakavaraisuuden sääntelyn ja valvonnan alalla.

2 artikla

Soveltamisala

- 1. Rahoitusalan holdingyhtiöihin, rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin ja monialan holdingyhtiöihin, joiden pääkonttorit ovat unionissa, sovelletaan 34 artiklaa ja VII osaston 3 lukua.
- 2. Laitoksia, jotka tämän artiklan 3 kohdan mukaan jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, lukuun ottamatta kuitenkin keskuspankkeja, pidetään 34 artiklaa ja VII osaston 3 lukua sovellettaessa rahoituslaitoksina.
- 3. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:
  - (1) oikeuteen harjoittaa sijoituspalveluyritystoimintaa siltä osin kuin sitä säännellään direktiivillä 2004/39/EY;
  - (2) keskuspankkeihin,
  - (3) postisiirtoa hoitaviin laitoksiin,
  - (4) Belgiassa seuraavaan laitokseen: "Institut de Réescompte et de Garantie / Herdiscontering- en Waarborginstituut",

- (5) Tanskassa seuraaviin laitoksiin: ”Dansk Eksportfinansieringsfond”, ”Danmarks Skibskredit A/S” ja ”KommuneKredit”,
- (6) Saksassa seuraavaan laitokseen: ”Kreditanstalt für Wiederaufbau”, yrityksiin, joita ”Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz”-lain nojalla pidetään osana valtion asuntopolitiikkaa ja jotka eivät pääasiallisesti harjoita pankkitoimintaa, sekä yrityksiin, joita kyseisen lain nojalla pidetään voittoa tavoittelemattomina asuntoalan yrityksinä,
- (7) Kreikassa seuraavaan laitokseen: ”Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion),
- (8) Espanjassa seuraavaan laitokseen: ”Instituto de Crédito Oficial”,
- (9) Ranskassa seuraavaan laitokseen: ”Caisse des dépôts et consignations”,
- (10) Irlannissa ”credit unions”- ja ”friendly societies” -luotto-osuuskuntiin,
- (11) Italiassa seuraavaan laitokseen: ”Cassa Depositi e Prestiti”,
- (12) Latviassa ”krājaizdevu sabiedrības” -laitoksiin, joita ”kriājaizdevu sabiedrību likums” -lain nojalla pidetään rahoituspalveluja ainoastaan jäsenilleen tarjoavina osuustoiminnallisina yrityksinä,
- (13) Liettuassa ”kredito unijos” -laitoksiin, muihin kuin ”Centrinė kredito unija”,
- (14) Unkarissa seuraaviin laitoksiin: ”Magyar Fejlesztési Bank Rt.” ja ”Magyar Export-Import Bank Rt.”,
- (15) Alankomaissa seuraaviin laitoksiin: ”Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, ”NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, ”NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering” ja ”Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV”,
- (16) Itävallassa yrityksiin, joita pidetään voittoa tavoittelemattomina rakennusalan yrityksinä, sekä ”Österreichische Kontrollbank AG” -pankkiin,
- (17) Puolassa seuraaviin laitoksiin: ”Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo — Kredytowe” ja ”Bank Gospodarstwa Krajowego”,
- (18) Portugalissa ”Caixas Económicas” -laitoksiin, jotka olivat olemassa 1 päivänä tammikuuta 1986 ja jotka eivät ole osakeyhtiömuotoisia, ja lukuun ottamatta ”Caixa Económica Montepio Geral” -laitosta,
- (19) Suomessa seuraaviin laitoksiin: ”Teollisen yhteistyön rahasto Oy / Fonden för industriellt samarbete Ab” ja ”Finnvera Oyj / Finnvera Abp”,
- (20) Ruotsissa seuraavaan laitokseen: ”Svenska Skeppshypotekskassan”,
- (21) Yhdistyneessä kuningaskunnassa seuraaviin laitoksiin: ”National Savings Bank”, ”Commonwealth Development Finance Company Ltd”, ”Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, ”Scottish Agricultural Securities Corporation

Ltd”, ”Crown Agents for Overseas Governments and Administrations”, ”credit unions” ja ”municipal banks”,

- (22) Sloveniassa seuraavaan laitokseen: ”SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”.

3 artikla

Muita yrityksiä kuin luottolaitoksia koskeva kiello vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä henkilöitä tai yrityksiä, jotka eivät ole luottolaitoksia, harjoittamasta liiketoimintaa, johon kuuluu talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottaminen yleisöltä.
2. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottamiseen jäsenvaltiolta tai jäsenvaltion alueellisilta tai paikallisilta viranomaisilta tai julkisilta kansainvälisiltä elimiltä, joissa yksi tai useampi jäsenvaltio on jäsenenä, eikä kansallisessa tai unionin oikeudessa nimenomaisesti säänneltyihin tapauksiin edellyttäen, että kyseiseen toimintaan sovelletaan tallettajien ja sijoittajien suojaamiseksi tarkoitettuja säännöksiä ja valvontaa ja että ne ovat sovellettavissa näihin tapauksiin.

4 artikla

Määritelmät

1. Sovelletaan asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 4 artiklassa tarkoitettuja määritelmiä.
2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan
  - a) ’avustavia palveluja tuottavalla yrityksellä’ yritystä, jonka pääasiallisessa liiketoiminnassa on kyse kiinteistöjen hallinnasta tai hoidosta, tietopalvelujen hoidosta tai kaikesta muusta vastaavasta toiminnasta, jonka ominaispiirteenä on, että se on yhden tai useamman luottolaitoksen toimintaa avustavaa;
  - b) ’ylivelkaantumisriskillä’ riskiä, joka aiheutuu velkaantuneisuusasteen tai ehdollisen velkaantuneisuusasteen aiheuttamasta laitoksen haavoittuvuudesta ja joka voi edellyttää ennakoimattomien oikaisutoimenpiteiden sisällyttämistä laitoksen liiketoimintasuunnitelmaan, mukaan luettuina varojen kiireellinen myynti, joka voi johtaa tappioihin tai laitoksen jäljellä olevien varojen arvonolaisuuteen;
  - c) ’sisäisillä menetelmillä’ asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 138 artiklan 1 kohdassa, 216 artiklassa, 220 artiklassa, 301 artiklan 2 kohdassa, 277 artiklassa, 352 artiklassa ja 254 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja menetelmiä.

II osasto

Toimivaltaiset viranomaiset

5 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen ja niiden valtuudet

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka hoitavat tässä direktiivissä säädettyjä tehtäviä. Niiden on ilmoitettava tästä sekä mahdollisesta tehtävienjaosta komissiolle ja EPV:lle.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat laitosten toimintaa sen arvioimiseksi, noudatetaanko tämän direktiivin ja asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] vaatimuksia.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaiset toimenpiteet toteutetaan, jotta toimivaltaiset viranomaiset saavat tarpeelliset tiedot sen arvioimiseksi, noudattavatko laitokset kyseisiä velvollisuuksia.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on tässä direktiivissä ja asetuksessa [julkaisutoimisto lisää viitteen] vahvistettujen valvonta- ja tutkintatehtävien hoitamiseen tarvittava asiantuntemus, voimavarat, toimintavalmiudet ja riippumattomuus. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki valvonta- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi.
5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset antavat kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille kaikki tarpeelliset tiedot sen todentamiseksi, että laitokset noudattavat tämän direktiivin ja asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] mukaisesti annettuja sääntöjä. Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitosten sisäiset valvontamenetelmät sekä hallinnolliset ja kirjanpitomenettelyt mahdollistavat kaikkina aikoina sen todentamisen, että laitokset noudattavat näitä sääntöjä.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitokset rekisteröivät kaikki transaktionsa ja dokumentoivat kaikki järjestelmänsä ja prosessinsa, jotka kuuluvat tämän direktiivin ja asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] soveltamisalaan, siten, että toimivaltaiset viranomaiset voivat kaikkina aikoina todentaa tämän direktiivin ja asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] vaatimusten noudattamisen.

6 artikla

Koordinointi jäsenvaltioissa

Jos jäsenvaltioissa on enemmän kuin yksi luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja finanssilaitosten vakavaraisuutta valvova toimivaltainen viranomainen, jäsenvaltioiden on

toteutettava tarvittavat toimenpiteet järjestääkseen näiden viranomaisten välisen koordinoinnin.

7 artikla

Yhteistyö EPV:n kanssa

Hoitaessaan tehtäviään toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon valvontavälineiden ja -käytäntöjen lähentäminen tämän direktiivin nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamisessa. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat EPV:n toimintaan;
- b) toimivaltaiset viranomaiset pyrkivät kaikin tavoin noudattamaan EPV:n asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti antamia ohjeita ja suosituksia;
- c) toimivaltaisille viranomaisille annetut kansalliset valtuudet eivät estä niitä hoitamasta tehtäviään EPV:n jäsenenä tai tämän direktiivin ja asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] mukaisesti.

8 artikla

Valvonnan eurooppalainen ulottuvuus

Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on yleisten tehtäviensä hoitamisen yhteydessä otettava asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja erityisesti kriisitilanteissa kyseisenä ajankohtana saatavissa olevien tietojen perusteella.

III osasto

Luottolaitosten liiketoiminnan harjoittamista koskevat vaatimukset

1 luku

Luottolaitosten liiketoiminnan harjoittamista koskevat yleiset vaatimukset

9 artikla

Toimilupa

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luottolaitokset hankkivat toimiluvan ennen toimintansa aloittamista. Niiden on säädettävä toimilupaa koskevista vaatimuksista ja ilmoitettava ne EPV:lle, sanotun kuitenkin rajoittamatta 10–14 artiklan soveltamista.
2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään
  - a) toimivaltaisille viranomaisille luottolaitosten toimilupahakemuksissa toimitettavat tiedot, mukaan luettuna 10 artiklassa tarkoitettu toimintasuunnitelma;
  - b) edellytykset, joilla 13 artiklassa asetettu vaatimus täyttyy;
  - c) vaatimukset, jotka koskevat määräosuuksia omistavia osakkaita ja jäseniä;
  - d) seikat, jotka voivat estää toimivaltaista viranomaista hoitamasta tehokkaasti 14 artiklan mukaisia valvontatehtäviään.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset vakioehtoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi tietojen toimittamista varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

4. EPV toimittaa 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

10 artikla

Toimintasuunnitelma ja organisaatiorakenne

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimilupahakemuksiin liitetään toimintasuunnitelma, josta ilmenee, minkä tyyppistä liiketoimintaa on tarkoitus harjoittaa, sekä luottolaitoksen organisaatiorakenne.

11 artikla

Taloudelliset tarpeet

Jäsenvaltiot eivät saa edellyttää, että toimilupahakemuksen käsittelyssä perusteena pidetään markkinoilla vallitsevia taloudellisia tarpeita.

12 artikla

Perustamispääoma

1. Rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen muiden yleisten ehtojen soveltamista toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa, jos luottolaitoksella ei ole erillisiä omia varoja tai perustamispääoma on pienempi kuin 5 miljoonaa euroa.
2. Perustamispääoma muodostuu asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen]_24 artiklan a–e alakohdassa tarkoitetusta pääomasta ja rahastoista.
3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että luottolaitokset, jotka eivät täytä erillisiä omia varoja koskevaa vaatimusta ja jotka olivat olemassa 15 päivänä joulukuuta 1979, voivat jatkaa liiketoimintaansa. Ne voivat vapauttaa tällaiset luottolaitokset 13 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan sisältyvän vaatimuksen täyttämisestä.
4. Jäsenvaltiot voivat seuraavin edellytyksin myöntää toimiluvan tietyille luottolaitosryhmille, joiden perustamispääoma on 1 kohdassa täsmennettyä pienempi:
  - a) perustamispääoman on oltava vähintään 1 miljoonaa euroa;
  - b) asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle perusteet, joilla ne käyttävät tätä mahdollisuutta.

13 artikla

Liiketoiminnan tosiasiallinen hoitaminen ja pääkonttorin sijaintipaikka

1. Toimivaltaiset viranomaiset saavat myöntää luottolaitokselle toimiluvan ainoastaan sillä edellytyksellä, että luottolaitoksen toimintaa hoitaa tosiasiallisesti ainakin kaksi henkilöä.

Viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa, jos kyseisten henkilöiden maine ei ole riittävän hyvä tai heillä ei ole riittävästi tietämystä, taitoja ja kokemusta tällaisten tehtävien hoitamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että

- a) luottolaitoksella, joka on oikeushenkilö ja jolla on siihen sovellettavan kansallisen lain mukaisesti sääntömääräinen kotipaikka, on pääkonttori samassa jäsenvaltiossa kuin sen sääntömääräinen kotipaikka;
- b) muulla luottolaitoksella on pääkonttori siinä jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt sen toimiluvan ja jossa se tosiasiaassa harjoittaa liiketoimintaansa.

14 artikla

Osakkeenomistajat ja jäsenet

1. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen, jollei niille ole ilmoitettu niiden suoraan tai välillisesti omistajina tai jäseninä olevien luonnollisten tai oikeushenkilöiden nimiä, joilla on määräosuudet luottolaitoksesta, ja näiden osuuksien määriä.

Määritettäessä, täyttääkö hankinta määräosuutta koskevat arviointiperusteet, otetaan huomioon direktiivin 2004/109/EY³¹ 9 ja 10 artiklassa tarkoitetut äänioikeudet sekä mainitun direktiivin 12 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyt äänioikeuksien yhteenlaskemista koskevat ehdot.

Jäsenvaltiot eivät saa ottaa huomioon sellaisia äänioikeuksia tai osakkeita, joita sijoituspalveluyrityksillä tai luottolaitoksilla voi olla sen vuoksi, että ne ovat antaneet merkintäsitoumuksen rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskuun tai rahoitusvälineiden liikkeeseenlasku on järjestetty direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 6 kohdassa tarkoitetun merkintätakauksen perusteella, jos kyseisiä oikeuksia ei käytetä eikä niillä muuten vaikuteta liikkeeseenlaskijan johtamiseen ja jos ne luovutetaan vuoden kuluessa hankkimisesta.

2. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa, jos ne eivät ole vakuuttuneita osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta luottolaitoksen omistajiksi, kun otetaan huomioon tarve varmistaa luottolaitoksen järkevä ja vakaa hoito.
3. Jos luottolaitoksen ja muiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välillä vallitsee läheisiä sidoksia, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan ainoastaan, jos kyseiset sidokset eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

---

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa myöskään, jos luottolaitokseen läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset tai niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät kyseisiä viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava luottolaitoksia toimittamaan niille tiedot, jotka ne tarvitsevat valvoakseen, että tässä kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä noudatetaan jatkuvasti.

15 artikla

Toimiluvan epääminen

Jos toimivaltainen viranomainen päättää olla myöntämättä toimilupaa, sen on ilmoitettava päätös ja sen perusteet hakijalle kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun hakija on lähettänyt päätöstä varten tarvittavat tiedot.

Päätös on aina tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

16 artikla

Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kuuleminen ennakolta

1. Ennen kuin toimivaltainen viranomainen voi myöntää luottolaitokselle toimiluvan, sen on kuultava asianomaisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia seuraavissa tapauksissa:
  - a) kyseinen luottolaitos on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tytäryritys;
  - b) kyseinen luottolaitos on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen emoyrityksen tytäryritys;
  - c) määräysvalta kyseisessä luottolaitoksessa on samoilla luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä kuin toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa.
2. Ennen kuin toimivaltainen viranomainen voi myöntää luottolaitokselle toimiluvan, sen on kuultava vakuutusyritysten tai sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavaa asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista seuraavissa tapauksissa:
  - a) kyseinen luottolaitos on unionissa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryritys;
  - b) kyseinen luottolaitos on unionissa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryritys;

- c) määräysvalta kyseisessä luottolaitoksessa on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin unionissa toimiluvan saaneessa vakuutusyrityksessä tai sijoituspalveluyrityksessä.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan erityisesti arvioidessaan osakkeenomistajien sopivuutta sekä saman ryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuvien hallintoelimen jäsenten mainetta ja kokemusta. Viranomaisten on vaihdettava keskenään kaikki osakkeenomistajien sopivuutta sekä hallintoelimen jäsenten mainetta ja kokemusta koskevat tiedot, jotka ovat merkityksellisiä toimiluvan myöntämisen sekä toimintaehtojen noudattamisen jatkuvan arvioinnin kannalta.

17 artikla

Toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden luottolaitosten sivukonttorit

Vastaanottavat jäsenvaltiot eivät saa vaatia toimilupaa tai perustamispääomaa muussa jäsenvaltiossa toimiluvan jo saaneen luottolaitosten sivukonttoreilta. Tällaisten sivukonttoreiden perustamiseen ja valvontaan sovelletaan 35 artiklaa, 36 artiklan 1–3 kohtaa, 37 artiklaa, 40–46 artiklaa sekä 49, 73 ja 74 artiklaa.

18 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

Toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa luottolaitokselle myönnetyn toimiluvan ainoastaan seuraavissa tapauksissa, joissa laitos

- a) ei ryhdy käyttämään toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi, jos kyseinen jäsenvaltio ei ole säätänyt toimiluvan raukeamisesta tällaisissa tapauksissa;
- b) on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla;
- c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen edellytyksiä;
- d) ei enää omista riittävästi omia varoja tai sen ei uskota täyttävän velvoitteitaan velkojilleen eikä se varsinkaan kykene enää turvaamaan sille uskottuja varoja;
- e) kuuluu johonkin niistä muista tapauksista, joissa kansallisen lainsäädännön mukaan toimilupa voidaan peruuttaa;
- f) syyllistyy johonkin 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rikkomukseen.

19 artikla

Luottolaitoksen nimi

Harjoittaessaan toimintaansa luottolaitokset voivat nimitysten ”pankki”, ”säästöpankki” tai muiden pankkinimien käyttöä koskevista vastaanottavan jäsenvaltion säännöksistä riippumatta käyttää kaikkialla unionin alueella samaa toiminimeä, jota ne käyttävät siinä jäsenvaltiossa, jossa on niiden pääkonttori. Jos on olemassa sekaannuksen vaara, vastaanottavat jäsenvaltiot voivat selvyiden vuoksi vaatia toiminimeen liitettäväksi selittäviä osia.

20 artikla

Toimiluvan myöntämisen ja peruuttamisen ilmoittaminen EPV:lle

1. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kaikki 9 artiklan nojalla myönnettyt toimiluvat EPV:lle.
2. Luettelo, joka sisältää jokaisen toimiluvan saaneen luottolaitoksen nimen, on julkistettava EPV:n verkkosivustolla, ja sitä on päivitettävä säännöllisesti.
3. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ja EPV:lle 14 artiklan 3 kohdan, 73 artiklan 1 kohdan ja 104 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikki laitosryhmää koskevat tiedot erityisesti ryhmän oikeudellisesta rakenteesta, organisaatorakenteesta ja hallinnosta.
4. Kunkin sellaisen luottolaitoksen toiminimi, jolla ei ole 12 artiklan 1 kohdassa määritellyn suuruista pääomaa, on mainittava erikseen kyseisessä luettelossa.
5. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle jokaisesta toimiluvan peruuttamisesta ja ilmoitettava samalla päätöksen perusteet.

21 artikla

Pysyvästi keskuslaitokseen kuuluvia luottolaitoksia koskevat vapautukset

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vapauttaa luottolaitoksen, joka täyttää asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 9 artiklassa vahvistetut edellytykset, tämän direktiivin 10 ja 12 artiklasta ja 13 artiklan 1 kohdasta mainitun asetuksen 9 artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Jos toimivaltaiset viranomaiset käyttävät vapautuksia asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 9 artiklan mukaisesti, tämän direktiivin 17, 33, 34 ja 35 artiklaa, 36 artiklan 1–3 kohtaa sekä 39–46 artiklaa sovelletaan keskuslaitoksen ja siihen pysyvästi kuuluvien laitosten muodostamaan kokonaisuuteen.

2 luku

Määräosuus luottolaitoksesta

22 artikla

Ehdotettujen hankintojen ilmoittaminen ja arviointi

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tai tällaisten yhdessä toimivien henkilöiden, jäljempänä 'hankkijaehdokas', jotka ovat päättäneet hankkia suoraan tai välillisesti määräosuuden luottolaitoksesta tai lisätä suoraan tai välillisesti määräosuuttaan siten, että hankkijan osuus äänioikeuksista tai pääomasta on vähintään 20, 30 tai 50 prosenttia, taikka siten, että luottolaitoksesta tulee hankkijan tytäryritys, jäljempänä 'ehdotettu hankinta', on ensin ilmoitettava tästä kirjallisesti sen luottolaitoksen suhteen toimivaltaisille viranomaisille, josta ne pyrkivät hankkimaan määräosuuden tai lisäämään sitä, mainiten samalla aiotun osuuden suuruuden ja antaen asiaan liittyvät 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tiedot. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 30 prosentin raja-arvoa, jos ne soveltavat direktiivin 2004/109/EY 9 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti yhden kolmasosan raja-arvoa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle kirjallisesti heti ja joka tapauksessa kahden työpäivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta sekä 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen mahdollisesta myöhemmästä vastaanottamisesta, että ne ovat vastaanottaneet ilmoituksen tai tiedot.

Toimivaltaisilla viranomaisilla on enintään kuusikymmentä työpäivää aikaa ilmoituksen ja sellaisten asiakirjojen vastaanottamista koskevan kirjallisen ilmoituksen päiväyksestä, joiden liittämistä ilmoitukseen jäsenvaltio edellyttää 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luettelon perusteella, jäljempänä 'arviointijakso', suorittaa 23 artiklan 1 kohdassa säädetty arviointi, jäljempänä 'arviointi'.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle arviointijakson päättymispäivämäärä antaessaan vastaanottamista koskevan ilmoituksen.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat arviointijakson viidenkymmenen ensimmäisen työpäivän aikana tarvittaessa pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen arvioinnin suorittamiseksi. Pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot.

Arviointijakso keskeytetään niiden päivien väliseksi ajaksi, joina toimivaltaiset viranomaiset ovat pyytäneet tietoja ja jolloin hankkijaehdokas on ne toimittanut. Keskeytys ei saa olla pitempi kuin kaksikymmentä työpäivää. Toimivaltaiset viranomaiset voivat harkintansa mukaan pyytää vielä täydentämään tai tarkentamaan tietoja, mutta tämä ei saa enää keskeyttää arviointijaksoa.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pidentää 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua keskeytystä enintään kolmeksi kymmeneksi työpäiväksi, jos hankkijaehdokas on sijoittautunut tai sääntelyn kohteena unionin ulkopuolella tai on

luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, johon ei sovelleta tämän direktiivin tai direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY tai 2004/39/EY mukaista valvontaa.

5. Jos toimivaltaiset viranomaiset arvioinnin tehtyään päättävät vastustaa ehdotettua hankintaa, niiden on ilmoitettava tästä hankkijaehdokkaalle kirjallisesti kahden työpäivän kuluessa ylittämättä arviointijaksoa ja perusteltava päätöksensä. Jollei kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu, yleisön saataville voidaan hankkijaehdokkaan pyynnöstä saattaa asianmukainen selvitys päätöksen perusteluista. Tämä ei estä jäsenvaltiota sallimasta toimivaltaisen viranomaisen julkistaa tällaisia tietoja ilman hankkijaehdokkaan pyyntöä.
6. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät arviointijakson kuluessa vastusta kirjallisesti ehdotettua hankintaa, se katsotaan hyväksytyksi.
7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä enimmäisajan, jonka kuluessa ehdotettu hankinta on saatettava päätökseen, ja tarvittaessa pidentää tätä määräaika.
8. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa vaatimuksia, jotka ovat tiukempia kuin tässä direktiivissä säädetty, sen osalta, miten toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettava äänioikeuksien tai pääoman suorista tai välillisistä hankinnoista tai miten toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät ne.
9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset tyhjentävän luettelon laatimiseksi niistä 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista tiedoista, jotka hankkijaehdokkaiden on sisällytettävä ilmoitukseensa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan soveltamista.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.
10. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset yhteisten menettelyjen, lomakkeiden ja mallien laatimiseksi 24 artiklassa tarkoitettua asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemismenettelyä varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.
11. EPV toimittaa 9 ja 10 kohdassa tarkoitettut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

23 artikla

Arviointiperusteet

1. Arvioidessaan 22 artiklan 1 kohdassa edellytettyä ilmoitusta ja 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja toimivaltaisten viranomaisten on hankinnan kohteena olevan luottolaitoksen järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi ja ottaen huomioon hankkijaehdokkaan todennäköinen vaikutus luottolaitokseen arvioitava hankkijaehdokkaan sopivuus ja ehdotetun hankinnan taloudellinen järkevyys seuraavilla perusteilla:

- a) hankkijaehdokkaan maine;
  - b) niiden henkilöiden maine ja kokemus, jotka tulevat johtamaan luottolaitoksen liiketoimintaa ehdotetun hankinnan jälkeen;
  - c) hankkijaehdokkaan taloudellinen vakaus erityisesti suhteessa sen liiketoiminnan laatuun, jota ehdotetun hankinnan kohteena olevassa luottolaitoksessa harjoitetaan ja aiotaan harjoittaa;
  - d) se, pystyykö luottolaitos täyttämään jatkuvasti tähän direktiiviin ja asetukseen [julkaisutoimisto lisää viitteen] sekä soveltuvien osin muihin direktiiveihin, erityisesti direktiiveihin 2009/110/EY ja 2002/87/EY, perustuvat vakavaraisuusvaatimukset ja erityisesti, onko ryhmällä, jonka osa luottolaitoksesta tulee, rakenne, joka mahdollistaa tehokkaan valvonnan, tehokkaan tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaisten välillä ja toimivaltaisten viranomaisten keskinäisen vastuunjaon määrittämisen;
  - e) se, onko perusteltua syytä epäillä, että ehdotetun hankinnan yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin 2005/60/EY³² 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu hankinta saattaisi lisätä tämän vaaraa.
- 2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vastustaa ehdotettua hankintaa vain, jos se on perusteltua 1 kohdassa säädettyjen perusteiden nojalla tai jos hankkijaehdokkaan toimittamat tiedot ovat puutteellisia.
  - 3. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa ennakkoehtoja sen suhteen, millainen omistusosuuden taso on hankittava, eivätkä sallia toimivaltaisten viranomaistensa tarkastelevan ehdotettua hankintaa markkinoiden taloudellisten tarpeiden pohjalta.
  - 4. Jäsenvaltioiden on julkistettava luettelo tiedoista, jotka tarvitaan arvion tekemiseen ja jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta annettaessa. Vaadittavien tietojen on oltava suhteutettuja ja mukautettuja hankkijaehdokkaan ja ehdotetun hankinnan luonteeseen. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tietoja, joilla ei ole merkitystä toiminnan vakauden arvioinnille.
  - 5. Sen estämättä, mitä 22 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, toimivaltaisen viranomaisen on kohdeltava hakijaehdokkaista syrjimättömällä tavalla, jos kyseiselle viranomaiselle on ilmoitettu kaksi tai useampia suunnitelmia hankkia määräosuus tai lisätä määräosuutta samasta luottolaitoksesta.

---

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15).

24 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö

1. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on arviointia suorittaessaan työskenneltävä tiiviisti toisiaan kuullen, jos hankkijaehdokas on
  - a) luottolaitos, henkivakuutusyrittäjä, vahinkovakuutusyrittäjä, jälleenvakuutusyrittäjä, sijoituspalveluyrittäjä tai direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rahastoyhtiö, jäljempänä 'yhteissijoitusyrittäjän rahastoyhtiö', jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä ehdotetun hankinnan kohde toimii;
  - b) sellaisen luottolaitoksen, henkivakuutusyrittäjän, vahinkovakuutusyrittäjän, jälleenvakuutusyrittäjän, sijoituspalveluyrittäjän tai yhteissijoitusyrittäjän rahastoyhtiön emoyritys, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä ehdotetun hankinnan kohde toimii;
  - c) luonnollinen tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta sellaisessa luottolaitoksessa, henkivakuutusyrittäjässä, vahinkovakuutusyrittäjässä, jälleenvakuutusyrittäjässä, sijoituspalveluyrittäjässä tai yhteissijoitusyrittäjän rahastoyhtiössä, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä ehdotetun hankinnan kohde toimii.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheetonta viivytystä toimitettava toisilleen kaikki hankinnan arvioimisen kannalta olennaiset tai asiaan vaikuttavat tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten on tältä osin toimitettava pyynnöstä toisilleen kaikki asiaan vaikuttavat tiedot ja oma-aloitteisesti kaikki olennaiset tiedot. Ehdotetun hankinnan kohteena olevalle luottolaitokselle toimiluvan myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen tekemässä päätöksessä on esitettävä hankkijaehdokkaasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen lausunnot ja varaukset.

25 artikla

Luovutuksesta ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka on päättänyt luopua suoraan tai välillisesti määräosuudestaan luottolaitoksessa, on ensin ilmoitettava tästä kirjallisesti toimivaltaisille viranomaisille mainiten samalla suunnitellun osuuden suuruuden. Tällaisen henkilön on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille myös päätöksestään vähentää määräosuuttaan siten, että kyseisen henkilön osuus äänioikeuksista tai pääomasta on alle 20, 30 tai 50 prosenttia tai siten, että luottolaitos lakkaa olemasta kyseisen henkilön tytäryritys. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 30 prosentin raja-arvoa, jos ne soveltavat direktiivin 2004/109/EY 9 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti yhden kolmasosan raja-arvoa.

26 artikla

Ilmoittamisvelvollisuudet ja seuraamukset

1. Luottolaitoksen on heti asiasta tiedon saatuaan ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille sellaisista sen omaa pääomaa koskevista omistusosuuksien hankinnoista tai niistä luopumisista, joiden vuoksi kyseinen omistusosuus muodostuu 22 artiklan 1 kohdassa ja 25 artiklassa tarkoitettua rajoitusta suuremmaksi tai pienemmäksi.

Sellaisilla säännellyillä markkinoilla listattujen luottolaitosten, jotka mainitaan Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (EAMV) direktiivin 2004/39/EY 47 artiklan mukaisesti julkistamassa luettelossa, on vähintään kerran vuodessa ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille määräosuuksia omistavien osakkaiden ja jäsenten nimet sekä näillä olevien omistusosuuksien suuruudet esimerkiksi sellaisina kuin nämä tiedot esitetään yhtiö- tai vuosikokouksessa tai sellaisina kuin tiedot saadaan pörssi-yhtiöitä koskevien määräysten mukaisesti.

2. Niissä tapauksissa, joissa 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden käyttämä vaikutusvalta on omiaan aiheuttamaan haittaa laitoksen järkevälle ja vakaalle hoidolle, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tilanteen lopettamiseksi aiheelliset toimenpiteet. Toimenpiteet voivat olla kieltoja, hallintoelimen jäsenille ja johtajille 65–69 artiklan mukaisesti asetettavia pakotteita tai kyseisen luottolaitoksen osakkaiden tai jäsenten omistamiin osakkeisiin tai osuuksiin kuuluvien äänioikeuksien käyttöön kohdistuvia keskeytyksiä.

Jollei 65–69 artiklasta muuta johdu, samanlaisia toimenpiteitä on sovellettava luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, jotka eivät noudata 22 artiklan 1 kohdassa määrättyä velvoitetta antaa ennakkotietoja.

Jos osuus hankitaan toimivaltaisten viranomaisten vastustuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on siitä riippumatta, ryhdytäänkö muihin mahdollisiin pakotteisiin, joko määrättävä keskeytettäväksi osuuksia vastaavien äänioikeuksien käyttäminen tai määrättävä, että annetut äänet ovat mitättömiä taikka että ne voidaan mitätöidä.

27 artikla

Määräosuuksia koskevat arviointiperusteet

Määritettäessä, täyttääkö hankinta 22, 25 ja 26 artiklaa sovellettaessa määräosuutta koskevat arviointiperusteet, otetaan huomioon direktiivin 2004/109/EY 9 ja 10 artiklassa tarkoitetut äänioikeudet sekä mainitun direktiivin 12 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyt niiden yhteenlaskemista koskevat ehdot.

Määritettäessä, täytyvätkö 26 artiklassa tarkoitetut määräosuutta koskevat arviointiperusteet, jäsenvaltiot eivät saa ottaa huomioon sellaisia äänioikeuksia tai osakkeita, joita sijoituspalveluyrityksillä tai luottolaitoksilla voi olla sen vuoksi, että ne ovat antaneet merkintäsitoumuksen rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskuun ja/tai rahoitusvälineiden liikkeeseenlasku on järjestetty direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 6 kohdassa tarkoitetun merkintätakauksen perusteella, edellyttäen, että kyseisiä oikeuksia ei käytetä eikä

niillä muuten vaikuteta liikkeeseenlaskijan johtamiseen ja että niistä luovutaan vuoden kuluessa hankkimisesta.

IV osasto

Sijoituspalveluyritysten perustamispääoma

28 artikla

Sijoituspalveluyritysten perustamispääoma

1. Sijoituspalveluyritysten perustamispääoma muodostuu ainoastaan asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 24 artiklan a–e alakohdassa tarkoitetuista eristä.
2. Kaikilla muilla sijoituspalveluyrityksillä kuin niillä, joita tarkoitetaan 29–31 artiklassa, on oltava 730 000 euron perustamispääoma.

29 artikla

Tietyntyyppisten sijoituspalveluyritysten perustamispääoma

1. Niillä sijoituspalveluyrityksillä, jotka eivät käy kauppaa rahoitusvälineillä omaan lukuunsa tai harjoita emissiointakaamista mutta joilla on hallussaan asiakkaidensa varoja tai arvopapereita ja jotka tarjoavat yhtä tai useampaa seuraavista palveluista, on oltava 125 000 euron perustamispääoma:
  - a) rahoitusvälineitä koskevien, sijoittajien toimeksiantojen vastaanottaminen ja välittäminen;
  - b) rahoitusvälineitä koskevien, sijoittajien toimeksiantojen toteuttaminen;
  - c) rahoitusvälineitä koskevien yksittäisten sijoitussalkkujen hoito.
2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että sijoituspalveluyritykset, jotka toteuttavat rahoitusvälineitä koskevia sijoittajien toimeksiantoja, pitävät hallussaan kyseisiä rahoitusvälineitä omaan lukuunsa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) tällaiset positiot johtuvat ainoastaan siitä, ettei sijoituspalveluyritys kykene sijoittajien toimeksiantojen tarkkaan kattamiseen;
  - b) kaikkien tällaisten positioden yhteenlaskettu markkina-arvo ei ylitä 15:tä prosenttia yrityksen perustamispääomasta;
  - c) yritys täyttää asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87–90 artiklassa ja neljännessä osassa vahvistetut vaatimukset;
  - d) tällaiset positiot ovat satunnaisia ja tilapäisiä, ja ne on ehdottomasti rajoitettu ajaksi, joka on välttämätön kyseisen transaktion toteuttamiseksi.

3. Jäsenvaltiot voivat alentaa 1 kohdassa tarkoitetun määrän 50 000 euroon silloin, kun yrityksen toimilupa ei kata asiakkaiden varojen tai arvopapereiden hallussapitoa, kaupankäyntiä omaan lukuun tai emissiointakaamista.
4. Rahoitusvälineisiin liittyvien kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden hallussapitoa omien varojen sijoittamiseksi ei pidetä 1 tai 3 kohdassa tarkoitettuna kaupankäyntinä.

30 artikla

Paikallisten yritysten perustamispääoma

Paikallisilla yrityksillä on oltava 50 000 euron perustamispääoma, jos ne käyttävät sijoittautumisvapautta ja/tai vapautta tarjota direktiivin 2004/39/EY 31 tai 32 artiklassa määriteltyjä palveluja.

31 artikla

Yritykset, joilla ei ole hallussaan asiakkaidensa varoja tai arvopapereita

1. Asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 4 artiklan 8 kohdan c alakohdassa tarkoitetuilla yrityksillä on oltava
  - a) 50 000 euron perustamispääoma; tai
  - b) koko unionin alueen kattava ammatillinen vastuuvakuutus tai ammattitoimintaan liittyvästä huolimattomuudesta aiheutuvan korvausvastuun varalta muu vastaava vakuus, jonka määrä on vähintään 1 000 000 euroa korvausvaatimusta kohden ja 1 500 000 euroa kaikkia yhden vuoden aikana esitettyjä korvausvaatimuksia kohden; tai
  - c) perustamispääoman ja ammatillisen vastuuvakuutuksen yhdistelmä siinä muodossa, että tuloksena on a tai b alakohdassa esitettyjä määriä vastaava katetaso.

Komissio tarkistaa Eurostatin julkaisemassa Euroopan kuluttajahintaindeksissä tapahtuneiden muutosten huomioon ottamiseksi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut määrät säännöllisesti siten, että tarkistukset tehdään yhdenmukaisesti ja samanaikaisesti vakuutusedustuksesta 9 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/92/EY³³ 4 artiklan 7 kohdan nojalla tehtävien mukautusten kanssa.

2. Jos asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 4 artiklan 8 kohdan c alakohdassa tarkoitettu yritys rekisteröidään myös direktiivin 2002/92/EY³⁴ mukaisesti, sen on

---

³³ EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3.

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/92/EY, annettu 9 päivänä joulukuuta 2002, vakuutusedustuksesta (EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3).

täytettävä kyseisen direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa vahvistettu edellytys, minkä lisäksi sillä on oltava

- a) 25 000 euron perustamispääoma; tai
- b) koko unionin alueen kattava ammatillinen vastuuvakuutus tai ammattitoimintaan liittyvästä huolimattomuudesta aiheutuvan korvausvastuun varalta muu vastaava vakuus, jonka määrä on vähintään 500 000 euroa korvausvaatimusta kohden ja 750 000 euroa kaikkia yhden vuoden aikana esitettyjä korvausvaatimuksia kohden; tai
- c) perustamispääoman ja ammatillisen vastuuvakuutuksen yhdistelmä siinä muodossa, että tuloksena on a tai b alakohdassa esitettyjä määriä vastaava katetaso.

32 artikla

Saavutettujen etujen säilyttämislauseke

1. Poiketen siitä, mitä 28 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 1 ja 3 kohdassa ja 30 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat jatkaa toimilupaa sellaisten sijoituspalveluyritysten ja 30 artiklassa tarkoitettujen yritysten osalta, jotka ovat olleet olemassa ennen 31 päivää joulukuuta 1995 ja joiden omat varat ovat 28 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 1 ja 3 kohdassa ja 30 artiklassa säädettyjä perustamispääomia pienemmät.

Tällaisten yritysten omat varat eivät saa laskea alhaisemmalle tasolle kuin korkein viitetaso, joka on laskettu 23 päivän maaliskuuta 1993 jälkeen. Viitetaso on omien varojen päivittäinen keskiarvo, joka lasketaan laskentapäivää edeltävältä kuuden kuukauden jaksolta. Tämä viitetaso on laskettava kyseiseltä jaksolta joka kuudes kuukausi.

2. Jos 1 kohdan mukaisessa yrityksessä määräysvaltaa käyttävä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on vaihtunut, tämän yrityksen omien varojen on saavutettava vähintään 28 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 1 ja 3 kohdassa ja 30 artiklassa kyseistä yritystä varten säädetty taso, lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse ensimmäisestä vuoden 1995 joulukuun 31 päivän jälkeen toteutetusta perintöön perustuvasta luovutuksesta, edellyttäen että toimivaltaiset viranomaiset antavat suostumuksensa ja että poikkeusta sovelletaan enintään 10 vuoden ajan kyseisen luovutuksen jälkeen.

V osasto

Sijoittautumisvapauteen ja palvelujen tarjoamisen vapauteen liittyvät säännökset

1 luku

Yleiset periaatteet

33 artikla

Luottolaitokset

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toisessa jäsenvaltiossa toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saanut ja niiden valvoma luottolaitos saa harjoittaa tämän direktiivin liitteessä I lueteltuja toimia niiden alueella 35 artiklan, 36 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 39 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 40–46 artiklan mukaisesti joko perustamalla sivukonttorin tai tarjoamalla suoraan palveluja edellyttäen, että toimilupa käsittää nämä toimet.

34 artikla

Rahoituslaitokset

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toisen jäsenvaltion rahoituslaitos saa harjoittaa tämän direktiivin liitteessä I lueteltuja toimia niiden alueella 35 artiklan, 36 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 39 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 40–46 artiklan mukaisesti, joko perustamalla sivukonttorin tai tarjoamalla palveluja taikka luottolaitoksen tytäryrityksen tai kahden tai useamman luottolaitoksen yhteisesti omistaman tytäryrityksen välityksellä, jonka perustamisasiakirjan ja yhtiöjärjestyksen mukaan tällaisen toiminnan harjoittaminen on sallittua ja joka täyttää seuraavat edellytykset:
  - a) emoyritys tai -yritykset ovat saaneet luottolaitostoimilupansa siinä jäsenvaltiossa, jonka lakia sovelletaan rahoituslaitokseen;
  - b) kyseessä olevaa liiketoimintaa harjoitetaan tosiasiallisesti saman jäsenvaltion alueella;
  - c) emoyrityksellä tai -yrityksillä on vähintään 90 prosenttia rahoituslaitoksen osuuksien tai osakkeiden tuottamasta äänioikeudesta;
  - d) emoyritys tai -yritykset pystyvät osoittamaan toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että rahoituslaitosta hoidetaan vakaasti, sekä esittämään asianomaisen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella ilmoituksen, että ne takaavat yhteisvastuullisesti rahoituslaitoksen velvoitteet;

- e) rahoituslaitos kuuluu erityisesti kyseessä olevan toiminnan osalta tosiasiallisesti emoyrityksen tai kunkin emoyrityksen konsolidoidun valvonnan piiriin tämän direktiivin VII osaston 3 luvun sekä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viiteen] ensimmäisen osan II osaston 2 luvun (varavaraisuuden konsolidoitu valvonta) mukaisesti, erityisesti asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] neljännen osan mukaista suurten riskikeskittymien valvontaa koskevien, kyseisen asetuksen 87 artiklassa säädettyjen pääomavaatimusten sekä kyseisen asetuksen 84 ja 85 artiklassa säädettyjen omistusyhteyksiä koskevien rajoitusten osalta.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on todennettava, että nämä edellytykset on täytetty, sekä annettava siitä rahoituslaitokselle todistus, joka on liitettävä 35 ja 39 artiklassa tarkoitettuihin ilmoituksiin.

2. Jos 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu rahoituslaitos ei enää täytä jotakin asetetuista edellytyksistä, kotijäsenvaltion on ilmoitettava siitä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, ja mainitun rahoituslaitoksen vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoittamaan toimintaan sovelletaan vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädäntöä.
3. Edellä 1 ja 2 kohtaa on sovellettava 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen rahoituslaitosten tytäryrityksiin.

2 luku

Luottolaitosten sijoittautumisoikeus

35 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten ilmoittamisvelvollisuus ja yhteistyö

1. Luottolaitoksen, joka aikoo perustaa sivukonttorin toisen jäsenvaltion alueelle, on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.
2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luottolaitos, joka aikoo perustaa sivukonttorin toiseen jäsenvaltioon, antaa kaikki seuraavat tiedot 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa:
- a) jäsenvaltio, jonka alueelle sivukonttorin perustaminen on suunnitteilla;
  - b) toimintasuunnitelma, josta ilmenee erityisesti, minkätyyppisestä liiketoiminnasta on kyse, ja sivukonttorin organisaatorakenne;
  - c) osoite vastaanottavassa jäsenvaltiossa, josta asiakirjat ovat saatavissa;
  - d) niiden henkilöiden nimet, jotka ovat vastuussa sivukonttorin johtamisesta.
3. Jollei kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla ole perustetta epäillä luottolaitoksen hallinnollisten rakenteiden tai rahoitustilanteen riittävyyttä

suunnitteilla olevaan toimintaan nähden, viranomaisen on kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta välitettävä tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettava tästä kyseessä olevalle luottolaitokselle.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on myös ilmoitettava luottolaitoksen omien varojen määrä ja koostumus sekä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan mukaisen omia varoja koskevan vaatimuksen yhteismäärä.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, 34 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on myös ilmoitettava rahoituslaitoksen omien varojen määrä ja koostumus sekä sen emoyrityksenä olevan luottolaitoksen kokonaisriskin määrät asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan mukaisesti.

4. Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kieltäytyvät välittämästä 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, niiden on ilmoitettava kieltäytymisen perusteet kyseessä olevalle luottolaitokselle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet kaikki tiedot.

Kieltäytyminen tai vastaamatta jättäminen on voitava saattaa kotijäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

6. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset vakionuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi tällaisia ilmoituksia varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

7. EPV toimittaa 5 ja 6 kohdassa tarkoitettut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

36 artikla

Toiminnan aloittaminen

1. Ennen kuin luottolaitoksen sivukonttori aloittaa toimintansa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kahden kuukauden kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet 35 artiklassa tarkoitettut tiedot, järjestettävä luottolaitoksen valvonta 4 luvun mukaisesti ja tarvittaessa ilmoitettava ne yleiseen etuun liittyvät edellytykset, joiden mukaisesti toimintaa on harjoitettava vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

2. Saatuaan tiedon vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, tai jos tietoa ei ole saatu viranomaiselta 1 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa, sivukonttori voidaan perustaa ja se voi aloittaa toimintansa.
3. Siinä tapauksessa, että 35 artiklan 2 kohdan b, c tai d alakohdan mukainen tieto muuttuu, luottolaitoksen on ilmoitettava kirjallisesti kyseinen muutos kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille vähintään kuukautta ennen muutoksen toteuttamista, jotta kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä 35 artiklan mukaisen päätöksen ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat muutoksen perusteella tehdä päätöksen, jossa vahvistetaan muutoksen edellytykset tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.
4. Sivukonttoreiden, jotka ovat aloittaneet toimintansa vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 1993, katsotaan olleen sen menettelyn mukaisia, josta säädetään 35 artiklassa ja tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa. Niihin sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1993 tämän artiklan 3 kohtaa, 33 ja 53 artiklaa sekä 4 lukua.
5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
6. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi tällaisia ilmoituksia varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.
7. EPV toimittaa 5 ja 6 kohdassa tarkoitetut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

37 artikla

Kieltäytymisiä koskevat tiedot

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle niiden tapausten määrä ja luonne, joissa on tapahtunut 35 artiklan sekä 36 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukainen kieltäytyminen.

38 artikla

Sivukonttoreiden yhteenlaskeminen

Luottolaitoksen yhteen jäsenvaltioon perustamia useita liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivukonttorina niiden lukumäärästä riippumatta silloin, kun luottolaitoksen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.

3 luku

Palvelujen tarjoamisen vapauden käyttö

39 artikla

Ilmoittamismenettely

1. Jokaisen luottolaitoksen, joka aikoo käyttää vapautta tarjota palveluja ryhtymällä ensimmäistä kertaa harjoittamaan toimintaa toisen jäsenvaltion alueella, on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ne tämän direktiivin liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvät toimet, joita se aikoo harjoittaa.
2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kuukauden kuluessa sen tiedoksi saamisesta.
3. Tämä artikla ei koske palveluja tarjoavien luottolaitosten ennen 1 päivää tammikuuta 1993 annettujen säännösten voimaantuloa saamia oikeuksia.
4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.
5. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi tällaisia ilmoituksia varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.
6. EPV toimittaa 4 ja 5 kohdassa tarkoitettut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

4 luku

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

40 artikla

Tietojen ilmoittamista koskevat vaatimukset

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että kaikki sen alueella sivukonttoreita pitävät luottolaitokset antavat määräajoin kertomuksen vastaanottavan jäsenvaltion alueella suorittamistaan toimista tämän valtion toimivaltaisille viranomaisille.

Tällaisia kertomuksia voidaan vaatia ainoastaan tiedonsaantitarkoituksia ja 52 artiklan 1 kohdan soveltamista varten.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti vaatia luottolaitoksilta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja voidakseen arvioida, onko sivukonttori 52 artiklan 1 kohdan mukaisesti merkittävä.

41 artikla

Toimenpiteet, joita kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat vastaanottavassa jäsenvaltioissa harjoitetun toiminnan osalta

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että luottolaitos, jolla on sivukonttori sen alueella tai joka tarjoaa siellä palveluja, täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoitettavan toiminnan osalta, niiden on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille:
  - a) luottolaitos ei noudata tämän direktiivin kansallisia täytäntöönpanosäännöksiä tai asetusta [julkaisutoimisto lisää viitteen];
  - b) on odotettavissa, että luottolaitos ei noudata tämän direktiivin kansallisia täytäntöönpanosäännöksiä tai asetusta [julkaisutoimisto lisää viitteen].

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheetonta viivytystä toteutettava mahdollisimman nopeasti asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että kyseinen luottolaitos lopettaa säännösten vastaisen toiminnan tai toteuttaa toimenpiteitä säännösten noudattamiseksi. Toimenpiteistä on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset väittävät, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät ole täyttäneet tai eivät aio täyttää 1 kohdan mukaisia velvollisuuksiaan, ne voivat saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Siinä tapauksessa EPV voi toimia kyseisellä artiklalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

EPV tekee asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaiset päätökset 24 tunnin kuluessa.

42 artikla

Perustelu

Toimenpiteen, joka on toteutettu 41 artiklan 1 kohdan, 43 artiklan tai 44 artiklan panemiseksi täytäntöön ja johon liittyy palvelujen tarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden käyttämiseen kohdistuvia seuraamuksia tai rajoituksia, on oltava asianmukaisesti perusteltu ja siitä on ilmoitettava asianmukaisesti kyseiselle luottolaitokselle.

43 artikla

Varotoimenpiteet

1. Ennen 41 artiklassa säädetyn menettelyn noudattamista vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kriisitilanteissa odottaessa kotijäsenvaltion toimenpiteitä tai direktiivin 2001/24/EY 2 artiklassa tarkoitettuja tervehdyttämistoimenpiteitä toteuttaa kaikki tarpeelliset varotoimenpiteet suojatakseen tallettajien, sijoittajien ja asiakkaiden yhteisiä etuja vastaanottavassa jäsenvaltiossa.
2. Varotoimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa niiden tarkoitukseen, joka on tallettajien, sijoittajien ja asiakkaiden yhteisten etujen suojaaminen haitallisilta vaikutuksilta vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Toimenpiteisiin voi kuulua maksujen keskeyttäminen. Ne eivät saa johtaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa olevien luottolaitoksen velkojien suosimiseen muissa jäsenvaltioissa olevien velkojien kustannuksella.
3. Varotoimenpiteitä voidaan toteuttaa ainoastaan ennen direktiivin 2001/24/EY 2 artiklassa tarkoitetun tervehdyttämistoimenpiteen toteuttamista. Varotoimenpiteet lakkaavat olemasta voimassa, kun kotijäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset toteuttavat direktiivin 2001/24/EY 2 artiklassa tarkoitettuja tervehdyttämistoimenpiteitä.
4. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on lopetettava varotoimenpiteet, kun ne ovat vanhentuneet 41 artiklan mukaisesti, jolleivät ne lakkaa olemasta voimasta 3 kohdan mukaisesti.
5. Varotoimenpiteistä on ilmoitettava ilman aiheetonta viivytystä komissiolle, EPV:lle ja muiden asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset vastustavat vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toteuttamia toimenpiteitä, ne voivat saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Siinä tapauksessa EPV voi toimia kyseisellä artiklalla saamiensa valtuuksien mukaisesti. Toimiessaan EPV tekee asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaiset päätökset 24 tunnin kuluessa.

6. Komissio voi kuultuaan asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia ja EPV:tä päättää, että kyseisen jäsenvaltion on muutettava varotoimenpiteitä tai kumottava ne.

44 artikla

Vastaanottavien jäsenvaltioiden valtuudet

Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat 40 ja 41 artiklasta riippumatta käyttää tämän direktiivin mukaisia valtuuksiaan toteuttamalla asianmukaisia toimenpiteitä ehkäistäkseen tämän direktiivin mukaisesti tai yleisen edun suojaamiseksi antamiensa säännösten vastaista toimintaa alueellaan tai rangaistakseen siitä. Tähän kuuluu mahdollisuus estää säännöksiä rikkovaa luottolaitosta ryhtymästä uusiin liiketoimiin jäsenvaltion alueella.

45 artikla

Toimiluvan peruuttamisen jälkeiset toimenpiteet

Toimiluvan peruuttamisesta on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet estääkseen kyseistä luottolaitosta ryhtymästä uusiin liiketoimiin alueellaan ja turvatakseen tallettajien edut.

46 artikla

Ilmoittelu

Tämän luvun säännökset eivät estä luottolaitoksia, joiden pääkonttorit ovat toisissa jäsenvaltioissa, ilmoittamasta palveluistaan kaikissa mahdollisissa viestintävälineissä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, jos ne noudattavat sellaisen ilmoittelun muodosta ja sisällöstä yleisen edun suojaamiseksi annettuja sääntöjä.

VI osasto

Suhteet kolmansiin maihin

47 artikla

Kolmansissa maissa olevista sivukonttoreista ilmoittaminen ja sellaisten luottolaitosten toimintaedellytykset, joilla on tällaisia sivukonttoreita

1. Jäsenvaltiot eivät saa liiketoimintaa aloitettaessa tai harjoitettaessa soveltaa sellaisten luottolaitosten sivukonttoreihin, joilla on pääkonttori unionin ulkopuolella, säännöksiä, joiden johdosta ne saavat edullisemman kohtelun kuin sellaisten luottolaitosten sivukonttorit, joilla on pääkonttori unionissa.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle, EPV:lle ja Euroopan pankkikomitealle kaikista sellaisille luottolaitoksille myönnettyistä sivukonttoritoimiluvista, joiden pääkonttori on jossakin kolmannessa maassa.
3. Unioni voi yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tehdyin sopimuksin ryhtyä soveltamaan säännöksiä, joilla myönnetään sellaisten luottolaitosten sivukonttoreille, joiden pääkonttori on unionin ulkopuolella, samanlainen kohtelu koko unionin alueella.

48 artikla

Konsolidoitua valvontaa koskeva yhteistyö kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa

1. Komissio voi tehdä neuvostolle joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ehdotuksia neuvotteluista yhden tai useamman kolmannen maan kanssa sopimuksista, joiden tavoitteena on sopia yksityiskohtaisista säännöistä konsolidoidun valvonnan soveltamiseksi seuraaviin:
  - a) laitoksiin, joiden emoyritysten pääkonttori on kolmannessa maassa;
  - b) kolmansissa maissa sijaitseviin laitoksiin, joiden emoyrityksenä olevalla luottolaitoksella, rahoitusalan holdingyhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöillä on pääkonttori unionissa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla sopimuksilla pyritään erityisesti takaamaan kaikki seuraavat mahdollisuudet:
  - a) jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on mahdollisuus saada valvontaa varten tarvittavat tiedot konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella sellaisesta unionissa sijaitsevasta luottolaitoksesta, rahoitusalan holdingyhtiöstä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöstä, jonka tytäryritys on unionin ulkopuolella sijaitseva luotto- tai rahoituslaitos tai jolla on omistusyhteys näihin laitoksiin;

- b) kolmansien maiden toimivaltaisilla viranomaisilla on mahdollisuus saada valvontaa varten tarvittavat tiedot, jotta ne voivat valvoa sellaisia emoyrityksiä, joilla on pääkonttori niiden alueella ja joiden tytäryritys on yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitseva luotto- tai rahoituslaitos tai joilla on omistusyhteyksiä tällaisissa laitoksissa;
  - c) EPV:llä on mahdollisuus saada jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kolmansien maiden kansallisilta viranomaisilta saamat tiedot asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti.
- 3. Rajoittamatta perussopimuksen 218 artiklan soveltamista komissio tarkastelee Euroopan pankkikomitean avustuksella 1 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen tulosta ja siitä johtuvaa tilannetta.
  - 4. EPV avustaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti komissiota tämän artiklan soveltamisessa.

VII osasto

Vakavaraisuusvalvonta

1 luku

Vakavaraisuusvalvonnan periaatteet

I JAKSO

KOTIJÄSENVALTION JA VASTAANOTTAVAN JÄSENVALTION TOIMIVALTA

49 artikla

Kotijäsenvaltion toimivalta valvonnassa

1. Laitoksen vakavaraisuuden valvonta, mukaan lukien sen 33 ja 34 artiklan mukaisten toimien valvonta, on kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vastuulla, jollei vastuu tämän direktiivin säännösten mukaisesti kuulu vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.
2. Edellä 1 kohta ei estä konsolidoitua valvontaa.

50 artikla

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivalta

Vastaanottavan jäsenvaltion toteuttamiin toimenpiteisiin ei saa sisältyä syrjivää tai rajoittavaa kohtelua sillä perusteella, että laitoksen toimilupa on myönnetty toisessa jäsenvaltiossa.

51 artikla

Valvontaan liittyvä yhteistyö

1. Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joita asia koskee, on toimittava tiiviissä yhteistyössä voidakseen valvoa sellaisten laitosten toimintaa, jotka harjoittavat liiketoimintaa erityisesti sivukonttorin kautta yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa laitosten pääkonttorit sijaitsevat. Viranomaisten on toimitettava toisilleen kaikki tällaisten laitosten liikkeenjohtoa ja omistusta koskevat tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan niiden valvontaa ja toimilupien myöntämistä koskevien edellytysten tutkimista sekä kyseisten laitosten tarkastusta, erityisesti maksuvalmiuden, vakavaraisuuden, talletusten vakuussuojan,

suurten riskikeskittymien rajoittamisen, hallinto- ja kirjanpitomenetelmien ja sisäisen tarkastuksen menetelmien suhteen.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi toimitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] kuudennen osan ja tämän direktiivin VII osaston 3 luvun mukaista maksuvalmiuden valvontaa koskevat tiedot ja havainnot toimista, joita laitos suorittaa sivukonttorinsa välityksellä, jos tällaiset tiedot ovat merkityksellisiä tallettajien tai sijoittajien suojaamiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa.
3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava välittömästi kaikkien vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille maksuvalmiuskriisistä, kun sellainen syntyy tai sellaisen on kohtuullista odottaa syntyvän. Lisäksi näihin tietoihin on sisällyttävä tarkemmat tiedot elvytysuunnitelman suunnittelusta ja toteutuksesta sekä kaikista tässä yhteydessä vakavaraisuuden varmistamiseksi toteutetuista toimenpiteistä.
4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä ilmoitettava ja selitettävä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, miten jälkimmäisten toimittamat tiedot ja havainnot on otettu huomioon. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat tietojen ja havaintojen ilmoittamisen jälkeen, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät ole toteuttaneet asianmukaisia toimenpiteitä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Siinä tapauksessa EPV voi toimia kyseisellä artiklalla saamiensa valtuuksien mukaisesti. Toimiessaan EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa.
5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa EPV:n käsiteltäväksi tilanteet, joissa yhteistyöpyyntö, erityisesti tietojenvaihtoa koskeva pyyntö, on hylätty tai siihen ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa. Tällaisissa tilanteissa EPV voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan nojalla siirrettyjen valtuuksien mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussopimuksen 258 artiklan soveltamista.
6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan sisältämät tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
7. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritellään tiedonantovelvollisuuksia varten vakiomuotoiset lomakkeet, mallit ja menettelyt, jotka ovat omiaan helpottamaan laitosten valvontaa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.
8. EPV toimittaa 6 ja 7 kohdassa tarkoitetut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

52 artikla

Merkittävät sivukonttorit

1. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää konsolidointiryhmän valvojalta, kun sovelletaan 107 artiklan 1 kohtaa, tai kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, että laitoksen sivukonttoria, joka ei täytä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 90 artiklassa vahvistettuja kriteerejä, pidetään merkittävänä.

Pyynnössä on esitettävä sivukonttorin merkittävänä pitämisen perusteet erityisesti seuraavilta osin:

- a) ylittääkö laitoksen sivukonttorin markkinaosuus talletuksilla mitattuna 2 prosenttia vastaanottavassa jäsenvaltiossa;
- b) laitoksen toiminnan keskeyttämisen tai lopettamisen todennäköinen vaikutus markkinoiden likviditeettiin sekä maksujärjestelmiin ja selvitys- ja toimitusjärjestelmiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa;
- c) sivukonttorin koko ja merkitys asiakasmäärällä mitattuna vastaanottavan jäsenvaltion pankki- tai rahoitusjärjestelmässä.

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten sekä konsolidointiryhmän valvojan, kun sovelletaan 108 artiklaa, on tehtävä kaikkensa, jotta voidaan saavuttaa yhteinen päätös sivukonttorin nimeämisestä merkittäväksi.

Jos yhteistä päätöstä ei saavuteta kahden kuukauden kuluessa ensimmäisen alakohdan mukaisen pyynnön vastaanottamisesta, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä seuraavien kahden kuukauden kuluessa oma päätöksensä siitä, onko sivukonttori merkittävä. Päätöstä tehdessään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon konsolidointiryhmän valvojan tai kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdolliset näkökannat ja varaukset.

Jos jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista on ensimmäisen kahden kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä oma päätöksensä EPV:n päätöksen mukaisesti. Kahden kuukauden määräaikaa pidetään mainitun asetuksen 19 artiklassa tarkoitettuna sovitteluaikana. EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun ensimmäinen kahden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitetut päätökset on ilmoitettava asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, ja toimitettava asianomaisille

toimivaltaisille viranomaisille, ja niiden on oltava asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kannalta sitovia.

Jonkin sivukonttorin nimeäminen merkittäväksi ei vaikuta tämän direktiivin mukaisiin toimivaltaisten viranomaisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

2. Jos sivukonttorin merkittävyys todetaan, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 112 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut tiedot ja suoritettava 107 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tehtävät yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tietoon tulee 109 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kriisitilanne jossakin laitoksessa, sen on ilman aiheetonta viivytystä varoitettava 59 artiklan 4 kohdassa ja 60 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava niiden vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin merkittävät sivukonttorit ovat sijoittautuneet, sellaisista laitoksista 92 artiklan ja tarvittaessa 108 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti tehtyjen riskinarviointien tulokset, joilla on tällaisia sivukonttoreita. Lisäksi niiden on ilmoitettava 64, 98 ja 99 artiklan mukaisista päätöksistä, jos kyseiset arvioinnit ja päätökset ovat kyseisten sivukonttoreiden kannalta merkityksellisiä.

Kotijäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on kuultava niiden vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, joihin merkittävät sivukonttorit ovat sijoittautuneet, 84 artiklan 10 kohdassa edellytetyistä operatiivisista toimista, kun tämä on likviditeettiriskien kannalta merkityksellistä vastaanottavan jäsenvaltion valuutan yhteydessä.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät ole kuulleet vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tai jos 84 artiklan 10 kohdassa tarkoitetut kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toteuttamat operatiiviset toimet eivät ole riittäviä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Siinä tapauksessa EPV voi toimia kyseisellä artiklalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

3. Jos 111 artiklaa ei sovelleta, sellaista laitosta valvovien toimivaltaisten viranomaisten, jolla on merkittäviä sivukonttoreita muissa jäsenvaltioissa, on perustettava valvontakollegio ja johdettava sitä helpottaakseen tämän artiklan 2 kohdan ja 51 artiklan mukaista yhteistyötä. Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava kirjallisiin järjestelyihin, jotka kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vahvistaa kuultuaan asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, mitkä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat kollegion kokoukseen tai tiettyyn toimintaan.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä on otettava huomioon suunniteltavan tai yhteensovitettavan valvontatoiminnan merkitys kyseisten viranomaisten kannalta, erityisesti mahdollinen vaikutus kyseisten jäsenvaltioiden

8 artiklassa tarkoitettuun rahoitusjärjestelmän vakauteen ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin velvoitteisiin.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kaikille kollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä sekä suunniteltavista toimista. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myös toimitettava kaikille kollegion jäsenille viipymättä täydelliset tiedot toimista, joihin kyseisissä kokouksissa on ryhdytty, tai toteutetuista toimenpiteistä.

4. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet suorittaa tapauskohtaisesti paikalla tehtäviä tarkastuksia toimista, joita laitosten sivukonttorit toteuttavat niiden alueella, sekä pyytää sivukonttorilta tietoja sen toimista. Ennen tarkastusta on kuultava kotijäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia. Tarkastuksen jälkeen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille saadut tiedot ja havainnot, jotka ovat merkityksellisiä laitoksen riskinarvioinnin tai vastaanottavan jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakauden kannalta. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava kyseiset tiedot ja havainnot asianmukaisesti huomioon määrittäessään 96 artiklassa tarkoitettua valvontatarkkailuohjelmaansa ja otettava huomioon myös rahoitusjärjestelmän vakaus vastaanottavassa jäsenvaltiossa.
5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään valvontakollegioiden toiminnan yleiset edellytykset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kyseiset tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
6. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään valvontakollegioiden operatiivinen toiminta.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kyseiset tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.
7. EPV toimittaa 5 ja 6 kohdassa tarkoitetut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

53 artikla

Paikalla tehtävä toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden sivukonttoreiden tarkastus

1. Jos toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut laitos harjoittaa toimintaansa sivukonttorin kautta, vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat, ilmoitettuaan asiasta ensin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, suorittaa paikalla tehtävän 51 artiklassa tarkoitettujen tietojen tarkastuksen joko itse tai tätä varten nimittämiensä henkilöiden välityksellä.
2. Sivukonttoreiden tarkastusta varten kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat myös turvautua johonkin muuhun 116 artiklassa säädettyyn menettelyyn.

II JAKSO

TIETOJENVAIHTO JA SALASSAPITOVOLVOLLISUUS

54 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että salassapitovelvollisia ovat kaikki, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa tai tilintarkastajina tai asiantuntijoina toimivaltaisten viranomaisten lukuun.

Näissä tehtävissä saatuja luottamuksellisia tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle eikä viranomaiselle muutoin kuin tiivistetysti tai kootusti siten, ettei niistä voida tunnistaa yksittäisiä luottolaitoksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rikoslainsäädännön alaan kuuluvien säännösten noudattamista.

Kuitenkin, jos luottolaitos on asetettu konkurssiin tai tuomioistuin on määrännyt sen lopettamaan toimintansa, voidaan siviili- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä ilmaista luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske kyseessä olevan luottolaitoksen pelastamiseen pyrkiviä kolmansia.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei kuitenkaan estä eri jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia luovuttamasta tietoja toisilleen tai toimittamasta niitä EPV:lle tämän direktiiviin, asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] ja muiden luottolaitoksia koskevien direktiivien sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 ja 35 artiklan mukaisesti. Näitä tietoja koskevat 1 kohdan mukaiset salassapitovelvollisuutta sääntelevät edellytykset.
3. Edellä 1 kohta ei estä toimivaltaisia viranomaisia julkistamasta 97 artiklan tai asetuksen (EU) N:o 1093/2010 32 artiklan mukaisesti tehtyjen stressitestien tuloksia eikä toimittamasta niitä EPV:lle, jotta tämä voisi julkistaa EU:n laajusten stressitestien tulokset.

55 artikla

Luottamuksellisten tietojen käyttö

Toimivaltaiset viranomaiset, joka saavat luottamuksellisia tietoja 54 artiklan mukaisesti, voivat käyttää tietoja ainoastaan virkatoimiensa hoitamisessa ja ainoastaan seuraaviin tarkoituksiin:

- a) tutkiakseen, että luottolaitostoiminnan harjoittamista koskevat edellytykset on täytetty ja helpottaakseen tällaisen toiminnan harjoittamisen valvontaa joko yrityskohtaisesti tai konsolidoidun tilanteen tasolla, erityisesti maksuvalmiuden, vakavaraisuuden, suurten riskikeskittymien ja hallinto- ja kirjanpitomenetelmien sekä sisäisen tarkastuksen menetelmien osalta;

- b) määrätäkseen seuraamuksia;
- c) haettaessa muutosta toimivaltaisen viranomaisen päätökseen 71 artiklan mukainen tuomioistuinkäsittely mukaan luettuna;
- d) tuomioistuinkäsittelyssä, joka on saatettu vireille luottolaitoksia koskevien unionin oikeuden erityissäännösten mukaisesti.

56 artikla

Yhteistyösopimukset

Jäsenvaltiot ja EPV voivat tehdä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten tai näiden maiden tämän direktiivin 57 artiklassa ja 58 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja elinten kanssa tietojenvaihtoa edellyttäviä yhteistyösopimuksia vain, jos luovutettujen tietojen salassapito taataan vähintään tämän direktiivin 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Tietojenvaihdon on tapahduttava näiden viranomaisten tai elinten valvontatehtävän suorittamiseksi.

Jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot luovuttaneiden viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja soveltuvin osin ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten nämä viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

57 artikla

Tietojenvaihto jäsenvaltiossa

Mitä 54 artiklan 1 kohdassa ja 55 artiklassa säädetään, ei estä tietojenvaihtoa jäsenvaltiossa, kun samassa jäsenvaltiossa on kaksi tai useampia toimivaltaisia viranomaisia, eikä tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden kesken, toimivaltaisten viranomaisten kesken eikä seuraavien tahojen kesken niiden hoitaessaan valvontatehtäviään:

- a) muiden rahoituslaitosten ja vakuutusyhtiöiden julkisesta valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset ja rahoitusmarkkinoiden valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset;
- b) luottolaitosten selvitystilaan ja konkurssiin ja muihin vastaaviin menettelyihin osallisina olevat elimet;
- c) luottolaitosten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevat henkilöt.

Mitä 54 artiklan 1 kohdassa ja 55 artiklassa säädetään, ei saa estää tietojen ilmaisemista talletusten vakuusjärjestelmiä hoitaville elimille, kun tiedot ovat niiden tehtävien hoitamisen kannalta tarpeellisia.

Näin saatuja tietoja koskee kummassakin tapauksessa 54 artiklan 1 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus.

Tietojenvaihto valvontaelinten kanssa

1. Sen estämättä, mitä 54–56 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja
  - a) sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa luottolaitosten selvitystila- ja konkurssimenettelyyn sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevien elinten valvonnasta;
  - b) sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:
  - a) tietoja käytetään 1 kohdassa tarkoitetun valvontatehtävän hoitamiseen;
  - b) näin saatujen tietojen on kuuluttava 54 artiklan 1 kohdan mukaisen salassapitovelvollisuuden soveltamisalaan;
  - c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja soveltuvin osin ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava EPV:lle niiden viranomaisten nimet, jotka voivat vastaanottaa tietoja 1 ja 2 kohdan nojalla.
3. Sen estämättä, mitä 54–56 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat rahoitusjärjestelmän vakauden, mukaan lukien sen eheys, lujittamiseksi sallia tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja niiden viranomaisten tai elinten kesken, jotka lainsäädännön mukaisesti ovat vastuussa yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkimisesta.

Jäsenvaltioiden on vaadittava tällaisissa tapauksissa, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

  - a) tietoja käytetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tehtävän hoitamiseen;
  - b) näin saatujen tietojen on kuuluttava 54 artiklan 1 kohdan mukaisen salassapitovelvollisuuden soveltamisalaan;
  - c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja soveltuvin osin ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.
4. Jos 1 kohdassa tarkoitettut viranomaiset tai elimet turvautuvat jäsenvaltiossa seuranta- tai tutkintatehtävänsä suorittamisessa sellaisiin henkilöihin, jotka erityispätevyytensä

vuoksi on nimetty tähän tehtävään ja jotka eivät ole julkisessa tehtävässä, oikeus vaihtaa tietoja, josta säädetään ensimmäisessä alakohdassa, voidaan ulottaa näihin henkilöihin toisessa alakohdassa täsmennetyin edellytyksin.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava EPV:lle niiden viranomaisten tai elinten nimet, jotka voivat vastaanottaa tietoja tämän artiklan nojalla.
6. Edellä 4 kohdan soveltamista varten 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai elinten on ilmoitettava tiedot antaneille toimivaltaisille viranomaisille niiden henkilöiden nimet ja yksityiskohtaiset tehtävät, joille tiedot toimitetaan.

59 artikla

Talous- ja rahapoliittisia sekä järjestelmä- ja maksunäkökohtia koskevien tietojen toimittaminen

1. Tämä luku ei estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta tietoja seuraaville tahoille niiden tehtävien hoitamiseksi:
  - a) keskuspankit ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisesta tehtävästä vastaavat muut elimet, kun tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan luettuina rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen;
  - b) tarvittaessa muut maksujärjestelmien valvonnasta vastaavat viranomaiset;
  - c) Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK), kun tiedot ovat merkityksellisiä sille asetuksen (EU) N:o 1092/2010³⁵ mukaan kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa.
2. Tämä luku ei estä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja viranomaisia tai elimiä toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 55 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin.
3. Näin saatuja tietoja koskee 54 artiklan 1 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus.
4. Jäljempänä 109 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa kriisitilanteessa jäsenvaltioiden on sallittava se, että toimivaltaiset viranomaiset toimittavat viipymättä tietoja keskuspankeille, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan luettuina rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen, sekä EJRK:lle, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä sille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa.

---

³⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).

Tietojen toimittaminen muille tahoille

1. Sen estämättä, mitä 54 artiklan 1 kohdassa ja 55 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa lainsäädännössä vahvistettujen säännösten nojalla oikeuden ilmaista tietyt tiedot keskushallinnon muille viranomaisille ja laitoksille, jotka ovat vastuussa luottolaitosten, rahoituslaitosten, sijoituspalvelujen ja vakuutusyhtiöiden valvontaa koskevasta lainsäädännöstä, sekä näiden viranomaisten ja laitosten puolesta toimiville tarkastajille.

Tietoja voidaan kuitenkin ilmaista vain, kun se on tarpeen vakavaraisuuden valvomiseksi.

Jäljempänä 109 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa kriisitilanteessa jäsenvaltioiden on sallittava se, että toimivaltaiset viranomaiset antavat ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuille viranomaisille ja laitoksille niiden tarvitsemat tiedot kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia sen, että tiettyjä laitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevia tietoja ilmoitetaan parlamentaarisille tutkintavaliokunnille, tilintarkastustuomioistuimille ja muille asianomaisessa jäsenvaltiossa tutkinnasta vastaaville tahoille seuraavin edellytyksin:
  - a) tällaisilla tahoilla on kansallisessa lainsäädännössä määritelty tarkka toimeksianto tutkia tai tarkastaa sellaisten viranomaisten toimet, jotka vastaavat laitosten valvonnasta tai tällaista valvontaa koskevasta lainsäädännöstä;
  - b) tiedot ovat ehdottoman välttämättömiä a alakohdassa tarkoitetun toimeksiannon suorittamiseksi;
  - c) henkilöiden, joilla on pääsy tietoihin, on noudatettava kansallisen lainsäädännön mukaisia salassapitovaatimuksia, joilla varmistetaan, että tietoja ei ilmaista kenellekään, joka ei ole tällaisten tahojen jäsen tai työntekijä;
  - d) jos tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ilman niiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, jotka ovat ne luovuttaneet, eikä niitä saa luovuttaa muihin tarkoituksiin kuin mihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jos vakavaraisuusvalvontaa koskevien tietojen ilmaisemiseen liittyy henkilötietojen käsittelyä, edellä mainittujen tahojen suorittamassa tietojen käsittelyssä on noudatettava sovellettavia kansallisia lainsäädäntöjä, joilla direktiivi 95/46/EY on pantu täytäntöön.

61 artikla

Paikalla tehtävissä tarkastuksissa saadut tiedot

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 52 artiklan 4 kohdan, 54 artiklan 2 kohdan ja 57 artiklan nojalla saatavia tietoja sekä tietoja, jotka saadaan 53 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa paikalla tehtävissä tarkastuksissa, ei saa ilmaista koskaan 60 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa, jollei niiden ilmaisemiseen saada nimenomaista suostumusta toimivaltaisilta viranomaisilta, jotka ovat luovuttaneet kyseiset tiedot, tai sen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, jossa paikan päällä tehtävä tarkastus on suoritettu.

62 artikla

Selvitys- ja toimituspalveluja koskevat tiedot

1. Tämä luku ei estä jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia toimittamasta 54–56 artiklassa tarkoitettuja tietoja kansallisessa lainsäädännössä tunnustetulle selvitysyhteisölle tai muulle samankaltaiselle elimelle, jonka tarkoituksena on tarjota selvitys- ja toimituspalveluja kansallisille markkinoille, jos ne katsovat, että tietojen antaminen on tarpeellista, jotta nämä elimet voisivat toimia asianmukaisesti markkinaosapuolten rikkomuksiin tai mahdollisiin rikkomuksiin nähden. Näin saatuja tietoja koskee 54 artiklan 1 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus.
2. Jäsenvaltioiden on kuitenkin huolehdittava siitä, että 54 artiklan 2 kohdan nojalla saatuja tietoja ei saa ilmaista ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta.

III JAKSO

TILINPÄÄTÖKSEN JA KONSOLIDOIDUN TILINPÄÄTÖKSEN LAKISÄÄTEISESTÄ TARKASTUKSESTA VASTUUSSA OLEVIENTEN HENKILÖIDEN VELVOLLISUUDET

63 artikla

Tilinpäätöksen ja konsolidoidun tilinpäätöksen lakisääteisestä tarkastuksesta vastuussa olevien henkilöiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että jokainen henkilö, joka on direktiivin 2006/43/EY³⁶ mukaisesti valtuutettu ja joka suorittaa laitoksessa direktiivin 78/660/EY³⁷ 51 artiklassa, direktiivin 83/349/EY³⁸ 37 artiklassa tai

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).

³⁷ Neljäs neuvoston direktiivi 78/660/EY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1978, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä (EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11).

direktiivin 2009/65/ETY 73 artiklassa tarkoitettua tehtävää tai muuta lakisääteistä tehtävää, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille kyseistä laitosta koskevista seikoista tai päätöksistä, jotka hän on saanut tietoonsa tehtävänsä suorittaessaan ja jotka saattavat

- a) olennaisesti rikkoa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joissa säädetään toimilupaa koskevista edellytyksistä tai jotka erityisesti koskevat laitosten toiminnan harjoittamista;
- b) vaikuttaa laitoksen jatkuvaan toimintaan;
- c) johtaa tilien vahvistamatta jättämiseen tai varaumien esittämiseen.

Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että tällainen henkilö on samoin velvollinen ilmoittamaan seikoista tai päätöksistä, jotka hän saa tietoonsa suorittaessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tehtävää yrityksessä, jolla on määräysvallasta johtuvat läheiset sidokset siihen laitokseen, jossa hän suorittaa kyseistä tehtävää.

- 2. Sopimuksessa taikka laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevan tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomisena ei pidetä sitä, että direktiivin 2006/43/ETY mukaisesti valtuutettu henkilö vilpittömässä mielessä ilmaisee 1 kohdassa tarkoitettun tiedon tai päätöksen toimivaltaisille viranomaisille, eikä tästä aiheudu kyseiselle henkilölle vastuuvuorollisuutta.

IV JAKSO

VALVONTAVALTUUDET, SEURAAMUSVALTUUDET JA MUUTOKSENHAKUOIKEUS

64 artikla

Valvontavaltuudet

Sovellettaessa 99 artiklaa ja asetusta [julkaisutoimisto lisää viitteen] toimivaltaisilla viranomaisilla on ainakin oltava valtuudet

- a) vaatia laitoksia pitämään erityisiä omia varoja, jotka liittyvät toimivaltaisten viranomaisten 98 artiklan mukaisesti määrittämien sellaisten riskien osatekijöihin ja riskeihin, jotka eivät kuulu asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 1 artiklan soveltamisalaan;
- b) vaatia laitoksia tehostamaan 72–74 artiklan noudattamiseksi käyttöön otettuja järjestelyjä, prosesseja, mekanismeja ja strategioita;

---

³⁸

Seitsemäs neuvoston direktiivi 83/349/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1983, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1).

- c) vaatia laitoksia soveltamaan erityistä politiikkaa riskeiltä suojautumiseksi tai erityistä taseen varojen käsittelyä omia varoja koskevien vaatimusten osalta;
- d) rajoittaa tai supistaa laitosten liiketoimintaa, toimintoja tai verkostoa tai pyytää laitoksia luopumaan sellaisesta toiminnasta, josta aiheutuu liian suuria riskejä laitoksen vakaudelle;
- e) vaatia laitoksia vähentämään niiden toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin sisältyvää riskiä;
- f) vaatia laitoksia rajoittamaan muuttuvan palkkio-osan määrän tietyksi prosenttiosuudeksi nettotuloista, jos palkkiomäärä on ristiriidassa terveen pääomapohjan säilyttämisen kanssa;
- g) vaatia laitoksia käyttämään nettovoittoja omien varojen vahvistamiseen, mukaan luettuna laitoksen osakkeenomistajille tai jäsenille tapahtuvan voitonjaon rajoittaminen tai kieltäminen;
- h) ottaa käyttöön lisäselvityksiä tai tiheämmin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia, mukaan luettuna pääoma- ja maksuvalmiuspositioita koskeva raportointi;
- i) ottaa käyttöön varojen ja vastuiden välisiä maturiteettieroja koskevia rajoituksia;
- j) kieltää rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin kuuluviin instrumentteihin liittyvän osingon tai koron jakaminen tai maksaminen.

65 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä asianmukaisia hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä, jos asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] säännöksiä tai tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisia säännöksiä ei ole noudatettu, sekä varmistaa niiden soveltaminen. Seuraamusten ja toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velvoitteiden koskiessa laitoksia, rahoitusalan holdingyhtiöitä, rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä ja monialan holdingyhtiöitä, seuraamuksia voidaan rikkomistapauksessa soveltaa hallintoelimen jäseniin ja keneen tahansa henkilöön, joka on kansallisen lainsäädännön mukaan vastuussa rikkomisesta.
3. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Käyttäessään seuraamusvaltuuksiaan toimivaltaisten viranomaisten on oltava tiiviissä yhteistyössä keskenään sen varmistamiseksi, että seuraamuksilla tai toimenpiteillä saavutetaan halutut vaikutukset, ja koordinoitava toimintansa käsitellessään rajatylittäviä tapauksia.

Toimilupavaatimukset ja määräosuuksien hankkimista koskevat vaatimukset

1. Tätä artiklaa sovelletaan seuraaviin:

- a) 3 artiklan vastainen liiketoiminta, jonka harjoittaja vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja olematta luottolaitos;
- b) 9 artiklan vastainen toiminnan aloittaminen luottolaitoksena ilman toimilupaa;
- c) 22 artiklan 1 kohdan vastainen suora tai välillinen määräosuuden hankkiminen luottolaitoksesta tai suora tai välillinen luottolaitoksesta olevan määräosuuden lisääminen siten, että hankkijan osuus äänioikeuksista tai pääomasta olisi vähintään 20, 30 tai 50 prosenttia, tai siten, että luottolaitoksesta tulisi hankkijan tytäryritys, jäljempänä 'ehdotettu hankinta', kun tästä ei ilmoiteta kirjallisesti sen luottolaitoksen suhteen toimivaltaiselle viranomaiselle, josta hankkija pyrkii hankkimaan määräosuuden tai lisäämään sitä;
- d) 25 artiklan vastainen suora tai välillinen luottolaitoksesta olevan määräosuuden luovuttaminen tai vähentäminen siten, että kyseisen henkilön osuus äänistä tai pääomasta olisi alle 20, 30 tai 50 prosenttia tai siten, että luottolaitos lakkaisi olemasta kyseisen henkilön tytäryritys, jos tästä ei ilmoiteta kirjallisesti toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnollisiin seuraamuksiin ja toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kuuluvat ainakin seuraavat:

- a) julkinen lausuma, jossa ilmoitetaan kyseinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ja rikkomuksen luonne;
- b) määräys, jossa kyseistä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;
- c) kun on kyse oikeushenkilöstä, hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään 10 prosenttia yrityksen vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta edellisenä tilikautena; jos yritys on emoyrityksen tytäryritys, vuotuisena kokonaisliikevaihtona on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto edellisenä tilikautena;
- d) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, enintään 5 000 000 euron suuriset hallinnolliset taloudelliset seuraamukset tai niissä jäsenvaltioissa, joissa euro ei ole virallinen valuutta, vastaava arvo kansallisena valuuttana tämän direktiivin hyväksymispäivänä;
- e) hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomuksesta saatu taloudellinen hyöty, jos se voidaan määrittää.

67 artikla

Muut säännökset

1. Tätä artiklaa sovelletaan seuraavissa tilanteissa:

- a) laitos on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla ja rikkonut siten 18 artiklan b alakohtaa;
- b) laitos ei heti asiasta tiedon saatuaan ilmoita toimivaltaisille viranomaisille sellaisista sen omaa pääomaa koskevista omistusosuuksien hankinnoista tai niistä luopumisista, joiden vuoksi kyseinen omistusosuus muodostuu 22 artiklan 1 kohdassa ja 25 artiklassa tarkoitettua rajoitusta suuremmaksi tai pienemmäksi, ja rikkoo siten 26 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa;
- c) laitos on listattu EAMV:n direktiivin 2004/39/EY 47 artiklan mukaisesti julkistamassa luettelossa mainituilla säännellyillä markkinoilla, ja se ei ilmoita vähintään kerran vuodessa toimivaltaisille viranomaisille määräosuuksia omistavien osakkaiden ja jäsenten nimiä sekä näillä olevien omistusosuuksien suuruuksia ja rikkoo siten 26 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa;
- d) laitoksella ei ole käytössä ei ole toimivaltaisten viranomaisten edellyttämiä toimivia hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä niiden kansallisten säännösten mukaisesti, joilla 73 artikla pannaan täytäntöön;
- e) laitos ei ilmoita asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 95 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti toimivaltaisille viranomaisille siitä, miten se täyttää mainitun asetuksen 87 artiklassa vahvistetut omia varoja koskevat vaatimukset;
- f) laitos ei ilmoita toimivaltaisille viranomaisille asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 96 artiklassa edellytetyjä tietoja pääomavaatimuksista;
- g) laitos ei ilmoita toimivaltaisille viranomaisille asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 383 artiklan 1 kohdassa edellytetyjä tietoja suuresta riskikeskittymästä;
- h) laitos ei ilmoita toimivaltaisille viranomaisille asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 403 artiklan 1 ja 2 kohdassa edellytetyjä tietoja maksuvalmiudesta;
- i) laitos ei ilmoita toimivaltaisille viranomaisille asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 417 artiklan 1 kohdassa edellytetyjä tietoja vähimmäisomavaraisuusasteesta;
- j) laitoksella ei ole jatkuvasti asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 401 artiklassa edellytetyjä likvidejä varoja;
- k) laitokseen liittyy vastuu, joka ylittää asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 384 artiklassa vahvistetut rajat;

- l) laitokseen kohdistuu arvopaperistettuun omaisuuserään liittyvä luottoriski, ja se ei täytä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 394 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä;
  - m) laitos ei ilmoita tietoja asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 418 artiklan 1–3 kohdan tai 436 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnollisiin seuraamuksiin ja toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kuuluvat ainakin seuraavat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 64 artiklan mukaisia toimivaltaisten viranomaisten valvontavaltuuksia:
- a) julkinen lausuma, jossa ilmoitetaan kyseinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ja rikkomuksen luonne;
  - b) määräys, jossa kyseistä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkomisen ja olemaan toistamatta sitä;
  - c) kun on kyse laitoksesta, 18 artiklan mukainen laitoksen toimiluvan peruuttaminen;
  - d) väliaikainen kieltäminen, jolla kielletään ketä tahansa laitoksen hallintoelimen jäsentä tai muuta vastuussa olevana pidettyä luonnollista henkilöä hoitamasta tehtäviään;
  - e) kun on kyse oikeushenkilöstä, hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään 10 prosenttia kyseisen oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta edellisestä tilikautena; jos kyseinen oikeushenkilö on emoyrityksen tytäryritys, vuotuisena kokonaisliikevaihtona on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto edellisestä tilikautena;
  - f) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, enintään 5 000 000 euron suuruiset hallinnolliset taloudelliset seuraamukset tai niissä jäsenvaltioissa, joissa euro ei ole virallinen valuutta, vastaava arvo kansallisena valuuttana tämän direktiivin voimaantulopäivänä;
  - g) hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomuksella saadut voitot tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää.

68 artikla

Seuraamusten julkistaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset julkistavat ilman aiheetonta viivytystä kaikki seuraamukset tai toimenpiteet, jotka määrätään asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] säännösten tai tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta, mukaan luettuina tiedot rikkomuksen tyypistä ja luonteesta sekä rikkomuksesta vastuussa olevien henkilöiden nimet, jollei julkistaminen vakavasti vaaranna

rahoitusmarkkinoiden vakautta. Jos julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa osapuolille, toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava seuraamukset ilman nimiä.

69 artikla

Seuraamusten tehokas soveltaminen ja toimivaltaisten viranomaisten käyttämät seuraamusvaltuudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päättäessään hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyypistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet, mukaan luettuina seuraavat:
  - a) rikkomuksen vakavuus ja kesto;
  - b) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
  - c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, jota osoittavat vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;
  - d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden suuruus, jos ne ovat määritettävissä;
  - e) rikkomuksen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;
  - f) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa;
  - g) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomukset.
2. EPV antaa toimivaltaisille viranomaisille osoitettuja ohjeita hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyypistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

70 artikla

Rikkomuksista ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset luovat tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan raportoimaan toimivaltaisille viranomaisille asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] säännösten ja tämän direktiivin kansallisten täytäntöönpanosäännösten rikkomisista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin mekanismeihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:
  - a) erityismenettelyt rikkomuksia koskevien ilmoitusten vastaanottamista ja niihin liittyviä jatkotoimia varten;

- b) laitosten sellaisten työntekijöiden asianmukainen suojele, jotka paljastavat laitoksessa tehtyjä rikkomuksia;
  - c) sellaisten henkilötietojen suojaaminen, jotka koskevat rikkomuksista ilmoittavaa henkilöä ja sitä luonnollista henkilöä koskevien henkilötietojen suojaaminen, jonka väitetään olevan vastuussa rikkomuksesta, direktiivissä 95/46/EY vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitoksilla on käytössään asianmukaiset menettelyt työntekijöitään varten, jotta nämä voivat ilmoittaa rikkomuksista sisäisesti erityisen kanavan kautta.

71 artikla

Muutoksenhakuoikeus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päätöksiin ja toimenpiteisiin, jotka tehdään ja toteutetaan tämän direktiivin mukaisesti annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai asetusta [julkaisutoimisto lisää viitteen] noudattaen, voidaan hakea muutosta. Sama mahdollisuus on oltava myös sellaisissa tapauksissa, joissa päätöstä toimilupahakemuksesta, joka sisältää kaikki voimassa olevien säännösten mukaiset tarvittavat tiedot, ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus on tehty.

2 luku

Tarkasteluprosessit

I JAKSO

SISÄISEN PÄÄOMAN RIITTÄVYYDEN ARVIOINTIPROSESSI

72 artikla

Sisäinen pääoma

Laitoksilla on oltava hyvin perustellut, tehokkaat ja kattavat strategiat ja prosessit, joiden avulla ne arvioivat ja jatkuvasti ylläpitävät tarvittavan sisäisen pääoman määrää, laatua ja jakautumista tasolla, joka riittää kattamaan sen luonteiset ja tasoiset riskit, joita laitoksiin kohdistuu tai saattaa kohdistua.

Näiden strategioiden ja prosessien on oltava säännöllisen sisäisen tarkastelun kohteena sen varmistamiseksi, että ne pysyvät kattavina ja oikeasuhteisina kyseessä olevan laitoksen liiketoiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden.

II JAKSO

LAITOSTEN JÄRJESTELMÄT, PROSESSIT JA MENETELMÄT

1 ALAJAKSO

YLEISET PERIAATTEET

73 artikla

Menettelyt ja sisäisen valvonnan menetelmät

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jokaisessa laitoksessa on toimivat hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät, jotka muodostuvat selkeästä organisaatorakenteesta, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, avoimesti ja kattavasti, tehokkaista prosesseista sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallitsemiseksi ja seuraamiseksi, joita siihen kohdistuu tai saattaa kohdistua, ja niistä raportoimiseksi, riittävästä sisäisen valvonnan menetelmistä, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät, sekä palkka- ja palkkiopolitiikasta ja -käytännöistä, jotka ovat sopusoinnussa hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistävät sitä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien, prosessien ja menetelmien on oltava kattavia ja suhteutettuja laitoksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen. Jäljempänä 2 ja 3 alajaksossa vahvistetut tekniset vaatimukset on otettava huomioon.
3. EPV laatii 2 kohdassa vahvistettuja suhteellisuus- ja kattavuusperiaatteita noudattaen teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 1 kohdassa tarkoitetut järjestelmät, prosessit ja menetelmät.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

74 artikla

Palkka- ja palkkiopolitiikan valvonta

1. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 435 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen tietojen julkistamista koskevien vaatimusten mukaisesti kerättyjä tietoja palkka- ja palkkiopolitiikan kehityssuuntien ja käytäntöjen vertailemiseen. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava nämä tiedot EPV:lle.

2. EPV antaa ohjeet 88 artiklassa esitettyjen periaatteiden mukaisesta hyvästä palkka- ja palkkiopolitiikasta. Näissä ohjeissa on otettava huomioon rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta 30 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa komission suosituksessa³⁹ esitettyt moitteetonta palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevat periaatteet.

EAMV toimii läheisessä yhteistyössä EPV:n kanssa palkka- ja palkkiokäytäntöjä koskevien ohjeiden laatimiseksi sellaisia henkilöstöluokkia varten, jotka osallistuvat direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettuihin sijoituspalvelujen tarjontaan ja sijoitustoiminnan harjoittamiseen.

EPV vertailee toimivaltaisten viranomaisten 3 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella palkka- ja palkkiokehitystä ja -käytäntöjä unionin tasolla.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä kustakin laitoksesta tiedot niiden henkilöiden lukumäärästä, jotka ansaitsevat vähintään miljoona euroa, ja näiden henkilöiden liiketoiminta-alasta sekä palkan, tulospalkkioiden, pitkän aikavälin palkkioiden ja eläkemaksujen keskeisistä perusteista. Nämä tiedot on toimitettava EPV:lle, joka julkaisee ne kotijäsenvaltioiden osalta koostetusti käyttäen yhteistä raportointikaavaa. EPV voi laatia ohjeita helpottamaan tämän kohdan täytäntöönpanoa ja varmistamaan kerättyjen tietojen yhdenmukaisuuden.

2 ALAJAKSO

RISKIEN LUOKITTELUA JA KÄSITTELYÄ KOSKEVAT TEKNISET VAATIMUKSET

75 artikla

Riskien käsittely

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että hallintoelin hyväksyy ja arvioi säännöllisesti strategiat ja periaatteet, joita sovelletaan laitokseen kohdistuvien tai mahdollisesti kohdistuvien riskien ottamiseen, hallintaan, valvontaan ja vähentämiseen, mukaan lukien laitoksen makrotaloudellisen toimintaympäristön aiheuttamat riskit suhteessa suhdannevaiheeseen.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että valvontatehtäväänsä hoitava hallintoelin käyttää riittävästi aikaa riskeihin liittyvien asioiden käsittelyyn.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset perustavat riskikomitean, joka koostuu hallintoelimen sellaisista jäsenistä, jotka eivät toimi liikkeenjohdollisessa tehtävässä asianomaisessa laitoksessa. Riskikomitean jäsenillä on oltava riittävät tiedot, taidot ja asiantuntemus, jotta he voivat täysimääräisesti ymmärtää laitoksen riskistrategian ja riskinottohalun sekä valvoa niitä.

---

³⁹ K(2009) 3159.

Riskikomitean on annettava valvontatehtäväänsä hoitavalle hallintoelimelle neuvoja laitoksen nykyisestä ja tulevasta kokonaisriskinottohalusta ja -strategiasta ja avustettava sitä tämän strategian täytäntöönpanon valvonnassa.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, ettei laitos perusta erillistä riskikomiteaa, ottaen huomioon luottolaitoksen toiminnan luonteen, laajuuden ja monitahoisuuden.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että riskikomitea, tai kun tällaista riskikomiteaa ei ole perustettu, valvontatehtäväänsä hoitava hallintoelin pitää säännöllisesti yhteyttä laitoksen riskienhallintatoimintoon ja käyttää tarvittaessa ulkopuolista asiantuntija-apua.

Riskikomitean, tai kun tällaista komiteaa ei ole perustettu, valvontatehtäväänsä hoitavan hallintoelimen on määriteltävä sellaisten riskiä koskevien tietojen luonne, määrä, muoto ja säännöllisyys, jotka sen tulee saada ylemmältä johdolta.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitosten riskienhallintatoiminto on riippumaton operatiivisesta toiminnosta ja johtotoiminnosta ja että sillä on riittävä toimivalta, painoarvo, resurssit ja yhteys hallintoelimeen.

Riskienhallintatoiminnon on vastattava riskien tunnistamisesta, mittaamisesta ja niistä raportoisesta. Riskienhallintatoiminnon on osallistuttava aktiivisesti laitoksen riskistrategian ja kaikkien keskeisten riskienhallintapäätösten valmisteluun. Riskienhallintatoiminnon on pystyttävä muodostamaan kokonaiskäsitys laitoksen kaikista riskeistä.

Riskienhallintatoiminnon on pystyttävä raportoimaan tarvittaessa suoraan valvontatehtäväänsä hoitavalle hallintoelimelle riippumattomana ylemmästä johdosta.

Riskienhallintatoiminnon päällikön on oltava riippumaton ylempään johtoon kuuluva henkilö, jonka nimenomaisena vastuualueena on riskienhallintatoiminto. Jos laitoksen toiminnan luonteen, laajuuden ja monitahoisuuden vuoksi ei ole perusteltua nimetä erillistä henkilöä, joku muu laitoksen ylempään johtoon kuuluva henkilö voi vastata tehtävästä, edellyttäen ettei eturistiriitoja esiinny.

Riskienhallintatoiminnon päällikköä ei saa poistaa tehtävästään ilman valvontatehtäväänsä hoitavan hallintoelimen etukäteen antamaa suostumusta, ja hänellä on tarvittaessa oltava mahdollisuus suoraan yhteyteen valvontatehtäväänsä hoitavan hallintoelimen kanssa.

76 artikla

Sisäiset menettelyt omia varoja koskevien vaatimusten laskemiseksi

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset toteuttavat asianmukaiset toimet sisäisten luottoluokitusten menetelmien kehittämiseksi luottoriskin kattamiseen tarvittavien omia varoja koskevien vaatimusten laskemista varten, kun kyseisten laitosten vastuut ovat absoluuttisesti mitattuina olennaisia ja niillä on samanaikaisesti suuri määrä olennaisia vastapuolia.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, laitokset toteuttavat asianmukaiset toimet kehittääkseen ja käyttääkseen sisäisiä malleja kaupankäyntivarastossa oleviin velkainstrumentteihin liittyvän erityisriskin kattamiseen tarvittavien omia varoja koskevien vaatimusten laskemiseksi yhdessä sellaisten sisäisten mallien kanssa, joiden avulla lasketaan omia varoja koskevat vaatimukset maksukyvyttömyysriskille ja luottoluokan siirtymisriskille, kun niiden vastuisiin kohdistuva erityisriski on absoluuttisesti mitattuna olennainen ja niillä on suuri määrä olennaisia positiioita eri liikkeeseenlaskijoiden velkainstrumenteissa.
3. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla määritellään tarkemmin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu käsite ”absoluuttisesti mitattuna olennaiset vastuut” ja kynnysarvot suurelle määrälle olennaisia vastapuolia tai olennaisia positiioita eri liikkeeseenlaskijoiden velkainstrumenteissa. EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

77 artikla

Luotto- ja vastapuoliriski

Toimivaltaisen viranomaisen on huolehdittava seuraavista:

- a) Luottojen myöntäminen perustuu vakuuttavasti perusteltuihin ja hyvin määriteltyihin kriteereihin. Luottojen myöntämisessä, luottoehtojen muuttamisessa ja uudistamisessa sekä uudelleenrahoituksessa sovellettavat prosessit ovat selkeästi laadittuja;
- b) laitoksilla on sisäiset menetelmät, joiden avulla ne voivat arvioida yksittäisistä luotonantajista, arvopapereista tai vastapuolista aiheutuvan luottoriskin sekä luottoriskin salkkutasolla. Erityisesti sisäisissä menetelmissä ei saa tukeutua yksinomaan tai mekaanisesti ulkoisiin luokituksiin. Jos omia varoja koskevat vaatimukset perustuvat ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitukseen tai siihen, että vastuulle ei ole annettu luokitusta, laitosten on käytettävä omia menetelmiään arvioidakseen kyseisiin omia varoja koskeviin vaatimuksiin liittyvän luottoriskin luokituksen asianmukaisuuden ja otettava tulos huomioon jakaessaan sisäistä pääomaa;
- c) laitosten luotonannon ja luottoriskillisten vastuiden jatkuva hallinnointi ja valvonta, mukaan luettuina ongelmaluottojen tunnistaminen ja hallinta sekä asianmukaisten arvonoikaisujen ja varausten tekeminen, toteutetaan tehokkailla järjestelmillä;
- d) luotonanto on hajautettu asianmukaisesti ottaen huomioon laitoksen kohdemarkkinat ja yleiset luotonantoperiaatteet.

78 artikla

Jäännösriski

Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että riskiä siitä, että laitosten käyttämät yleisesti hyväksytyt luottoriskin vähentämismenetelmät osoittautuvat odotettua tehottomammiksi, hallitaan ja valvotaan kirjallisesti laadittuja periaatteita ja menettelyjä noudattaen.

79 artikla

Keskittymäriski

Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että vastapuoliin, mukaan luettuina keskusvastapuoliin, toisiinsa yhteydessä oleviin vastapuolten ryhmiin ja saman talouden alan ja maantieteellisen alueen vastapuoliin kohdistuvista vastuista aiheutuvaa keskittymäriskiä, samasta toiminnasta tai hyödykkeestä tai luottoriskien vähentämismenetelmien soveltamisesta aiheutuvaa keskittymäriskiä ja erityisesti suuria välillisiä luottoriskejä, kuten yksittäisen vakuuden antajaan liittyviä, hallitaan ja valvotaan kirjallisesti laadittuja periaatteita ja menettelyjä noudattaen.

80 artikla

Arvopaperistamiseen liittyvä riski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että riskejä, jotka aiheutuvat arvopaperistamistransaktioista, joissa luottolaitokset ovat sijoittajia, alullepanijoita tai järjestäjiä, mukaan luettuina maineeseen liittyvä riskit, kuten monimutkaisiin rakenteisiin ja tuotteisiin sisältyvät riskit, arvioidaan ja käsitellään asianmukaisia periaatteita ja menettelyjä noudattaen, jotta voidaan varmistaa se, että transaktion taloudellinen sisältö otetaan täysimääräisesti huomioon riskin arvioinnissa ja liikkeenjohdollisissa päätöksissä.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitoksilla, jotka ovat ennaikaisen kuoletuksen ehtoja sisältävien uusiutuvien arvopaperistamistransaktioiden alullepanijoita, on maksuvalmiussuunnitelmat, joilla varaudutaan sekä aikataulun mukaisesti että ennaikaisiin kuoletuksiin.

81 artikla

Markkinariski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että otetaan käyttöön periaatteet ja prosessit markkinariskien kaikkien merkittävien aiheuttajien sekä niiden vaikutusten mittaamiseksi ja hallitsemiseksi.
2. Kun lyhyt positio erääntyy ennen pitkää positiota, toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset myös toteuttavat toimenpiteitä maksuvalmiusriskin torjumiseksi.

3. Sisäisen pääoman on oltava riittävä kattamaan olennaiset markkinariskit, joihin ei sovelleta omia varoja koskevaa vaatimusta.

Laitoksilla, jotka laskeessaan positioriskiin liittyviä omia varoja koskevia vaatimuksia asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] kolmannen osan IV osaston 2 luvun mukaisesti ovat nettouttaneet yhden tai useamman osakeindeksiin sisältyvän osakkeen position yhden tai useamman osakeindeksifutuurin tai muun osakeindeksituotteen position kanssa, on oltava riittävä sisäinen pääoma sellaisesta tilanteesta aiheutuvan perusriskin kattamiseksi, jossa futuurin tai muun tuotteen arvonmuutokset eivät täysin noudata sen kohdeosakkeiden arvonmuutoksia; laitosten on toimittava näin myös silloin, kun niillä on hallussaan sellaisten osakeindeksifutuurien vastakkaismerkkisiä positioita, joiden maturiteetit ja/tai koostumukset eivät täysin vastaa toisiaan.

Jos sovelletaan asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 334 artiklassa säädettyä kohtelua, laitosten on huolehdittava siitä, että niillä on riittävä sisäinen pääoma sellaisen tappioriskin kattamiseksi, joka on olemassa merkintäsitoumuksen antamisajankohdan ja seuraavan arkipäivän välisenä aikana.

82 artikla

Kaupankäyntivaraston ulkopuolisista toiminnoista syntyvä korkoriski

Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön järjestelmät, joilla arvioidaan ja hallitaan riskiä, joka syntyy korkojen potentiaalisista muutoksista, jotka vaikuttavat laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin toimintoihin.

83 artikla

Operatiivinen riski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset soveltavat periaatteita ja prosesseja, joilla arvioidaan ja hallitaan operatiivista riskiä, mukaan luettuna harvoin sattuvien vakavien tapahtumien aiheuttama riski. Laitosten on ilmoitettava, mitä pidetään operatiivisena riskinä kyseisiä periaatteita ja prosesseja sovellettaessa.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että luottolaitoksella on käytössä varautumissuunnitelmat ja liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat suunnitelmat, joilla varmistetaan sen toiminnan jatkuvuus ja rajoitetaan tappioita liiketoiminnan vakavien häiriöiden varalta.

84 artikla

Maksuvalmiusriski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitosten käytössä on tehokkaat strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät, joilla tunnistetaan, mitataan, hallitaan ja valvotaan maksuvalmiusriskiä tarkoituksenmukaisen

ajanjakson ajan, myös päivänsisäisesti, sen varmistamiseksi, että laitokset säilyttävät riittävääntasoiset maksuvalmiuspuskurit. Nämä strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät on räätälöitävä liiketoiminta-alueiden, valuuttojen, sivukonttoreiden ja oikeushenkilöiden mukaan, ja niihin on sisällyttävä riittävät maksuvalmiuskustannusten, -etujen ja -riskien kohdentamismenetelmät.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen strategioiden, toimintatapojen, prosessien ja järjestelmien on oltava oikeassa suhteessa laitosten monitahoisuuteen, riskiprofiiliin ja toiminnan laajuuteen sekä hallintoelimen vahvistamaan riskien sietorajaan ja heijastettava laitoksen merkityksellisyyttä järjestelmän kannalta jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa se harjoittaa liiketoimintaa. Laitosten on tiedotettava riskien sietorajasta kaikille merkityksellisille liiketoiminta-alueille.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset kehittävät menetelmät rahoitusasemiensa tunnistamiseksi, mittaamiseksi, hallitsemiseksi ja valvomiseksi. Näihin menetelmiin on kuuluttava omaisuuserien tämänhetkiset olennaiset sisäiset ja niistä tulevaisuudessa syntyvät kassavirrat, velat, taseen ulkopuoliset erät, myös ehdolliset velat, sekä maineeseen liittyvän riskin mahdollinen vaikutus.
4. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset erottelevat toisistaan pantatun ja kiinnittämättömän omaisuuden, joka on käytettävissä koko ajan, erityisesti kriisitilanteissa. Niiden on myös otettava huomioon se, missä oikeushenkilössä omaisuuserät sijaitsevat, ja maa, jossa omaisuuserät on lainmukaisesti merkitty joko rekisteriin tai tilille, sekä niiden hyväksyttävyys ja valvottava, miten omaisuuserät voidaan ottaa käyttöön oikea-aikaisesti.
5. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset myös ottavat huomioon oikeudelliset sekä sääntely- ja toimintarajoitukset, jotka koskevat likviditeetin ja kiinnittämättömän omaisuuden potentiaalisia siirtoja yksikköjen välillä sekä ETA-alueella että sen ulkopuolella.
6. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset harkitsevat erilaisia maksuvalmiusriskin vähentämiskeinoja, myös raja-arvojärjestelmää ja maksuvalmiuspuskureita, selvittääkseen erilaisista kriisitilanteista sekä arvioitava sitä, onko rahoitusrakenne riittävän monipuolinen ja millaisia rahoituslähteitä käytetään. Näitä järjestelmiä on tarkasteltava säännöllisesti.
7. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että maksuvalmiusasemia ja riskiä vähentäviä tekijöitä koskevia vaihtoehtoisia skenaarioita harkitaan ja oletuksia, joiden pohjalta tehdään rahoitusasemaa koskevia päätöksiä, tarkastellaan säännöllisesti. Vaihtoehtoisissa skenaarioissa on tätä varten keskityttävä erityisesti – myös arvopaperistamista varten perustettujen erillisyhtiöiden (SSPE) tai muiden erillisyhtiöiden osalta, sellaisina kuin niitä tarkoitetaan asetuksessa [julkaisutoimisto lisää viitteen] – taseen ulkopuolisiin eriin ja muihin ehdollisiin velkoihin, joiden suhteen laitos toimii järjestäjänä tai tarjoaa olennaista maksuvalmiustukea.
8. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat huomioon laitos- ja markkinakohtaisten sekä yhdistettyjen vaihtoehtoisten skenaarioiden potentiaaliset vaikutukset. Huomioon on otettava erilaiset ajanjaksot ja stressitilanteiden erilainen aste.

9. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset mukauttavat strategioitaan, sisäisiä menettelytapojaan ja maksuvalmiusriskin rajoja sekä laativat tehokkaat varautumissuunnitelmat ottaen huomioon 7 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten skenaarioiden tulokset.
10. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitoksilla on käytössä maksuvalmiuden palauttamista koskevat suunnitelmat, joissa esitetään – myös toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden sivukonttoreiden osalta – riittävät strategiat ja asianmukaiset täytäntöönpanotoimenpiteet mahdollisista maksuvalmiusvaikeuksista selviämiseksi. Näitä suunnitelmia on testattava säännöllisesti ja saatettava ne ajan tasalle 7 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten skenaarioiden tulosten perusteella; ne on esitettävä ylemmälle johdolle, jonka on ne hyväksyttävä, jotta sisäisiä menettelytapoja ja prosesseja voidaan mukauttaa vastaavasti. Laitosten on toteutettava tarvittavat operatiiviset toimet ennakolta sen varmistamiseksi, että maksuvalmiuden palauttamista koskevat suunnitelmat voidaan panna täytäntöön välittömästi. Luottolaitosten tapauksessa tällaisiin operatiivisiin toimiin on sisällyttävä keskuspankkirahoitusta varten tarvittavien vakuuksien välittömästä käytettävyydestä huolehtiminen. Tämä tarkoittaa, että vakuus pidetään tarvittaessa toisen jäsenvaltion valuuttana, tai sen kolmannen maan valuuttana, jossa luottolaitoksella on vastuita, ja jos se on operatiivisesti välttämätöntä, sen vastaanottavan jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella, jonka valuutan määräisestä vastuusta on kyse.

85 artikla

Ylivelkaantumisriski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitoksessa on käytössä toimintatavat ja prosessit, joilla tunnistetaan, hallitaan ja valvotaan ylivelkaantumisriskiä. Ylivelkaantumisriskin indikaattoreina on käytettävä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 416 artiklan mukaisesti määritettävää vähimmäisomavaraisuusastetta sekä varojen ja velvoitteiden välisiä eroja.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset hallitsevat ylivelkaantumisriskiä huolehtien riittävästä varovaisuudesta ja ottaen asianmukaisesti huomioon ylivelkaantumisriskin mahdollisen kasvun, joka johtuu laitoksen odotettujen tai toteutuneiden tappioiden aiheuttamasta omien varojen vähenemisestä sovellettavista kirjanpitosäännöistä riippuen. Tämän vuoksi laitosten on kyettävä selviämään ylivelkaantumisriskiin liittyvistä erilaisista stressitilanteista.

3 ALAJAKSO

HALLINTO

86 artikla

Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että hallintoelin määrittelee sellaiset hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät, joilla varmistetaan laitoksen tehokas ja vakaa hoito, ja valvoo niiden täytäntöönpanoa; tämä edellyttää myös tehtävien eriyttämistä organisaatiossa ja eturistiriitatilanteiden ennaltaehkäisemistä.

Järjestelmien on oltava seuraavien periaatteiden mukaisia:

- a) hallintoelin kantaa laitoksesta kokonaisvastuun, mukaan luettuna vastuu laitoksen strategisten tavoitteiden, riskistrategian ja sisäisen hallinnon hyväksymisestä ja valvonnasta;
- b) hallintoelin vastaa ylemmän johdon tehokkaasta valvonnasta;
- c) laitoksen hallintoelimen puheenjohtaja ei saa hoitaa samanaikaisesti saman laitoksen pääjohtajan tehtävää, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset ole pitäneet sitä perusteltuna ja antaneet siihen lupaa.

Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että hallintoelin valvoo ja määrääjain arvioi laitoksen hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien tehokkuuden ja toteuttaa asianmukaiset toimet mahdollisten puutteiden korjaamiseksi.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset perustavat nimityskomitean, joka koostuu hallintoelimen sellaisista jäsenistä, jotka eivät toimi liikkeenjohdollisessa tehtävässä asianomaisessa laitoksessa.

Nimityskomitean on huolehdittava seuraavista tehtävistä:

- a) sen on yksilöitävä ja suositeltava valvontatehtävänsä hoitavalle hallintoelimelle hyväksyttäväksi ehdokkaita hallintoelimessä olevien avoimien toimien täyttämiseksi. Nimityskomitean on tällöin arvioitava hallintoelimen tietämyksen, taitojen, monimuotoisuuden ja kokemuksen kokonaisuutta, laadittava kuvaus tiettyä nimitystä koskevista tehtävistä ja sen edellyttämistä valmiuksista ja arvioitava, kuinka paljon tehtävän hoito vie aikaa;
- b) sen on arvioitava säännöllisesti hallintoelimen rakennetta, kokoa, kokoonpanoa ja tehtävien hoitoa ja annettava valvontatehtävänsä hoitavalle hallintoelimelle suosituksia mahdollisista muutoksista;
- c) sen on arvioitava säännöllisesti hallintoelimen yksittäisten jäsenten ja koko hallintoelimen tietämystä, taitoja ja kokemusta ja raportoitava tästä valvontatehtävänsä hoitavalle hallintoelimelle;

- d) sen on tarkasteltava säännöllisesti hallintoelimen ylemmän johdon valinnassa ja nimittämisessä noudattamaa toimintatapaa ja annettava suosituksia hallintoelimelle.

Tehtäviä hoitaessaan nimityskomitean on voitava käyttää kaikkia aiheelliseksi katsomiaan resursseja, kuten ulkopuolisia neuvoja, ja sen on saatava laitokselta asianmukainen rahoitus tätä varten.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, ettei laitos perusta erillistä nimityskomiteaa, ottaen huomioon laitoksen toiminnan luonteen, laajuuden ja monitahoisuuden.

Tätä kohtaa ei sovelleta, jos hallintoelin ei kansallisen lain mukaan ole toimivaltainen jäsenten nimitysmenettelyssä.

87 artikla

Hallintoelin

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitoksen hallintoelimen kaikki jäsenet ovat aina riittävän hyvämaineisia, heillä on riittävä tietämys, taidot ja kokemus ja he käyttävät riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen. Hallintoelimen jäsenten on täytettävä erityisesti seuraavat vaatimukset:

- a) Hallintoelimen jäsenten on käytettävä riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen laitoksessa. He eivät saa hoitaa samanaikaisesti enempää kuin yhtä seuraavista yhdistelmistä:
- i) yhden liikkeenjohtoon osallistuvan johtajan ja kahden liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävän yhdistelmä;
  - ii) neljän liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävät.

Saman konsernin sisällä hoidettavat liikkeenjohtoon osallistuvien ja osallistumattomien johtajien tehtävät lasketaan yhdeksi johtajan tehtäväksi.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksen hallintoelimen jäsenelle luvan yhdistää sallittua useamman johtajatehtävän, jos tämä ei estä kyseistä jäsentä käyttämästä riittävästi aikaa tehtäviensä hoitoon laitoksessa, ottaen huomioon yksilölliset olosuhteet ja laitoksen toiminnan luonteen, laajuuden ja monitahoisuuden.

- b) Hallintoelimellä on oltava kokonaisuutena riittävä tietämys, taidot ja kokemus, jotta se voi ymmärtää laitoksen toiminnan, tärkeimmät riskit mukaan luettuina.
- c) Hallintoelimen kunkin jäsenen on toimittava rehellisesti, lahjomattomasti ja riippumattomasti, jotta hän voi tarvittaessa tehokkaasti kyseenalaistaa ylemmän johdon päätökset.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitoksia osoittamaan riittävät henkilöstöresurssit ja taloudelliset resurssit hallintoelimen jäsenten tehtävään asettamiseen ja koulutukseen.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitoksia ottamaan huomioon monimuotoisuuden yhtenä valintaperusteena hallintoelimen jäseniä valittaessa. Laitosten on erityisesti otettava käyttöön toimintamalli, jolla edistetään hallintoelimen monimuotoista sukupuoli-, ikä-, maantieteellistä, koulutuksellista ja ammatillista jakautumaa.
4. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 422 artiklassa vahvistettujen tietojen julkistamista koskevien vaatimusten mukaisesti kerättyjä tietoja monimuotoisuuden edistämiseksi sovellettujen käytäntöjen vertailemiseen. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava nämä tiedot EPV:lle. EPV käyttää näitä tietoja monimuotoisuutta edistävien käytäntöjen vertailuun unionin tasolla.
5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:
  - a) se, mikä on riittävä aika, jonka hallintoelimen jäsen yksilölliset olosuhteet ja laitoksen toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus huomioon ottaen tarvitsee tehtäviensä hoitamiseen, ja joka toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon antaessaan hallintoelimen jäsenelle luvan yhdistää sallittua useamman johtajatehtävän 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
  - b) se, mikä on 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu hallintoelimen riittävä tietämys, taidot ja kokemus;
  - c) se, mitä ovat 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut hallintoelimen jäsenen rehellisyys, lahjomattomuus ja riippumattomuus;
  - d) se, mitä ovat 2 kohdassa tarkoitettut riittävät henkilöstöresurssit ja taloudelliset resurssit hallintoelimen jäsenten tehtävään asettamiseen ja koulutukseen;
  - e) se, mitä tarkoittaa monimuotoisuus, joka hallintoelimen on otettava huomioon valittaessa hallintoelimen jäseniä 3 kohdan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

88 artikla

Palkka- ja palkkiopoliitiikka

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset soveltavat 88 artiklan 2 kohtaa – 91 artiklaa konserni-, emoyritys ja tytäryritystasolla, offshore-rahoituskeskukset mukaan luettuina.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitosten laatiessa ja soveltaessa sellaisia henkilöstöryhmiä koskevaa palkka- ja palkkiopolitiikkaa, mukaan luettuina palkat ja lisäeläke-etuudet, joihin kuuluvat ylempi johto, riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivat, valvontatoiminnoista vastaavat henkilöt sekä kaikki henkilöstön jäsenet, jotka kuuluvat palkkansa ja palkkioidensa kokonaismäärän perusteella samaan palkkaryhmään kuin ylempi johto ja riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivat ja joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitosten riskiprofiiliin, laitosten on noudatettava seuraavia periaatteita tavalla ja siinä laajuudessa, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen:
- a) palkka- ja palkkiopolitiikka on sopusoinnussa hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistää sitä eikä rohkaise liialliseen riskinottoon, joka ylittäisi laitoksen hyväksymän riskitason;
  - b) palkka- ja palkkiopolitiikka noudattaa laitoksen liiketoimintastrategiaa, tavoitteita, arvoja ja pitkän aikavälin etuja, ja se sisältää eturistiriitojen välttämiseen tähtääviä toimenpiteitä;
  - c) laitoksen valvontatehtävänsä hoitava hallintoelin hyväksyy ja säännöllisesti arvioi palkka- ja palkkiopolitiikan yleiset periaatteet ja vastaa sen täytäntöönpanosta;
  - d) riippumattomalla sisäisellä tarkastuksella arvioidaan vähintään vuosittain keskitetysti, että valvontatehtävänsä hoitavan hallintoelimen hyväksymää palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja sitä koskevia menettelyjä on noudatettu;
  - e) valvontatoiminnoissa työskentelevät henkilöt ovat riippumattomia valvonnassaan olevista liiketoimintayksiköistä, heillä on asianmukainen toimivalta ja he saavat palkan tehtäviinsä liittyvien tavoitteiden saavuttamisen perusteella riippumatta siitä, millainen on heidän valvonnassaan olevien liiketoiminta-alueiden tulos;
  - f) jäljempänä 91 artiklassa tarkoitettu palkitsemiskomitea tai, jos sellaista komiteaa ei ole perustettu, valvontatehtävänsä hoitava hallintoelin valvoo suoraan riskienhallinnasta ja valvontatoiminnoista vastaavien ylimpien toimihenkilöiden palkkoja ja palkkioita.

89 artikla

Valtion väliintulotoimista hyötyvät laitokset

Valtion poikkeuksellisista väliintulotoimista hyötyviin laitoksiin on sovellettava 88 artiklan 2 kohdassa lueteltujen periaatteiden lisäksi seuraavia periaatteita:

- a) muuttuva palkkio-osa on ehdottomasti rajattu tiettyyn prosenttiosuuteen nettotuotoista, kun sen määrä on ristiriidassa terveen pääomapohjan säilyttämisen ja oikea-aikaisen valtiontuesta luopumisen kanssa;
- b) asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitoksia järjestelemään palkat ja palkkiot uudelleen siten, että ne sovitetaan yhteen hyvän riskienhallinnan ja

pitkän aikavälin kasvun kanssa, ja asetettava tarvittaessa rajat luottolaitoksen toimintaa tosiasiallisesti 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla johtavien henkilöiden palkkoille ja palkkioille;

- c) laitoksen liiketoimintaa tosiasiallisesti 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla johtaville henkilöille ei makseta muuttuvia palkkio-osia, jollei se ole perusteltua.

90 artikla

Palkkojen ja palkkioiden muuttuvat osat

1. Palkkojen ja palkkioiden muuttuviin osiin on sovellettava 88 artiklan 2 kohdassa lueteltujen periaatteiden lisäksi seuraavia periaatteita:

- a) jos kyseessä on suoritusperusteinen palkka tai palkkio, sen kokonaismäärä perustuu kokonaisarvioon asianomaisen henkilön ja asianomaisen liiketoimintayksikön suorituksesta ja laitoksen kokonaistuloksesta, ja kun arvioidaan yksittäistä suoritusta, otetaan huomioon taloudelliset ja muut perusteet;
- b) suoritusta arvioidaan monivuotisessa yhteydessä sen varmistamiseksi, että arviointi perustuu pidemmän aikavälin tulokseen ja että palkka- ja palkkiojärjestelmän suoritusperusteisten osatekijöiden tosiasiallinen maksaminen kattaa sellaisen ajanjakson, jossa otetaan huomioon luottolaitoksen liiketoiminnan perussykli ja sen liiketoimintariskit;
- c) muuttuvien palkkioiden kokonaismäärä ei rajoita laitoksen kykyä vahvistaa pääomapohjaa;
- d) taattu muuttuva palkkio on poikkeus, ja sitä maksetaan vain palkattaessa uutta henkilöstöä ja ainoastaan työsuhteen ensimmäisenä vuonna;
- e) palkan ja palkkion kiinteät ja muuttuvat osat tasapainotetaan asianmukaisesti keskenään ja riittävän suuri osuus palkan ja palkkioiden kokonaismäärästä säilytetään kiinteänä, jotta pystytään noudattamaan täysin joustavaa muuttuvan palkitsemisen politiikkaa, jonka mukaisesti muuttuva palkkio-osa voidaan myös jättää maksamatta;
- f) laitos määrittelee palkan ja palkkion kokonaismäärän kiinteiden ja muuttuvien osien asianmukaiset suhteet;
- g) työ- tai toimisopimuksen ennenaikaiseen päättymiseen perustuvat maksut perustuvat pitkän aikavälin tulokseen, ja ne suunnitellaan siten, että epäonnistumista ei palkita;
- h) muuttuvien palkkio-osien tai niiden poolien laskemiseksi suoritusarviointiin sisältyy korjaus, jossa otetaan huomioon kaikentyypiset nykyiset ja tulevat riskit ja pääomakustannukset sekä vaadittu maksuvalmius;
- i) muuttuvan palkitsemisen jakautumisessa luottolaitoksen sisällä otetaan myös huomioon kaikentyypiset nykyiset ja tulevat riskit;

- j) huomattava osa – joka tapauksessa vähintään 50 prosenttia – palkitsemisen muuttuvan osan määrästä koostuu tasapainoisessa suhteessa seuraavista:
- i) osakkeet tai vastaavat omistusosuudet kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan tai osakesidonnaiset välineet tai vastaavat muut kuin käteisvälineet, jos laitos on listaamaton;
  - ii) tapauksen mukaan muut asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 49 artiklassa tarkoitetut välineet, joissa otetaan asianmukaisella tavalla huomioon kyseisen laitoksen luottokelpoisuus sen toiminnan jatkuvuuden kannalta.

Tässä alakohdassa tarkoitettuihin välineisiin sovelletaan asianmukaista yhtiöön jätettävää voittoa koskevaa politiikkaa, jonka tarkoituksena on saada kannustimet vastaamaan laitoksen pitkän aikavälin etuja. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa asettaa näiden välineiden tyyppiä ja rakennetta koskevia rajoituksia tai kieltää tietyt välineet. Tätä alakohtaa sovelletaan sekä muuttuvaan palkkio-osaan, jonka maksamista on lykätty k alakohdan mukaisesti, että muuttuvaan palkkio-osaan, jonka maksamista ei ole lykätty;

- k) huomattavan osan – jonka on aina oltava vähintään 40 prosenttia palkitsemisen muuttuvan osan määrästä – maksamista lykätään vähintään 3–5 vuoden ajaksi, ja se sovitetaan asianmukaisesti kyseisen liiketoiminnan luonteeseen, sen riskeihin ja kyseisen henkilöstön jäsenen tehtäviin.

Maksamista koskevien lykkäämisjärjestelyjen mukaisesti maksettavan palkan tai palkkion käyttöoikeus syntyy maksujen suhteessa. Jos muuttuva palkkio-osa on erityisen suuri, vähintään 60 prosenttia määrästä on lykättävä. Lykkäysajan pituus määritellään liiketoimintasyklin, liiketoiminnan luonteen, sen riskien ja kyseisen henkilöstön tehtävien mukaisesti;

- l) muuttuva palkkio-osa, mukaan luettuna lykätty osuus, maksetaan tai oikeus siihen syntyy ainoastaan, jos se on kestävä ottaen huomioon laitoksen taloudellinen kokonaistilanne ja perusteltua laitoksen, liiketoimintayksikön ja kyseisen henkilön suoritus huomioon ottaen.

Laitoksen heikko tai tappiollinen taloudellinen tulos supistaa yleensä huomattavasti muuttuvan palkkio-osan kokonaismäärää ottaen huomioon sekä nykyinen palkka ja palkkiot että jo aiemmin ansaituista palkkioista tehdyt vähennykset, myös palkkiota alentavien tai takaisinperintäehtojen perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisen sopimus- ja työoikeuden yleisten periaatteiden soveltamista;

- m) eläkepolitiikka on sopusoinnussa luottolaitoksen liiketoimintastrategian, tavoitteiden, arvojen ja pitkän aikavälin etujen kanssa.

Jos työntekijä lähtee laitoksen palveluksesta ennen eläkkeelle siirtymistä, laitoksen on pidätettävä lisäeläke-etuudet viiden vuoden ajan j alakohdassa tarkoitettuina välineinä. Jos työntekijä lähtee saavutettuaan eläkeiän, lisäeläke-

etuudet on maksettava työntekijälle j alakohdassa tarkoitettuina välineinä siten, että etuudet jätetään laitokseen viideksi vuodeksi;

- n) henkilöstöä vaaditaan sitoutumaan siihen, ettei se käytä henkilökohtaisia suojausstrategioita tai palkkaan ja palkkioon ja vahinkovastuuseen liittyvää vakuuttamista palkka- ja palkkiojärjestelmiin sisältyvien riskinsopeuttamisvaikutusten vähentämiseksi;
- o) muuttuvaa palkkio-osaa ei makseta välinein tai menetelmin, jotka helpottavat tämän direktiivin tai asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] vaatimusten noudattamatta jättämistä.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niitä perusteita varten, joilla e alakohdassa tarkoitettu palkan ja palkkioiden kokonaismäärän kiinteiden ja muuttuvien osien asianmukainen suhde määritetään, sekä j kohdan ii alakohdassa säädetty edellytykset täyttävien rahoitusvälineluokkien täsmentämiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

91 artikla

Palkitsemiskomitea

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset, jotka ovat merkittäviä kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monitahoisuuden perusteella, perustavat palkitsemiskomitean. Palkitsemiskomitea on muodostettava siten, että se voi pätevästi ja itsenäisesti arvioida palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja sitä koskevia käytäntöjä sekä riskienhallintaa ja pääomien ja maksuvalmiuden hoitoa varten luotuja kannustimia.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että palkitsemiskomitea vastaa palkkoja ja palkkioita koskevien päätösten valmistelusta, mukaan luettuina ne valvontatehtävänsä hoitavan hallintoelimen tekemät päätökset, joilla on vaikutuksia kyseisen luottolaitoksen riskeihin ja niiden hallintaan. Palkitsemiskomitean puheenjohtajan sekä jäsenten on oltava sellaisia hallintoelimen jäseniä, jotka eivät hoida mitään johtotehtäviä kyseisessä luottolaitoksessa. Kyseisiä päätöksiä valmistellessaan palkitsemiskomitean on otettava huomioon laitoksen osakkeenomistajien, sijoittajien ja muiden sidosryhmien pitkän aikavälin edut.

III JAKSO

VALVONTATARKASTUS- JA ARVIOINTIPROSESSI

92 artikla

Valvontatarkastus ja arviointi

1. Toimivaltaisten viranomaisten on 94 artiklassa luetellut tekniset vaatimukset huomioon ottaen tarkastettava laitoksen tämän direktiivin ja asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] noudattamiseksi käyttöön ottamat järjestelmät, strategiat, prosessit ja mekanismit ja arvioitava riskit, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua, sekä riskit, joita laitoksesta aiheutuu rahoitusjärjestelmälle, ottaen huomioon järjestelmäriskin tunnistamisen ja mittaamisen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 23 artiklan mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun valvontatarkastuksen ja arvioinnin soveltamisalana ovat kaikki tässä direktiivissä säädetty vaatimukset.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä 1 kohdassa tarkoitetun valvontatarkastuksen ja arvioinnin perusteella, varmistavatko laitoksen käyttöön ottamat järjestelmät, strategiat, prosessit ja mekanismit hyvän riskien hallinnan ja riittävätkö laitoksen omat varat riskien kattamiseen.
4. Toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä 1 kohdassa tarkoitetun valvontatarkastuksen ja arvioinnin toteuttamistiheys ja perusteellisuus ja sovellettava siinä suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon kyseessä olevan laitoksen toiminnan suuruus ja merkitys koko rahoitusjärjestelmälle sekä toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus. Valvontatarkastus ja arviointi on tehtävä vähintään kerran vuodessa.

93 artikla

Rahoitusalan sekaholdingyhtiön valvonta

1. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovelletaan tämän direktiivin ja direktiivin 2002/87/EY nojalla vastaavia säännöksiä erityisesti riskiin perustuvan valvonnan osalta, konsolidointiryhmän valvoja voi tytäryritysten valvonnasta vastaavia muita toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan soveltaa ainoastaan direktiivin 2002/87/EY säännöstä kyseiseen rahoitusalan sekaholdingyhtiöön.
2. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovelletaan tämän direktiivin ja direktiivin 2009/138/EY nojalla vastaavia säännöksiä erityisesti riskiin perustuvan valvonnan osalta, konsolidointiryhmän valvoja voi yhteisymmärryksessä vakuutusalan ryhmävalvojan kanssa soveltaa kyseiseen rahoitusalan sekaholdingyhtiöön vain sellaista direktiivin säännöstä, joka koskee direktiivin 2002/87/EY 3 artiklan 2 kohdassa määriteltyä tärkeintä rahoitussektoria.

3. Konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava asetuksella (EU) N:o 1094/2010⁴⁰ perustetuille EPV:lle ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle (EVLEV) 1 ja 2 kohdan mukaisesti tehdyistä päätöksistä.
4. EPV, EVLEV ja EAMV laativat mainittujen asetusten 54 artiklassa tarkoitetun sekakomitean välityksellä ohjeet, joilla lähennetään valvontakäytäntöjä, ja kolmen vuoden kuluessa ohjeiden hyväksymisestä ne laativat teknisten sääntelystandardien luonnokset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010⁴¹ 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

94 artikla

Valvontatarkastusta ja arviointia koskevat tekniset vaatimukset

1. Luotto-, markkina- ja operatiivisten riskien lisäksi toimivaltaisten viranomaisten 92 artiklan mukaisesti tekemän valvontatarkastuksen ja arvioinnin on katettava seuraavat tekijät:
  - a) sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB) soveltavan laitoksen suorittaman stressitestin tulokset;
  - b) tieto siitä, kohdistuuko laitokseen keskittymäriski ja kuinka keskittymäriskiä hallitaan, mukaan luettuna se, kuinka laitos noudattaa asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] neljännessä osassa ja tämän direktiivin 79 artiklan säädettyjä vaatimuksia;
  - c) hyväksyttyjen riskienvähentämismenetelmien soveltamiseen liittyvän jäännösriskin hallinnassa käytettyjen periaatteiden ja menettelytapojen perusteellisuus, tarkoituksenmukaisuus ja soveltamistapa;
  - d) laitoksen arvopaperistettujen omaisuuserien katteena olevien omien varojen riittävyys ottaen huomioon transaktion taloudellinen sisältö ja toteutettu riskien siirto;
  - e) laitokseen kohdistuva maksuvalmiusriski, sen mittaaminen ja hallinta, mukaan luettuina vaihtoehtoisia skenaarioita koskevien analyysien kehittäminen, riskiä vähentävien tekijöiden hallinta (erityisesti maksuvalmiuspuskureiden taso, koostumus ja laatu) ja tehokkaat varautumissuunnitelmat;

---

⁴⁰ Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen)) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010 (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁴¹ Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010 (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

- f) hajautusvaikutukset ja niiden huomioon ottaminen riskien mittaamisjärjestelmässä;
  - g) laitoksen toteuttaman stressitestin tulokset, kun laitos käyttää sisäistä mallia asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] kolmannen osan IV osaston 5 luvun mukaisesti markkinariskin kattamiseen tarvittavia omia varoja koskevien vaatimusten laskemiseen;
  - h) laitoksen vastuiden maantieteellinen sijaintipaikka;
  - i) laitoksen liiketoimintamalli.
2. Edellä 1 kohdan e alakohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on säännöllisesti tehtävä kattava arviointi siitä, kuinka laitokset yleisesti hallinnoivat likviditeettiriskiään, ja edistettävä moitteettomien sisäisten menetelmien kehittämistä. Näitä valvontatarkastuksia tehdessään toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon laitosten rooli rahoitusmarkkinoilla. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten potentiaalinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa.
  3. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkkailtava, tarjoaako laitos ylimääräistä tukea arvopaperistamiselle. Jos laitoksen todetaan tarjonneen ylimääräistä tukea useammin kuin kerran, toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen huomioon ottamiseksi, että laitoksen arvopaperistamiselle jatkossa tarjoaman tuen todennäköisyys on kasvanut eikä riskiä siirretä huomattavassa määrin.
  4. Tämän direktiivin 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun määrittämisen suorittamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, antavatko kaupankäyntivarastoon sisältyviin positioihin/salkkuihin tehty asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 100 artiklassa tarkoitetut arvonoikaisut laitokselle mahdollisuuden myydä tai suojata positionsa lyhyen ajan kuluessa ilman olennaisia tappioita normaaleissa markkinaolosuhteissa.
  5. Toimivaltaisten viranomaisten tekemän valvontatarkastuksen ja arvioinnin on käsiteltävä sitä, kohdistuuko laitokseen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamia korkoriskejä. Toimenpiteitä on edellytettävä laitoksilta, joiden taloudellinen arvo alenee yli 20 prosenttia omien varojen arvosta sellaisen yllättävän ja odottamattoman korkomuutoksen vuoksi, jonka suuruuden toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat ja joka on sama kaikille laitoksille.
  6. Toimivaltaisten viranomaisten tekemässä valvontatarkastuksessa ja arvioinnissa on käsiteltävä laitoksiin kohdistuvaa ylivelkaantumisriskiä, joka määritetään kyseistä riskiä koskevien indikaattorien avulla, mukaan luettuna asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 416 artiklan mukaisesti määritetty vähimmäisomavaraisuusaste. Määrittäessään laitosten vähimmäisomavaraisuusasteen asianmukaisuutta sekä laitosten ylivelkaantumisriskin hallitsemiseksi täytäntöön panemien järjestelmien, strategioiden, prosessien ja mekanismien asianmukaisuutta, toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa huomioon kyseisten laitosten liiketoimintamallin.

7. Toimivaltaisten viranomaisten tekemässä valvontatarkastuksessa ja arvioinnissa on käsiteltävä laitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä, yrityskulttuuria ja arvoja sekä hallintoelimen jäsenten kykyä hoitaa tehtäviään. Toimivaltaisten viranomaisten on tätä valvontatarkastusta ja arviointia tehdessään vähintään arvioitava hallintoelimen ja sen komiteoiden kokousten esityslistat ja liiteasiakirjat sekä hallintoelimen toiminnan sisäisen ja ulkoisen arvioinnin tulokset.

95 artikla

Valvontatoimenpiteiden soveltaminen laitostyypeittäin

1. Jos toimivaltaiset viranomaiset päättävät 92 artiklan mukaisesti, että tietyn tyyppisiin laitoksiin kohdistuu tai saattaa kohdistua samanlaisia riskejä tai että niistä aiheutuu samanlaisia riskejä rahoitusjärjestelmälle, ne voivat soveltaa 98 ja 99 artiklaa yhdenmukaisesti kyseisentyyppeihin laitoksiin.

Laitosten tyyppi voidaan määrittää erityisesti 94 artiklan 1 kohdan h ja i alakohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle, kun ne soveltavat 1 kohtaa. EPV valvoo valvontakäytäntöjä ja antaa ohjeita siitä, kuinka samanlaisia riskejä tulee arvioida. Ohjeet on annettava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

96 artikla

Valvontatarkkailuohjelma

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vähintään vuosittain vahvistettava valvontatarkkailuohjelma valvomilleen laitoksille. Ohjelmassa on huomioitava 92 artiklan mukainen valvontatarkastus- ja arviointiprosessi. Ohjelmaan on sisällyttävä seuraavat tekijät:

- a) tieto siitä, kuinka toimivaltaiset viranomaiset aikovat hoitaa tehtävänsä ja jakaa resurssinsa;
- b) tieto siitä, mitkä laitokset aiotaan ottaa laajennettuun valvontaan, ja tällaiseen valvontaan liittyvät 3 kohdassa luetellut toimenpiteet;
- c) suunnitelma laitoksen, mukaan luettuina sen muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneet sivukonttorit ja tytäryritykset, käyttämissä tiloissa toteuttavista 53, 114 ja 116 artiklan mukaisista tarkastuksista.

2. Valvontatarkkailuohjelmaan on sisällytettävä seuraavat laitokset:

- a) laitokset, joiden osalta ilmenee 94 artiklan 1 kohdan g alakohdassa ja 97 artiklassa tarkoitettujen stressitestien tulosten tai 92 artiklan mukaisen valvontatarkastus- ja arviointiprosessin tulosten perusteella niiden jatkuvaan taloudelliseen vakauteen kohdistuvia merkittäviä riskejä tai joiden osalta ilmenee tämän direktiivin ja asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] vaatimusten rikkomisia;

- b) laitokset, joista aiheutuu rahoitusjärjestelmälle järjestelmäriski;
  - c) muut laitokset, joiden tapauksessa toimivaltaiset viranomaiset pitävät valvontatarkkailuohjelmaa välttämättömänä.
3. Jos 92 artiklan mukaisesti katsotaan aiheelliseksi, on tarvittaessa toteutettava yksi tai useampi seuraavista toimenpiteistä:
- a) lisätään laitoksen tiloissa toteutettavien tarkastusten lukumäärää tai toteutustiheyttä;
  - b) huolehditaan toimivaltaisen viranomaisen pysyvästä läsnäolosta laitoksessa;
  - c) vaaditaan laitosta antamaan lisäselvityksiä tai raportoimaan tiheämmin;
  - d) toteutetaan laitoksen operatiivisiin, strategiaan tai liiketoimintaa koskeviin suunnitelmiin kohdistuvia ylimääräisiä tai tiheämmin tapahtuvia arviointia;
  - e) toteutetaan temaattisia tarkasteluja, joilla valvotaan todennäköisesti toteutuvia erityisriskejä.

97 artikla

Valvonnalliset stressitestit

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava vuosittaiset valvonnalliset stressitestit valvomissaan laitoksissa, jos 92 artiklan mukaisessa valvontatarkastus- ja arviointiprosessissa ilmenee tarvetta tällaisille testeille ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 32 artiklan mukaisesti toteutetuissa stressitesteissä ei huomioida asianmukaisella tavalla 92 artiklan mukaisen prosessin tuloksia.
2. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset käyttävät yhteisiä menetelmiä vuosittaisia valvonnallisia stressitestejä toteuttaessaan.

98 artikla

Sisäisten menettelyjen käyttöä koskevan luvan jatkuva tarkastelu

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava jatkuvasti tai uudelleenarvioitava vähintään kolmen vuoden välein se, kuinka laitokset noudattavat sisäisiä menettelyjä. Niiden on erityisesti kiinnitettävä huomiota laitoksen liiketoiminnassa tapahtuneisiin muutoksiin ja kyseisten menettelyjen soveltamiseen uusiin tuotteisiin.
2. Kun kyse on laitoksista, joille on myönnetty lupa käyttää sisäisiä menettelyjä, toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti tarkasteltava ja arvioitava sitä, soveltavatko laitokset kehittyneitä ja ajan tasalla olevia tekniikoita ja käytäntöjä.
3. Jos markkinariskin sisäisen mallin tapauksessa useat asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 355 artiklassa tarkoitetut ylitykset osoittavat, ettei malli ole riittävän

tarkka, toimivaltaisten viranomaisten on peruutettava lupa sisäisen mallin käyttöön tai toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että mallia parannetaan viipymättä.

4. Jos laitoksella on lupa käyttää sisäistä menettelyä, mutta menettely ei enää vastaa voimassa olevia vaatimuksia, toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitos esittää suunnitelman vaatimustenmukaisuuden palauttamiseksi ja asettaa määräajan suunnitelman täytäntöön panemiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava parannuksia tähän suunnitelmaan, jos on epätodennäköistä, että tuloksena on täydellinen vaatimustenmukaisuus tai jos määräaika ei ole asianmukainen. Jos on todennäköistä, ettei laitos pysty palauttamaan vaatimustenmukaisuutta asianmukaisen määräajan kuluessa, lupa sisäisen menettelyn käyttöön on peruutettava tai rajoitettava koskemaan vaatimuksenmukaisia aloja tai aloja, joilla vaatimustenmukaisuus voidaan saavuttaa asianmukaisen määräajan kuluessa. Jos on todennäköistä, että vaatimustenmukaisuuden puuttuminen johtaa omien varojen riittämättömyyteen, toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava oikea-aikaisesti ja oikeassa suhteessa toissijaisia omia varoja. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava suunnitelman täytäntöönpanoa ja määrättävä asianmukaisia seuraamuksia 64 artiklan mukaisesti, jos laitos ei olennaisilta osin ole toteuttanut suunnitelmaansa.
5. Jotta sisäiset menettelyt olisivat unionissa johdonmukaisesti vakaita, EPV analysoi eri laitosten noudattamia sisäisiä menettelyjä, mukaan lukien se, kuinka johdonmukaisesti maksukyvyttömyyden määritelmä pannaan täytäntöön ja kuinka laitokset käsittelevät samanlaisia riskejä tai vastuuta.

EPV laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joihin sisältyvät kyseisen analyysin perusteella määritetyt viitearvot.

Toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon kyseinen analyysi ja kyseiset viitearvot tarkastellessaan laitoksille myöntämiään lupia käyttää sisäisiä menettelyjä.

IV JAKSO

VALVONTATOIMENPITEET

99 artikla

Valvontatoimenpiteet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitosta toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet varhaisessa vaiheessa merkityksellisiin ongelmiin puuttumiseksi seuraavissa tilanteissa:
  - a) laitos ei täytä tämän direktiivin vaatimuksia;
  - b) laitos ei todennäköisesti jatkossa täytä tämän direktiivin vaatimuksia.
2. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi 64 artiklassa tarkoitettu valta siirretään toimivaltaisille viranomaisille.

100 artikla

Erityiset omia varoja koskevat vaatimukset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 1 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien riskien osalta erityinen omia varoja koskeva vaatimus ainakin laitoksille, jotka eivät täytä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 72–74 ja 382 artiklassa säädettyjä edellytyksiä tai joista on tehty kielteinen määrittäminen 92 artiklan 3 kohdassa kuvatun kysymyksen osalta, jos pelkkä muiden toimenpiteiden soveltaminen ei todennäköisesti riittävästi paranna järjestelmiä, prosesseja, mekanismeja ja strategioita niin nopeasti kuin olisi tarpeen.
2. Määritettäessä omien varojen asianmukaista tasoa 92 artiklan mukaisen valvontatarkastuksen ja arvioinnin perusteella toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, onko välttämätöntä asettaa pääomavaatimuksen lisäksi erityinen omia varoja koskeva vaatimus laitokseen kohdistuvien tai mahdollisesti kohdistuvien riskien kattamiseksi, ottaen huomioon seuraavat seikat:
  - a) edellä 72 artiklassa tarkoitettuun laitosten arviointiprosessiin liittyvät määrälliset ja laadulliset näkökohdat;
  - b) edellä 73 ja 74 artiklassa tarkoitettujen laitosten järjestelmät, prosessit ja mekanismit;
  - c) edellä 92 artiklan mukaisesti suoritettujen valvontatarkastusten ja arvioinnin tulokset.
3. Kun laitos ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 367 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että mainitussa artiklassa tarkoitettujen stressitestien tulokset ylittävät olennaisesti sen omia varoja koskevan vaatimuksen korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta, toimivaltaisten viranomaisten on harkittava korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta erityisen omia varoja koskevan vaatimuksen käyttöönottoa ylityksen kattamiseksi.

101 artikla

Erityiset julkistamisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisille viranomaisille valtuudet vaatia laitoksia
  - a) julkistamaan asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] kahdeksannessa osassa tarkoitettuja tietoja useammin kuin kerran vuodessa ja asettaa julkistamiselle määräajat;
  - b) käyttämään julkistamiseen tiettyjä muita viestintäkanavia ja paikkoja kuin tilinpäätösasiakirjoja. Jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisille viranomaisille valtuudet vaatia emoyrityksiä julkistamaan vuosittain kuvaus laitosryhmän oikeudellisesta rakenteesta, hallintorakenteesta ja organisaatiosta 14 artiklan 3 kohdan, 73 artiklan 1 kohdan ja 104 artiklan 2 kohdan mukaisesti joko kokonaisuudessaan tai esittämällä viittaukset vastaaviin tietoihin.

102 artikla

Valvontatarkastusten, arviointien ja valvontatoimenpiteiden johdonmukaisuus

1. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle
  - a) edellä 92 artiklassa tarkoitetun valvontatarkastus- ja arviointijärjestelmän toiminnasta;
  - b) menetelmä, jolla 94 artiklan 3 kohdassa ja 97, 98 ja 99 artiklassa tarkoitetut päätökset a alakohdassa tarkoitetuista järjestelmistä perustellaan.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle päätöksistä ja niiden perusteluista, joihin on päädytty 94 artiklan 3 kohdan ja 97, 98 ja 99 artiklan mukaisesti.

2. EPV raportoi vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle, missä määrin jäsenvaltiot ovat lähentyneet toisiaan tämän luvun säännösten soveltamisessa.

Tällaisen lähentymisen lisäämiseksi EPV tekee vertaisarviointeja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 30 artiklan mukaisesti.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään seuraavat seikat:
  - (a) edellä 1 kohdassa ja 92 artiklassa tarkoitettu valvontatarkastus- ja arviointijärjestelmien yhteinen menettely ja menetelmät;
  - (b) edellä 75–85 artiklassa tarkoitettua riskien luokittelua ja käsittelyä koskevat kriteerit sekä 92 artiklassa tarkoitetun toimivaltaisten viranomaisten tekemän valvontatarkastuksen ja arvioinnin perusteet.

4. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 3 kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

EPV toimittaa 3 kohdassa tarkoitetut tekniset standardiluonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

V JAKSO

SOVELTAMISTASO

103 artikla

Sisäisen pääoman riittävyyden arviointiprosessi

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jokainen laitos, joka ei ole tytäryritys siinä jäsenvaltiossa, jossa se on saanut toimiluvan ja jossa sen toimintaa valvotaan, eikä emoyritys, ja jokainen laitos, jota ei ole sisällytetty asetuksen

[julkaisutoimisto lisää viitteen] 17 artiklan mukaiseen konsolidointiin, noudattaa 72 artiklassa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat vapauttaa asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 9 artiklassa säädetty edellytykset täyttävän laitoksen 72 artiklan soveltamisesta.

Kun toimivaltaiset viranomaiset eivät sovelle asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 14 artiklassa säädettyjä omia varoja koskevia konsolidoituja vaatimuksia, yksittäisiin yrityksiin sovelletaan 72 artiklan vaatimuksia.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat laitokset noudattavat asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 16 artiklassa kuvatussa määrin ja siinä kuvatulla tavalla 72 artiklassa säädettyjä velvoitteita konsolidoidun taloudellisen asemansa perusteella.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvaltaan kuuluvat laitokset, noudattavat asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 16 artiklassa kuvatussa määrin ja siinä kuvatulla tavalla 72 artiklassa säädettyjä velvoitteita kyseisen rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

Kun jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvaltaan kuuluu useampi kuin yksi laitos, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan laitokseen, johon sovelletaan konsolidoitua valvontaa 106 artiklan mukaisesti.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitoksina toimivat tytäryritykset soveltavat 72 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, jos kyseisillä laitoksilla tai emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on laitos, rahoituslaitos tai direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu omaisuudenhoito-yhtiö tytäryrityksenä kolmannessa maassa tai omistusyhteys tällaisessa yrityksessä.
5. Konsolidoitu taloudellinen tilanne määritetään asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] ensimmäisen osan II osaston 2 luvun 2 ja 3 jakson mukaisesti.

104 artikla

Laitoksen järjestelmät, prosessit ja mekanismit

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitokset noudattavat II jaksossa säädettyjä velvoitteita yksittäin, jolleivät jäsenvaltiot sovelle asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 6 artiklassa säädettyä poikkeusta.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat emoyritykset ja tytäryritykset noudattavat tämän luvun II jaksossa säädettyjä velvoitteita konsolidoidulla tasolla tai alakonsolidointiryhmän tasolla sen varmistamiseksi, että niiden järjestelmät, prosessit ja mekanismit, joita näissä säännöksissä edellytetään, ovat johdonmukaisia ja yhteensovitettuja ja kaikki

valvonnan kannalta merkitykselliset tiedot voidaan esittää. Niiden on erityisesti varmistettava, että tytäryrityksillä, joihin ei sovelleta tätä direktiiviä, on käytössään kyseisten säännösten noudattamisen varmistavat järjestelmät, prosessit ja mekanismit.

3. Tämän luvun II jaksosta johtuvia velvoitteita, jotka koskevat tytäryrityksiä, joihin ei itseensä sovelleta tätä direktiiviä, ei sovelleta, jos Euroopan unionissa toimiluvan saaneen luottolaitoksen emoyritys taikka Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevat luottolaitokset pystyvät osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että II jakson soveltaminen on laitonta sen kolmannen maan lainsäädännön mukaan, johon tytäryhtiö on sijoittautunut.

105 artikla

Valvontatarkastus ja arviointi sekä valvontatoimenpiteet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava III jaksossa tarkoitettua valvontatarkastus- ja arviointiprosessia ja IV jaksossa tarkoitettuja valvontatoimenpiteitä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] ensimmäisen osan I osastossa vahvistetulla vaatimusten soveltamistasolla.
2. Kun toimivaltaiset viranomaiset eivät sovelleta asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 14 artiklassa säädettyjä omia varoja koskevia konsolidoituja vaatimuksia, yksittäisten sijoituspalveluyritysten valvontaan sovelletaan tämän direktiivin 92 artiklan vaatimuksia.

3 luku

Konsolidoitu valvonta

I JAKSO

KONSOLIDOIDUN VALVONNAN TOTEUTTAMISPERIAATTEET

106 artikla

Konsolidointiryhmän valvojan määrittäminen

1. Kun emoyritys on jäsenvaltiossa tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva laitos, konsolidoitua valvontaa toteuttavat ne toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat antaneet tälle laitokselle toimiluvan.
2. Kun laitoksen emoyritys on jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö taikka Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö,

konsolidoitua valvontaa toteuttavat ne toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat antaneet kyseiselle laitokselle toimiluvan.

3. Kun useammassa kuin kahdessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneilla laitoksilla on emoyrityksenä sama jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö taikka sama emoyrityksenä Euroopan unionissa toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, konsolidoitua valvontaa toteuttavat sen laitoksen osalta toimivaltaiset viranomaiset, jolla on toimilupa jäsenvaltiossa, jossa rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on perustettu.

Kun kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten emoyritykset muodostuvat useammista rahoitusalan holdingyhtiöistä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöistä, joiden pääkonttorit ovat eri jäsenvaltioissa, ja jokaisessa näistä valtiosta on luottolaitos, konsolidoitua valvontaa harjoittaa sen luottolaitoksen osalta toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin.

4. Kun useamman kuin yhden unionissa toimiluvan saaneen laitoksen emoyrityksenä on sama rahoitusalan holdingyhtiö tai sama rahoitusalan sekaholdingyhtiö eikä mikään näistä laitoksista ole saanut toimilupaa jäsenvaltiossa, jossa rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on perustettu, konsolidoitua valvontaa harjoittaa toimivaltainen viranomainen, joka on antanut toimiluvan sille laitokselle, jonka taseen loppusumma on suurin ja joka katsotaan tätä direktiiviä sovellettaessa Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevaksi laitokseksi.
5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityistapauksissa yhteisesti päättää olla soveltamatta 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja perusteita, jos niiden soveltaminen olisi epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon laitokset ja niiden toiminnan suhteellinen merkitys eri maissa, ja nimetä jonkin muun toimivaltaisen viranomaisen toteuttamaan konsolidoitua valvontaa. Tällaisissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten on ennen päätöksensä tekemistä annettava Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle laitokselle, Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan holdingyhtiölle, Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan sekaholdingyhtiölle tai sille laitokselle, jonka taseen loppusumma on suurin, mahdollisuus esittää kantansa kyseisestä päätöksestä.
6. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle kaikki 5 kohdan soveltamisalaan kuuluvat sopimukset.

107 artikla

Konsolidointiryhmän valvojan tekemä valvontatoiminnan yhteensovittaminen

1. Tämän direktiivin ja asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] säännöksistä johtuvien velvoitteiden lisäksi konsolidointiryhmän valvoja hoitaa seuraavia tehtäviä:
  - a) tarvittavien tietojen kokoamisen ja levittämisen yhteensovittaminen toiminnan jatkuvuutta koskevissa tilanteissa ja kriisitilanteissa;

- b) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa toiminnan jatkuvuutta koskevilla tilanteilla, myös VII osaston 3 luvussa tarkoitettua toiminnassa;
  - c) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten ja tarpeen mukaan keskuspankkien kanssa kriisitilanteisiin valmistautumisessa ja kriisitilanteissa, mukaan lukien kielteiset muutokset laitoksissa tai rahoitusmarkkinoilla, käyttäen mahdollisuuksien mukaan olemassa olevia määriteltyjä kriisinhallintaa helpottavia viestintäkanavia.
2. Jos konsolidointiryhmän valvoja ei kykene hoitamaan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä tai jos toimivaltaiset viranomaiset eivät tee yhteistyötä konsolidointiryhmän valvojan kanssa siinä laajuudessa, kuin 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitaminen edellyttää, mikä tahansa kyseisistä toimivaltaisista viranomaisista voi saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi, ja tämä voi toimia asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti.
3. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen sisältää 112 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettut poikkeukselliset toimenpiteet, yhteisten arviointien valmistelun, varautumissuunnitelmien toteuttamisen ja yleisölle tiedottamisen.

108 artikla

Yhteiset päätökset laitospohjaisista vakavaraisuusvaatimuksista

1. Konsolidointiryhmän valvojan ja toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta jäsenvaltiossa, on tehtävä kaikkensa yhteisen päätöksen saavuttamiseksi seuraavista:
- a) edellä 72 ja 92 artiklan soveltamisesta laitosryhmän hallussa olevien konsolidoitujen omien varojen riittävyyden määrittämiseksi suhteessa sen taloudelliseen tilanteeseen ja riskiprofiiliin sekä omien varojen vaaditusta tasosta 98 artiklan soveltamiseksi laitosryhmään kuuluvaan kuhunkin yritykseen konsolidoidulta perustalta;
  - b) toimenpiteistä, joilla puututaan maksuvalmiuden valvontaan liittyviin merkittäviin seikkoihin ja olennaisiin havaintoihin, myös riskien luokittelun ja käsittelyn asianmukaisuuteen 84 artiklassa vaaditun mukaisesti sekä tarpeeseen vahvistaa tämän direktiivin 99 artiklan mukaisesti laitoskohtaiset parametrit, jotka eroavat asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] kuudennessa osassa vahvistetuista parametreista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös on saavutettava
- a) 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt muille asianomaisille toimivaltaisille

viranomaisille 72 ja 92 artiklan mukaisen ryhmän riskinarvioinnin sisältävän kertomuksen;

- b) 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt 84 artiklan mukaisen ryhmän maksuvalmiutta koskevan riskiprofiilin arvioinnin sisältävän kertomuksen.

Yhteisessä päätöksessä on myös asianmukaisesti tarkasteltava asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten 72 ja 92 artiklan mukaisesti suorittamia tytäryritysten riskinarviointeja.

Yhteinen päätös ilmoitetaan asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, jonka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle laitokselle. Jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen, konsolidointiryhmän valvojan on minkä tahansa asianomaisen toisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kuultava EPV:tä. Ryhmävalvoja voi kuulla EPV:tä myös omasta aloitteestaan.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tehneet tätä yhteistä päätöstä 2 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, konsolidointiryhmän valvoja tekee päätöksen 72, 84, 92, 98 ja 99 artiklan soveltamisesta konsolidoidusti tarkasteltuaan ensin perusteellisesti asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tytäryritysten riskinarviointia. Jos jokin asiaankuuluvista toimivaltaisista viranomaisista on 2 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua määräaikaa pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten taikka Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavat asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset tekevät päätöksen 72, 84, 92, 98 ja 99 artiklan soveltamisesta erillisen yrityksen tai alakonsolidointiryhmän tasolla harkittuaan ensin perusteellisesti konsolidointiryhmän valvojan esittämiä näkökantoja ja varaumia. Jos jokin asiaankuuluvista toimivaltaisista viranomaisista on 2 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua määräaikaa pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Nämä päätökset esitetään asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellut päätökset ja jossa otetaan huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten riskinarviointi sekä

niiden 2 kohdassa tarkoitettussa määräajassa ilmaisemat näkemykset ja varaukset. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava kyseinen asiakirja kaikille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

Jos EPV:tä on kuultu, kaikkien toimivaltaisten viranomaisten on otettava tällainen lausunto huomioon ja selitettävä, jos siitä on poikettu merkittävästi.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemät päätökset ovat toimivaltaisia viranomaisia sitovia kyseisissä jäsenvaltioissa.

Edellä 2 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja yhteisen päätöksen puuttuessa 3 kohdan mukaisesti tehdyt päätökset on saatettava ajan tasalle vuosittain tai poikkeustapauksissa silloin, kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen esittää konsolidointiryhmän valvojalle kirjallisen ja täsmällisesti perustellun pyynnön saattaa 98 ja 99 artiklan soveltamista koskeva päätös ajan tasalle. Viimeksi mainitussa tapauksessa ajan tasalle saattaminen voidaan suorittaa kahdenvälisesti konsolidointiryhmän valvojan ja pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen kesken.

5. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joilla varmistetaan tässä artiklassa tarkoitettua yhteistä päätöstä koskevan menettelyn yhdenmukaiset soveltamisedellytykset 72, 84, 92, 98 ja 99 artiklan soveltamisen osalta tarkoituksena helpottaa yhteisten päätösten tekoa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

EPV laatii komissiolle toimitettavat teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

109 artikla

Tietovaatimukset kriisitilanteissa

1. Kun ilmenee kriisitilanne, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 18 artiklassa määritelty tilanne tai tilanne, jossa markkinoiden muutokset ovat epäsuotuisia, ja joka mahdollisesti vaarantaa markkinoiden likviditeetin ja rahoitusjärjestelmän vakauden jossakin niistä jäsenvaltioista, joissa ryhmittymään kuuluville yrityksille on myönnetty toimilupa tai joihin 52 artiklassa tarkoitettuja merkittäviä sivukonttoreita on sijoittautuneena, konsolidointiryhmän valvojan, jollei 1 luvun 2 jaksosta ja soveltuvin osin direktiivin 2004/39/EY 54 ja 58 artiklasta muuta johdu, on varoitettava asiasta mahdollisimman pian EPV:tä, EJRK:ta sekä 59 artiklan 4 alakohdassa ja 60 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia ja ilmoitettava niille kaikki niiden tehtävien suorittamisen kannalta olennaiset tiedot. Näitä velvoitteita sovelletaan kaikkiin toimivaltaisiin viranomaisiin; jos 59 artiklan 4 kohdassa

tarkoitettun viranomaisen tietoon tulee ensimmäisessä alakohdassa kuvailtu tilanne, sen on mahdollisimman pian varoitettava 107 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia ja EPV:tä.

Toimivaltaisen viranomaisen ja 59 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun viranomaisen on käytettävä mahdollisuuksien mukaan olemassa olevia määriteltyjä viestintäkanavia.

2. Kun konsolidoidusta valvonnasta vastaava konsolidointiryhmän valvoja tarvitsee tietoja, jotka toinen toimivaltainen viranomainen on jo saanut, sen on aina pyrittävä ottamaan yhteyttä tähän viranomaiseen, jotta voidaan estää kaksinkertaiset ilmoitukset eri valvontaviranomaisille.

110 artikla

Yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyt

1. Tehokkaan valvonnan edistämiseksi ja aikaansaamiseksi konsolidointiryhmän valvojalla ja muilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kirjalliset yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelmät.

Näiden järjestelmien perusteella konsolidointiryhmän valvojalle voidaan osoittaa lisätehtäviä ja päätöksenteko- ja yhteistyömenettelyjä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa voidaan täsmentää.

2. Laitoksena toimivan emoyrityksen tytäryrityksen toimiluvan myöntämisestä vastaavat toimivaltaiset viranomaiset voivat asetuksen (EU) N:o 1093/2010 28 artiklan mukaisesti siirtää valvontavastuunsa kahdenvälisellä sopimuksella toimivaltaisille viranomaisille, jotka ovat antaneet emoyritykselle toimiluvan ja valvovat sitä, sen varmistamiseksi, että nämä viranomaiset hoitavat vastuunsa tytäryrityksen valvonnasta tämän direktiivin mukaisesti. EPV:lle on ilmoitettava tällaisista sopimuksista ja niiden sisällöstä. Komissio ilmoittaa tiedot muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja Euroopan pankkikomitealle.

111 artikla

Valvontakollegiot

1. Konsolidointiryhmän valvojan on perustettava valvontakollegioita, jotta voidaan helpottaa 107 artiklassa – 109 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamista tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen luottamuksellisuusvaatimusten sekä unionin lainsäädännön mukaisesti ja tarvittaessa varmistaa asianmukainen yhteensovittaminen ja yhteistyö asiaankuuluvien kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

EPV edistää ja seuraa osaltaan tässä artiklassa tarkoitettujen valvontakollegioiden toiminnan yhdenmukaisuutta, tehokkuutta ja toimivuutta asetuksen (EU) N:o 1093/2010 21 artiklan mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten EPV osallistuu toimintaan sopivaksi katsomallaan tavalla ja sitä pidetään toimivaltaisena viranomaisena tässä tarkoituksessa.

Valvontakollegiot muodostavat puitteet, joiden avulla konsolidointiryhmän valvoja, EPV ja asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat seuraavista tehtävistä:

- a) vaihtavat tietoja keskenään ja EPV:n kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 21 artiklan mukaisesti;
  - b) sopivat tarvittaessa vapaaehtoisesta tehtävien antamisesta ja velvollisuuksien siirrosta;
  - c) määrittävät 94 artiklassa tarkoitetut valvontatarkkailuohjelmat ryhmittymän riskinarvioinnin perusteella 92 artiklan mukaisesti;
  - d) tehostavat valvontaa poistamalla tarpeettomat päällekkäiset valvontavaatimukset, mukaan lukien suhteessa 109 artiklassa ja 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tietopyyntöihin;
  - e) soveltavat johdonmukaisesti tämän direktiivin ja asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] mukaisia vakavaraisuusvaatimuksia kaikkiin laitosryhmän yrityksiin rajoittamatta unionin lainsäädännön sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa;
  - f) soveltavat 107 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ottaen huomioon kyseisellä alalla mahdollisesti perustettavien muiden foorumien työn.
2. Valvontakollegioihin osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset ja EPV tekevät tiivistä yhteistyötä. Tämän direktiivin 1 luvun II jakson ja direktiivin 2004/39/EY 54 ja 58 artiklan mukaiset salassapitovaatimukset eivät estä toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta luottamuksellisia tietoja valvontakollegioissa. Valvontakollegioiden perustaminen ja toiminta eivät saa vaikuttaa toimivaltaisten viranomaisten tämän direktiivin ja asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] mukaisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.
3. Kollegioiden perustamisen ja toiminnan on perustuttava 110 artiklassa tarkoitettuihin kirjallisiin menettelyihin, jotka konsolidointiryhmän valvoja vahvistaa kuultuaan asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.
4. EPV laatii teknisiä sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään valvontakollegioiden toiminnan yleiset edellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5. EPV laatii teknisiä täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa määritetään valvontakollegioiden operatiivista toimintaa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

6. Valvontakollegioihin voivat osallistua Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten taikka Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja sellaisen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon on sijoittunut 52 artiklassa tarkoitettuja merkittäviä sivukonttoreita, keskuspankit tapauksen mukaan sekä kolmansien maiden toimivaltaiset viranomaiset tapauksen mukaan ja jos luottamuksellisuusvaatimuksista, jotka kaikkien toimivaltaisten viranomaisten näkemyksen mukaan vastaavat 1 luvun II jakson ja soveltuvien osin direktiivin 2004/39/EY 54 ja 58 artiklan mukaisia vaatimuksia, ei muuta johdu.
7. Konsolidointiryhmän valvojan on toimittava kollegion kokousten puheenjohtajana ja päätettävä, mitkä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat kollegion kokoukseen tai tiettyyn toimintaan. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava kaikille kollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä sekä suunniteltavista toimista. Konsolidointiryhmän valvojan on myös toimitettava kaikille kollegion jäsenille riittävän ajoissa täydelliset tiedot toimista, joista kyseisissä kokouksissa on päätetty, tai toteutetuista toimenpiteistä.
8. Konsolidointiryhmän valvojan päätöksessä on otettava huomioon suunniteltavan tai yhteen sovitettavan valvontatoiminnan merkitys kyseisille viranomaisille, erityisesti mahdolliset vaikutukset asianomaisten jäsenvaltioiden 8 artiklassa tarkoitettuun rahoitusjärjestelmän vakauteen ja 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin velvoitteisiin.
9. Jollei 1 luvun II jakson ja soveltuvien osin direktiivin 2004/39/EY 54 ja 58 artiklan mukaisista luottamuksellisuusvaatimuksista muuta johdu, konsolidointiryhmän valvojan on tiedotettava EPV:lle valvontakollegion toiminnasta, myös kriisitilanteissa, ja toimitettava sille kaikki tiedot, jotka ovat erityisen merkityksellisiä valvontakäytäntöjen lähentämiseksi.

112 artikla

Yhteistyövelvoitteet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä. Niiden on annettava toisilleen tiedot, jotka ovat olennaisia tai merkityksellisiä muiden viranomaisten tämän direktiivin ja asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] mukaisten valvontatehtävien hoitamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava pyynnöstä kaikki merkitykselliset tiedot ja oma-aloitteisesti kaikki olennaisen tärkeät tiedot.

Toimivaltaisten viranomaisten on tätä direktiiviä ja asetusta [julkaisutoimisto lisää viitteen] sovellettaessa tehtävä yhteistyötä EPV:n kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava EPV:lle kaikki tiedot, jotka tämä tarvitsee tämän direktiivin, asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja on pidettävä olennaisen tärkeinä, jos ne voivat merkittävästi vaikuttaa laitoksen tai rahoituslaitoksen rahoitusaseman vakauden arviointiin toisessa jäsenvaltiossa.

Erityisesti Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien luottolaitosten ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden määräysvaltaan kuuluvien laitosten konsolidointiryhmän valvojien on toimitettava kaikki merkitykselliset tiedot niille muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka valvovat kyseisten emoyritysten tytäryrityksiä. Kun merkityksellisten tietojen laajuutta määritetään, näiden tytäryritysten merkitys kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelmälle on otettava huomioon.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja olennaisen tärkeitä tietoja ovat ainakin seuraavat seikat:

- a) selvitys ryhmän oikeudellisesta rakenteesta, hallintorakenteesta ja organisaatiosta, mukaan luettuina kaikki säännellyt yritykset, sääntelemättömät yritykset, sääntelemättömät tytäryritykset ja samaan ryhmään kuuluvat merkittävät sivukonttorit sekä 14 artiklan 3 kohdan, 73 artiklan 1 kohdan ja 104 artiklan 2 kohdan mukaiset emoyritykset ja ryhmän säänneltyjen yritysten toimivaltaiset viranomaiset;
- b) menettelyt tietojen keräämiseksi ryhmän laitoksilta ja näiden tietojen todentaminen;
- c) sellaiset kielteiset muutokset laitoksissa tai ryhmän muissa yksiköissä, jotka voivat vaikuttaa vakavasti laitoksen toimintaan;
- d) merkittävimmät seuraamukset ja poikkeustoimenpiteet, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet tämän direktiivin mukaisesti, mukaan lukien 100 artiklan mukaisen erityisiä omia varoja koskevan vaatimuksen käyttöönotto ja rajoitukset kehittyneen menetelmän käyttämisessä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 301 artiklan 2 kohdan mukaisten omia varoja koskevien vaatimusten laskemiseksi.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa EPV:n käsiteltäviksi seuraavat tilanteet:

- a) toimivaltainen viranomainen ei ole toimittanut olennaisia tietoja, tai
- b) yhteistyötä ja erityisesti merkityksellisten tietojen vaihtoa koskeva pyyntö on eväty tai siihen ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa.

EPV voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan nojalla siirretyn toimivallan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta SEUT-sopimuksen 258 artiklan soveltamista.

3. Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen määräysvallassa olevien luottolaitosten valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on aina pyrittävä ottamaan yhteyttä konsolidointiryhmän valvojaan, kun ne tarvitsevat sellaisia tietoja tässä direktiivissä ja asetuksessa [julkaisutoimisto lisää viitteen] tarkoitettujen menetelmien ja menettelyjen täytäntöönpanosta, jotka voivat jo olla kyseisen toimivaltaisen viranomaisen saatavilla.
4. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan ennen kuin seuraavista asioista päätetään, jos päätökset ovat merkittäviä toisten toimivaltaisten viranomaisten valvontatehtävien kannalta:
  - a) sellaiset muutokset ryhmään kuuluvien luottolaitosten osakkeenomistaja-, organisaatio- tai johtorakenteessa, jotka edellyttävät toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntää; ja
  - b) toimivaltaisten viranomaisten määräämät merkittävimmät seuraamukset tai poikkeustoimenpiteet, mukaan lukien 99 artiklan mukaisen toissijaisia omia varoja koskevan vaatimuksen asettaminen ja kehittyneiden mittaamismenetelmien käyttöönoton rajoitukset asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 301 artiklan 2 kohdan mukaisten omia varoja koskevien vaatimusten laskemiseksi.

Tämän kohdan b alakohtaa sovellettaessa on aina kuultava konsolidointiryhmän valvojaa.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin päättää jättää kuulemisen suorittamatta kiireellisissä tapauksissa tai jos kuuleminen saattaa vaarantaa päätösten tehokkuuden. Tässä tapauksessa toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta muille toimivaltaisille viranomaisille.

113 artikla

Muissa jäsenvaltioissa sijaitsevia yrityksiä koskevien tietojen todentaminen

Kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset haluavat tätä direktiiviä ja asetusta [julkaisutoimisto lisää viitteen] soveltaessaan määrätyissä tapauksissa todentaa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaa laitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä, rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, rahoituslaitosta, avustavia palveluja tarjoavaa yritystä, monialan holdingyhtiötä, 119 artiklassa tarkoitettua tytäryritystä tai 114 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä koskevat tiedot, niiden on pyydettävä kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan tämä todentaminen. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, jotka ovat ottaneet vastaan tämän pyynnön, on toimivaltansa rajoissa joko suoritettava todentaminen itse tai sallittava viranomaisille, jotka ovat esittäneet pyynnön, suorittaa tämä todentaminen taikka sallittava tilintarkastajan tai asiantuntijan suorittaa se. Pyyntöä esittänyt toimivaltainen viranomainen voi halutessaan olla mukana todentamisessa, jos se ei suorita sitä itse.

II JAKSO

RAHOITUSALAN HOLDINGYHTIÖT JA RAHOITUSALAN SEKAHOLDINGYHTIÖT

114 artikla

Holdingyhtiöiden sisällyttäminen konsolidoituun valvontaan

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittaessa kaikki aiheelliset toimenpiteet sisällyttääkseen rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt konsolidoituun valvontaan. Rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön taloudellisen aseman konsolidointi ei edellytä millään tavoin, että toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön valvontaa yksittäisenä yrityksenä, jollei 3 luvun soveltamista edellytetä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 115 artiklan soveltamista.
2. Kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät sisällytä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 13 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa konsolidoituun valvontaan laitosta, joka on tytäryritys, sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa laitoksena toimiva tytäryritys sijaitsee, voivat pyytää emoyritykseltä tietoja, jotka helpottavat tämän laitoksen valvontaa.
3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että niiden konsolidoidusta valvonnasta vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää sellaisilta luottolaitoksen taikka rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksiltä, jotka eivät kuulu konsolidoidun valvonnan soveltamisalaan, 116 artiklassa tarkoitettuja tietoja. Tässä tapauksessa sovelletaan kyseisessä artiklassa säädettyjä tietojen siirtomenettelyjä ja tietojen todentamismenettelyjä.

115 artikla

Johdon pätevyys

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ne henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön liiketoimintaa, ovat riittävän hyvämaineisia ja kokeneita suorittaakseen nämä tehtävät.

116 artikla

Tietopyynnöt ja tarkastukset

1. Kunnes konsolidointimenetelmät sovitetaan myöhemmin yhteen jäsenvaltiot säätävät, että jos yhden tai useamman laitoksen emoyrityksenä on monialan holdingyhtiö, näiden laitosten toimiluvasta ja valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava monialan holdingyhtiötä ja sen tytäryrityksiä joko toimittamaan niille suoraan tai laitoksen tytäryritysten välityksellä kaikkien laitoksen tytäryritysten valvontaa varten tarpeellisia tietoja.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä tarkastuksia tai antaa ulkopuolisille tarkastajille tehtäväksi tehdä tarkastuksia paikan päällä, monialan holdingyhtiöiltä tai niiden tytäryrityksiltä saatujen tietojen todentamiseksi. Jos monialan holdingyhtiö tai jokin sen tytäryrityksistä on vakuutusyhtiö, 119 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan myös noudattaa. Jos monialan holdingyhtiö tai jokin sen tytäryrityksistä sijaitsee muussa jäsenvaltiossa kuin siinä missä laitoksena toimiva tytäryritys sijaitsee, tietojen todentamisessa paikan päällä noudatetaan 113 artiklassa säädettyä menettelyä.

117 artikla

Valvonta

1. Rajoittamatta asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] viidennen osan soveltamista jäsenvaltioiden on säädettävä, että jos yhden tai useamman laitoksen emoyritys on monialan holdingyhtiö, näiden laitosten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat laitoksen ja monialan holdingyhtiön ja sen tytäryritysten välisten liiketoimien yleisvalvontaa.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitoksilla on riittävät riskienhallintamenettelyt ja sisäiset valvontamenetelmät, luotettavat raportointi- ja laskentamenettelyt mukaan luettuina, emoyrityksenä toimivan monialan holdingyhtiön ja sen tytäryritysten liiketoimien määrittämiseksi, mittaamiseksi, seuraamiseksi ja valvomiseksi tarkoituksenmukaisella tavalla. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitosta ilmoittamaan asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 383 artiklassa tarkoitettuja liiketoimia lukuun ottamatta kaikista näiden yritysten kanssa tehdyistä merkittävistä liiketoimista. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava näitä menettelyjä ja merkittäviä liiketoimia.

Jos yllämainituista ryhmän sisäisistä liiketoimista aiheutuu uhkaa laitoksen taloudelliselle asemalle, laitoksen valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet.

118 artikla

Tiedonvaihto

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei yksikään oikeudellinen seikka estäisi konsolidoidun valvonnan alaan kuuluvia yrityksiä eikä monialan holdingyhtiöitä ja niiden tytäryrityksiä taikka 114 artiklassa tarkoitettuja tytäryrityksiä vaihtamasta 3 luvun, 105–114 artiklan ja tämän artiklan mukaisen valvonnan toteuttamiseksi tarvittavia tietoja.
2. Kun emoyritys ja laitokset, jotka ovat sen tytäryrityksiä, sijaitsevat eri jäsenvaltioissa, jokaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava toisilleen kaikki konsolidoidun valvonnan toteuttamiseksi tai sen helpottamiseksi tarpeelliset tiedot.

Jos sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa emoyritys sijaitsee, eivät itse toteuta konsolidoitua valvontaa 106 artiklan nojalla, tämän valvonnan toteuttamisesta

vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset voivat kehottaa niitä pyytämään emoyritykseltä konsolidoidun valvonnan toteuttamiseksi tarpeellisia tietoja ja toimittamaan ne näille viranomaisille.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava toimivaltaisten viranomaistensa kesken 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen luovuttaminen kuitenkin edellyttäen, että rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, rahoituslaitosten tai avustavia palveluja tarjoavien yritysten osalta tietojen kerääminen tai hallussapito ei tarkoita missään tapauksessa, että toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava näiden laitosten tai yritysten valvonta yksilöllisesti.

Samoin jäsenvaltioiden on sallittava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat keskenään 116 artiklassa tarkoitettuja tietoja kuitenkin edellyttäen, ettei tietojen kerääminen tai hallussapito tarkoita missään tapauksessa, että toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava sellaisten monialan holdingyhtiöiden ja niiden tytäryritysten valvontaa, jotka eivät ole luottolaitoksia tai jotka ovat 114 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan kuuluvia tytäryrityksiä.

119 artikla

Yhteistyö

1. Kun laitoksella, rahoitusalan holdingyhtiöllä, rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä tai monialan holdingyhtiöllä on määräysvalta yhdessä tai useammassa tytäryrityksessä, jotka ovat vakuutusyhtiöitä tai muita sijoituspalveluja tarjoavia luvanvaraisia yrityksiä, toimivaltaisten viranomaisten ja viranomaisten, joiden tehtävänä on vakuutusyhtiöiden ja muiden kyseisten sijoituspalveluja tarjoavien yritysten julkinen valvonta, on toimittava kiinteässä yhteistyössä. Niiden on annettava toisillensa kaikki mahdolliset tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan tämän tehtävän suorittamista ja mahdollistamaan kaikkien niiden valvomien yritysten toiminnan ja taloudellisen aseman tarkkailun, rajoittamatta kuitenkaan näiden viranomaisten toimivaltaa.
2. Konsolidoidun valvonnan yhteydessä saatuja tietoja ja erityisesti tässä direktiivissä säädettyä toimivaltaisten viranomaisten keskinäistä tietojen luovuttamista koskee luottolaitosten osalta 1 luvun 2 jaksossa ja sijoituspalveluyritysten osalta direktiivissä 2004/39/EY säädetty salassapitovelvollisuus.
3. Konsolidoidusta valvonnasta vastuussa olevien toimivaltaisten viranomaisten on laadittava luettelot asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 10 artiklassa tarkoitetuista rahoitusalan holdingyhtiöistä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöistä. Nämä luettelot on toimitettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, EPV:lle ja komissiolle.

120 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on VII osaston 1 luvun IV jakson mukaisesti varmistettava, että sellaisille rahoitusalan holdingyhtiöille, rahoitusalan sekaholdingyhtiöille ja monialan holdingyhtiöille tai niiden tosiasiallisille johtajille, jotka rikkovat 3 luvun soveltamiseksi annettuja lakeja,

asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, voidaan määrätä seuraamuksia tai muita toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on lopettaa todetut rikkomiset tai niiden seuraukset.

121 artikla

Kolmansien maiden konsolidoidun valvonnan vastaavuuden arvioiminen

1. Jos laitos, jonka emoyritys on laitos taikka rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka sääntömääräinen kotipaikka on kolmannessa maassa, ei kuulu 106 artiklan mukaisen konsolidoidun valvonnan soveltamisalaan, toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava, soveltaako kolmannen maan toimivaltainen viranomainen laitokseen konsolidoitua valvontaa, joka vastaa tässä direktiivissä säädettyjä periaatteita ja asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] ensimmäisen osan II osaston 2 luvun vaatimuksia.

Tarkastamisen suorittaa se toimivaltainen viranomainen, joka vastaisi konsolidoidusta valvonnasta, jos 3 kohtaa sovellettaisiin, joko emoyrityksen tai jonkin unionissa toimiluvan saaneen säännellyn yrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava muita asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.

2. Komissio voi pyytää Euroopan pankkikomitealta yleisiä ohjeita siitä, onko todennäköistä, että kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten konsolidoitua valvontaa koskevilla järjestelmillä saavutetaan tässä luvussa määritellyt konsolidoidun valvonnan tavoitteet niiden laitosten osalta, joiden emoyrityksen pääkonttori on kolmannessa maassa. Komitean on ajoittain tarkistettava näitä ohjeitaan ja otettava huomioon kyseisten toimivaltaisten viranomaisten konsolidoitua valvontaa koskevista järjestelmissä tapahtuvat muutokset. EPV avustaa komissiota ja Euroopan pankkikomiteaa näiden tehtävien suorittamisessa, myös sen määrittämisessä, onko kyseiset ohjeet saatettava ajan tasalle.

Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn tarkastuksen suorittavan toimivaltaisen viranomaisen on otettava tällaiset ohjeet huomioon. Tätä varten toimivaltaisen viranomaisen on kuultava EPV:tä ennen tällaisen päätöksen tekemistä.

3. Jos vastaavaa valvontaa ei ole, jäsenvaltioiden on sovellettava laitokseen analogisesti tämän direktiivin ja asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] säännöksiä tai sallittava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset soveltavat muita tarkoituksenmukaisia valvontatekniikoita, joilla saavutetaan laitosten konsolidoidun valvonnan tavoitteet.

Konsolidoidusta valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on sovittava näistä valvontatekniikoista neuvoteltuaan muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti vaatia sellaisen rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön perustamista, jolla on pääkonttori unionissa, ja soveltaa konsolidoitua valvontaa koskevia säännöksiä kyseisen rahoitusalan holdingyhtiön konsolidoituun asemaan tai kyseisen rahoitusalan sekaholdingyhtiön laitosten konsolidoituun asemaan.

Valvontatekniikat on suunniteltava siten, että niillä saavutetaan tässä luvussa määritellyt konsolidoidun valvonnan tavoitteet, ja niistä on ilmoitettava muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, EPV:lle ja komissiolle.

4 luku

Pääomapuskurit

I JAKSO

YLEINEN PÄÄOMAPUSKURI JA VASTASYKLINEN PÄÄOMAPUSKURI

122 artikla Määritelmät

Tässä luvussa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- (1) 'yleisellä pääomapuskurilla' tarkoitetaan omia varoja, joita laitoksen on säilytettävä 123 artiklan mukaisesti;
- (2) 'yhteenlasketulla puskurivaatimuksella' tarkoitetaan kaikkia rajoituksettomia ensisijaisia omia varoja, jotka vaaditaan yleistä pääomapuskuria koskevan vaatimuksen täyttämiseksi, sekä niitä täydentävää laitospohtaista vastasyklistä pääomapuskuria, jos se on yli 0 prosenttia riskipainotetuista varoista;
- (3) 'vastasyklisellä puskurikannalla' tarkoitetaan prosenttilukua, jota laitosten on sovellettava laskeakseen laitospohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa ja joka vahvistetaan 126 tai 127 artiklan mukaisesti tai jonka vahvistaa kolmannen maan asianomainen viranomainen (tapauksen mukaan);
- (4) 'kotijäsenvaltiossa toimiluvan saaneella laitoksella' tarkoitetaan laitosta, joka on saanut toimiluvan siinä jäsenvaltiossa, josta tietty nimetty viranomainen vastaa;
- (5) 'laitospohtaisella vastasyklisellä pääomapuskurilla' tarkoitetaan omia varoja, joita laitoksen on säilytettävä 124 artiklan mukaisesti.

123 artikla Yleisen pääomapuskurin säilyttämistä koskeva vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset ylläpitävät rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen lisäksi, joita säilytetään asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklassa asetetun omia vaatimuksia koskevan vaatimuksen täyttämiseksi, rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista koostuvaa yleistä pääomapuskuria, joka on 2,5 prosenttia mainitun asetuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä erillisen yrityksen ja konsolidointiryhmän tasolla mainitun asetuksen ensimmäisen osan II osaston mukaisesti.

2. Laitokset eivät saa käyttää rajoituksettomia ensisijaisia omia varoja, joita säilytetään 1 kohdan mukaisen vaatimuksen täyttämiseksi, 100 artiklan nojalla asetettujen vaatimusten täyttämiseksi.
3. Jos laitos ei täytä 1 kohdan mukaista vaatimusta kokonaan, sille on asetettava 131 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoja koskevia rajoituksia.

124 artikla

Laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin säilyttämistä koskeva vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että laitokset säilyttävät laitoskohtaista vastasyklistä pääomapuskuria, joka lasketaan 130 artiklan mukaisesti.
2. Laitosten on täytettävä 1 kohdassa asetettu vaatimus rajoituksettomilla ensisijaisilla omilla varoilla, joita on oltava sellaisten rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen lisäksi, joita säilytetään asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklassa asetetun omia varoja koskevan vaatimuksen, 123 artiklan mukaisen yleisen pääomapuskurin säilyttämistä koskevan vaatimuksen ja 100 artiklan nojalla asetettujen vaatimusten täyttämiseksi.
3. Jos laitos ei täytä 1 kohdan mukaista vaatimusta kokonaan, sille on asetettava 131 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoja koskevia rajoituksia.

II JAKSO

VASTASYKLISTEN PÄÄOMAPUSKUREIDEN VAHVISTAMINEN JA LASKEMINEN

125 artikla

EJRK:n ohjeet vastasyklisen puskurikantojen vahvistamisesta

1. EJRK voi asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisilla suosituksilla antaa jäsenvaltioiden 126 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeämille viranomaisille vastasyklisen puskurikantojen vahvistamista koskevia ohjeita, joihin kuuluvat muun muassa seuraavat:
  - a) periaatteet, joiden tavoitteena on ohjeistaa nimettyjä viranomaisia näiden arvioiessa, mikä olisi asianmukainen vastasyklisen puskurikanta, sekä varmistaa, että viranomaiset omaksuvat moitteettoman lähestymistavan merkityksellisiin makrotalouden sykleihin, ja edistää moitteetonta ja johdonmukaista päätöksentekoa;
  - b) ohjeet siitä,
    - i) miten mitataan ja lasketaan poikkeama luotot/BKT-suhteiden pitkäaikaisista trendeistä,
    - ii) miten lasketaan 126 artiklan 2 kohdassa edellytetyt puskuriohjeet;
  - c) ohjeet muuttujista, jotka osoittavat tai saattavat osoittaa koko järjestelmän laajuisen riskin kehittymisen rahoitusjärjestelmään, sekä muista

merkityksellisistä tekijöistä, jotka nimettyjen viranomaisten olisi otettava huomioon 126 artiklan mukaista asiaankuuluvaa vastasyklistä puskurikantaa koskevissa päätöksissään;

- d) ohjeet muuttujista, jotka osoittavat, että puskuria olisi pienennettävä tai se olisi purettava kokonaan.
2. Annettuaan 1 kohdan mukaisen suosituksen EJRK:n arvioi ja tarvittaessa päivittää sitä tämän direktiivin mukaisesta puskurien vahvistamisesta saatujen kokemusten tai kansainvälisellä tasolla sovittujen käytäntöjen kehityksen perusteella.

126 artikla

Vastasyklisten puskurikantojen vahvistaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen, jäljempänä 'nimetty viranomainen', joka vastaa vastasyklisen puskurikannan vahvistamisesta kyseistä jäsenvaltiota varten.
2. Kunkin nimetyn viranomaisen on laskettava jokaista neljännesvuotta varten puskuriohje, jota se voi käyttää vertailuarvonaan vahvistaessaan vastasyklistä puskurikantaa 3 kohdan mukaisesti. Puskuriohjeen on perustuttava luotot/BKT-suhteen poikkeamaan sen pitkäaikaisesta trendistä, ja siinä on otettava huomioon
  - a) luottomäärien kasvu kyseisellä lainkäyttöalueella ja erityisesti muutokset kyseisessä jäsenvaltioissa myönnettyjen luottojen suhteessa BKT:hen;
  - b) voimassa olevat 125 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaiset EJRK:n ohjeet.
3. Kunkin nimetyn viranomaisen on neljännesvuosittain arvioitava ja vahvistettava vastasyklisen puskurikanta omaa jäsenvaltiotaan varten ja sitä tehdessään otettava huomioon
  - a) 2 kohdan mukaisesti laskettu puskuriohje;
  - b) voimassa olevat 125 artiklan 1 kohdan a, c ja d alakohdan mukaiset EJRK:n ohjeet ja mahdolliset 9 kohdan mukaiset EJRK:n suositukset; ja
  - c) muut nimetyn viranomaisen merkityksellisinä pitämät muuttujat.
4. Edellä 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin muuttujiin voi kuulua rakenteellisia muuttujia sekä pankkialan altistuminen erityisille riskitekijöille tai muille tekijöille, jotka liittyvät rahoitusvakauteen kohdistuviin riskeihin.

Jos nimetty viranomainen vastasyklistä puskurikantaa vahvistaessaan ottaa huomioon c alakohdassa tarkoitettuja muuttujia ja puskurikanta olisi ollut pienempi, mikäli c alakohdassa tarkoitettuja muuttujia ei olisi otettu huomioon, nimetyn viranomaisen on ilmoitettava tästä EPV:lle ja EJRK:lle. EPV ja EJRK arvioivat, liittyvätkö muuttujat, joihin puskurikanta perustuu, rahoitusvakauteen kohdistuviin riskeihin ja onko puskurikannan vahvistaminen, ottaen huomioon kyseiset muuttujat, yhdenmukainen rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden perusperiaatteiden kanssa, jotka ilmenevät rahoituspalveluja koskevasta unionin säännöstöstä.

Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, nimetyn viranomaisen on tarkistettava 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin muihin muuttujiin perustuvaa vastasyklisen puskurikannan osa ainoastaan vuosittain. Toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet laitokset eivät saa ottaa kyseistä osaa huomioon laskiessaan laitospoikkeusta vastasyklisestä pääomapuskuriaan.

5. Vastasyklisen puskurikannan, joka ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua niiden laitosten kokonaisriskin määrästä, joilla on luottovastuita kyseisessä jäsenvaltiossa, on oltava 0–2,5 prosenttia kalibroituina 0,25 prosenttiyksikön tai 0,25 prosenttiyksikön kerrannaisten asteikolla. Nimetty viranomainen voi, jos se on aiheellista ottaen huomioon 3 kohdassa esitetyt seikat, vahvistaa vastasyklisen puskurikannan suuremmaksi kuin 2,5 prosenttia asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kokonaisriskin määrästä 130 artiklan 3 kohdassa esitetyjä tarkoituksia varten.
6. Kun nimetty viranomainen vahvistaa vastasyklisen puskurikannan ensimmäisen kerran nollaa suuremmaksi tai sen jälkeen korottaa voimassa olevaa vastasyklistä puskurikantaa, sen on myös määrättävä päivämäärä, josta alkaen laitosten on sovellettava korotettua puskurikantaa laskeakseen laitospoikkeusta vastasyklisen pääomapuskurinsa. Kyseinen päivämäärä saa olla enintään 12 kuukautta siitä päivämäärästä, jolloin korotettu puskurikanta on ilmoitettu 8 kohdan mukaisesti. Jos päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta korotetun puskurikannan ilmoittamisesta, soveltamiselle määrätty lyhyempi määräaika on perusteltava poikkeuksellisilla olosuhteilla.
7. Kun nimetty viranomainen alentaa voimassa olevaa vastasyklistä puskurikantaa riippumatta siitä, alennetaanko se nolleen, kyseisen viranomaisen on määrättävä myös ohjeellinen ajanjakso, jonka kuluessa puskurikannan korotus ei ole odotettavissa. Ohjeellinen ajanjakso ei kuitenkaan sido nimettyä viranomaista.
8. Kunkin nimetyn viranomaisen on ilmoitettava neljännesvuosittain vahvistettava vastasyklisen puskurikanta verkkosivustollaan. Ilmoituksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:
  - a) sovellettava vastasyklisen puskurikanta;
  - b) merkityksellinen luotto/BKT-suhde ja sen poikkeaminen pitkäaikaisesta trendistä;
  - c) 2 kohdan mukaisesti laskettu puskuriohje;
  - d) kyseisen puskurikannan perustelut, mukaan luettuina viittaukset mahdollisiin muuttujiin, joita puskuriohje ei kata mutta jotka nimetty viranomainen on 3 kohdan c alakohdan mukaisesti ottanut huomioon vahvistaessaan vastasyklistä puskurikantaa;
  - e) jos puskurikantaa korotetaan, päivämäärä, josta alkaen laitosten on sovellettava kyseistä korotettua puskurikantaa laskeakseen laitospoikkeusta vastasyklisen pääomapuskurinsa;

- f) jos e alakohdassa tarkoitettu päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta tämän kohdan mukaisen ilmoituksen päivämäärän jälkeen, viittaus poikkeuksellisiin olosuhteisiin, joiden vuoksi soveltamiselle asetettua määräaikaa on lyhennetty;
- g) jos puskurikantaa alennetaan, ohjeellinen ajanjakso, jonka kuluessa puskurikannan korotus ei ole odotettavissa, sekä kyseisen ajanjakson perustelu;
- h) kun nimetty viranomainen on ottanut huomioon 3 kohdan c alakohdassa mainittuja muuttujia, maininta kyseisiin muuttujiin liittyvästä puskurikannan määrästä.

Nimettyjen viranomaisten on toteuttava kaikki kohtuulliset toimenpiteet koordinoitakseen ilmoituksen ajoituksen.

Nimettyjen viranomaisten on ilmoitettava EJRK:lle kukin vastasyklisen puskurikannan neljännesvuosittainen vahvistus ja a–g alakohdassa edellytetyt tiedot. EJRK julkistaa kaikki ilmoitetut puskurikannat ja niihin liittyvät tiedot verkkosivustollaan.

9. EJRK voi antaa asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisia suosituksia vastasyklisen puskurikannan neljännesvuosittaisesta vahvistamisesta tietyssä jäsenvaltiossa tai tarvittaessa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa.

127 artikla

Yli 2,5 prosentin suuruisten vastasyklisen puskurikantojen tunnustaminen

1. Jos nimetty viranomainen on 126 artiklan 5 kohdan mukaisesti vahvistanut tai kolmannen maan asianomainen viranomainen on vahvistanut vastasyklisen puskurikannan, joka on yli 2,5 prosenttia asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kokonaisriskin määrästä, muut nimetyt viranomaiset voivat tunnustaa kyseisen puskurikannan, jotta kotijäsenvaltiossa toimiluvan saaneet laitokset voivat sen perusteella laskea laitospöytäkirjat vastasykliset pääomapuskurinsa.
2. Jos nimetty viranomainen 1 kohdan nojalla tunnustaa puskurikannan, joka on yli 2,5 prosenttia asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kokonaisriskin määrästä, sen on ilmoitettava kyseisestä tunnustamisesta julkistamalla se verkkosivustollaan. Ilmoituksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:
  - a) sovellettava vastasyklinen puskurikanta;
  - b) jäsenvaltio, johon sitä sovelletaan;
  - c) jos puskurikantaa korotetaan, päivämäärä, josta alkaen nimetyn viranomaisen jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava kyseistä korotettua puskurikantaa laskeakseen laitospöytäkirjat vastasyklisen pääomapuskurinsa;
  - d) jos c alakohdassa tarkoitettu päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta tämän kohdan mukaisen ilmoituksen päivämäärän jälkeen, viittaus poikkeuksellisiin olosuhteisiin, joiden vuoksi soveltamiselle asetettua määräaikaa on lyhennetty.

128 artikla

EJRK:n suositus kolmansien maiden vastasyklisistä puskurikannoista

EJRK voi asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisesti antaa nimetyille viranomaisille suosituksen asianmukaisen vastasyklisen puskurikannan soveltamisesta kolmannelta maalta oleviin saamisiin, jos

- a) kolmannen maan asianomainen viranomainen, jäljempänä 'kolmannen maan asianomainen viranomainen', ei ole vahvistanut eikä julkistanut vastasyklistä puskurikantaa sellaista kolmatta maata varten, josta aiheutuu luottoriskejä yhdelle tai useammalle unionin laitokselle;
- b) EJRK katsoo, että kolmannen maan asianomaisen viranomaisen kolmatta maata varten vahvistama ja julkistama vastasyklinen puskurikanta ei riitä suojaamaan unionin laitoksia asianmukaisesti riskeiltä, joita liittyy luotonannon liialliseen kasvuun kyseisessä maassa, tai nimetty viranomainen ilmoittaa EJRK:lle katsovansa, että puskurikanta on riittämätön tähän tarkoitukseen.

129 artikla

Nimettyjen viranomaisten päätös kolmansien maiden vastasyklisistä puskurikannoista

1. Tätä artiklaa sovelletaan riippumatta siitä, onko EJRK antanut nimetyille viranomaisille 128 artiklassa tarkoitetun suosituksen.
2. Nimetyt viranomaiset voivat 128 artiklan a alakohdassa mainituissa olosuhteissa vahvistaa vastasyklisen puskurikannan, jota kotijäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava laskeakseen laitospöytäkirjan vastasyklisen pääomapuskurinsa.
3. Jos kolmannen maan asianomainen viranomainen on vahvistanut ja julkistanut vastasyklisen puskurikannan kolmatta maata varten, nimetty viranomainen voi vahvistaa kyseistä kolmatta maata varten eri puskurikannan, jonka perusteella kotijäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on laskettava laitospöytäkirjan vastasykliset pääomapuskurinsa, jos nimetty viranomainen katsoo kohtuullisin perustein, että kolmannen maan asianomaisen viranomaisen vahvistama puskurikanta ei riitä suojaamaan kyseisiä laitoksia asianmukaisesti riskeiltä, joita liittyy luotonannon liialliseen kasvuun kyseisessä maassa.

Käyttäessään ensimmäisen alakohdan mukaisia valtuuksia nimetty viranomainen ei saa vahvistaa alhaisempaa vastasyklistä puskurikantaa kuin kolmannen maan asianomainen viranomainen on vahvistanut, jollei jälkimmäisen viranomaisen vahvistama puskurikanta ole yli 2,5 prosenttia asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta sellaisten laitosten kokonaisriskin määrästä, joilla on luottoriskejä kyseisessä kolmannessa maassa.

4. Jos kolmannen maan asianomainen viranomainen vahvistaa 2 tai 3 kohdan nojalla kolmatta maata varten vastasyklisen puskurikannan, joka suurentaa voimassa olevaa sovellettavaa vastasyklistä puskurikantaa, sen on määrättävä päivämäärä, josta alkaen kotijäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava kyseistä puskurikantaa laskeakseen laitospöytäkirjan vastasyklisen pääomapuskurinsa. Tämä päivämäärä saa olla enintään 12 kuukautta siitä päivämäärästä, jolloin puskurikanta

on ilmoitettu 5 kohdan mukaisesti. Jos päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta puskurikannan ilmoittamisesta, soveltamiselle määrätty lyhyempi määräaika on perusteltava poikkeuksellisilla olosuhteilla.

5. Nimettyjen viranomaisten on julkistettava kaikki kolmansille maille 2 tai 3 kohdan nojalla vahvistetut vastasykliset puskurikannat verkkosivustoillaan ilmoittaen seuraavat tiedot:
- a) vastasyklinen puskurikanta ja kolmas maa, johon sitä sovelletaan;
  - b) kyseisen puskurikannan perustelu;
  - c) jos puskurikanta vahvistetaan ensimmäisen kerran nollaa suuremmaksi tai sitä korotetaan, päivämäärä, josta alkaen laitosten on sovellettava kyseistä korotettua puskurikantaa laskeakseen laitospohjaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa;
  - d) jos c alakohdassa tarkoitettu päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta sen päivämäärän jälkeen, jona puskurikannan vahvistaminen julkistetaan tämän kohdan mukaisesti, viittaus poikkeuksellisiin olosuhteisiin, joiden vuoksi soveltamiselle asetettua määräaika on lyhennetty.

130 artikla

Laitospohjaisen vastasyklisen pääomapuskurin laskeminen

1. Laitospohjainen vastasyklinen pääomapuskuri on niiden vastasyklisten puskurikantojen painotettu keskiarvo, joita sovelletaan lainkäyttöalueilla, joilla laitoksen merkitykselliset luottoriskit sijaitsevat, tai joita sovelletaan tätä artiklaa sovellettaessa 129 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset, laskeakseen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun painotetun keskiarvon, soveltavat kuhunkin sovellettavaan vastasykliseen puskurikantaan asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] kolmannen osan II osaston mukaisesti määritettyjä luottoriskin yhteenlaskettuja omia varoja koskevia vaatimuksia, jotka liittyvät merkityksellisiin luottoriskeihin kyseisellä alueella ja jotka on jaettu laitosta koskevilla luottoriskin yhteenlasketuilla omia varoja koskevilla vaatimuksilla, jotka liittyvät sen kaikkiin merkityksellisiin luottoriskeihin.

2. Jos nimetty viranomainen vahvistaa 126 artiklan 5 kohdan nojalla vastasyklisen puskurikannan, joka on yli 2,5 prosenttia asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta kokonaisriskin määrästä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavia puskurikantoja sovelletaan merkityksellisiin luottovastuisiin, jotka sijaitsevat kyseisen nimetyn viranomaisen jäsenvaltiossa, jäljempänä 'jäsenvaltio A', suoritettaessa 1 kohdassa edellytettyä laskentaa ja tarvittaessa myös laskettaessa kyseistä laitosta vastaavaa osaa konsernin pääomasta:
- a) kotijäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava kyseistä puskurikantaa, joka on yli 2,5 prosenttia kokonaisriskin määrästä;

- b) toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava vastasyklisiä puskurikantaa, joka on 2,5 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos sen jäsenvaltion nimetty viranomainen, jossa ne ovat saaneet toimiluvan, ei ole tunnustanut yli 2,5 prosentin suuruista puskurikantaa 127 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
  - c) toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava jäsenvaltion A nimetyn viranomaisen vahvistamaa vastasyklisiä puskurikantaa, jos sen jäsenvaltion nimetty viranomainen, jossa ne ovat saaneet toimiluvan, on tunnustanut kyseisen puskurikannan 127 artiklan mukaisesti.
3. Jos kolmannen maan asianomaisen viranomaisen kolmatta maata varten vahvistama vastasyklinen puskurikanta on yli 2,5 prosenttia asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta kokonaisriskin määrästä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavia puskurikantoja sovelletaan merkityksellisiin luottovastuisiin, jotka sijaitsevat kyseisessä kolmannessa maassa, suoritettaessa 1 kohdassa edellytettyä laskentaa ja tarvittaessa myös laskettaessa kyseistä laitosta vastaavaa osaa konsernin pääomasta:
- a) laitosten on sovellettava vastasyklisiä puskurikantaa, joka on 2,5 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos sen jäsenvaltion nimetty viranomainen, jossa ne ovat saaneet toimiluvan, ei ole tunnustanut yli 2,5 prosentin suuruista puskurikantaa 127 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
  - b) laitosten on sovellettava kolmannen maan asianomaisen viranomaisen vahvistamaa vastasyklisiä puskurikantaa, jos sen jäsenvaltion nimetty viranomainen, jossa ne ovat saaneet toimiluvan, on tunnustanut kyseisen puskurikannan 127 artiklan mukaisesti.
4. Merkityksellisiin luottovastuihin kuuluvat kaikki vastuuryhmät, joita ei mainita asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 107 artiklan a, b, d, e ja f alakohdassa ja joita koskevat seuraavat vaatimukset:
- a) luottoriskin kattamiseen tarvittavia omia varoja koskevat vaatimukset mainitun asetuksen kolmannen osan II osaston mukaisesti,
  - b) jos vastuu sisältyy kaupankäyntivarastoon, erityisriskin kattamiseen tarvittavia omia varoja koskevat vaatimukset mainitun asetuksen kolmannen osan IV osaston 2 luvun mukaisesti, tai maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymisriskin kattamiseen tarvittavia omia varoja koskevat vaatimukset mainitun asetuksen kolmannen osan IV osaston 5 luvun mukaisesti;
  - c) jos vastuu on arvopaperistettu, omia varoja koskevat vaatimukset mainitun asetuksen kolmannen osan II osaston 5b luvun mukaisesti.
5. Laitosten on yksilöitävä merkityksellisen luottovastuun maantieteellinen sijainti 6 kohdan nojalla hyväksytyjen teknisten sääntelystandardien mukaisesti.
6. Edellä 1 kohdassa edellytettyä laskentaa varten
- a) jäsenvaltiota koskevaa vastasyklisiä puskurikantaa on sovellettava 126 artiklan 8 kohdan e alakohdan tai 127 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti

julkistetuissa tiedoissa ilmoitetusta päivämäärästä alkaen, jos kyseisellä päätöksellä on puskurikantaa korottava vaikutus;

- b) jollei c alakohdasta muuta johdu, kolmatta maata koskevaa vastasyklistä puskurikantaa on sovellettava 12 kuukauden kuluttua päivämäärästä, jona kolmannen maan asianomainen viranomainen on ilmoittanut puskurikannan muutoksesta, riippumatta siitä, vaatiiko kyseinen viranomainen kyseiseen kolmanteen maahan sijoittautuneita laitoksia soveltamaan muutosta lyhyemmän ajanjakson kuluessa, jos kyseisellä päätöksellä on puskurikantaa korottava vaikutus;
- c) jos laitoksen kotijäsenvaltion nimetty viranomainen vahvistaa kolmatta maata koskevan vastasyklisen puskurikannan 129 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti tai tunnustaa kolmatta maata koskevan vastasyklisen puskurikannan 127 artiklan nojalla, kyseistä puskurikantaa on sovellettava 129 artiklan 5 kohdan c alakohdan tai 127 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti julkistetuissa tiedoissa ilmoitetusta päivämäärästä alkaen, jos kyseisellä päätöksellä on puskurikantaa korottava vaikutus;
- d) vastasyklistä puskurikantaa on sovellettava välittömästi, jos kyseisellä päätöksellä on puskurikantaa alentava vaikutus.

Edellä b alakohtaa sovellettaessa kolmatta maata koskevan vastasyklisen puskurikannan muutos katsotaan ilmoitetuksi päivänä, jona kolmannen maan asianomainen viranomainen julkistaa sen sovellettavien kansallisten sääntöjen mukaisesti.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa esitetään menetelmä, jolla määritetään 5 kohdassa tarkoitettu merkityksellisten luottovastuiden maantieteellinen sijainti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

III JAKSO

PÄÄOMAN SÄILYTTÄMISTOIMENPITEET

131 artikla

Voitonjakoja koskevat rajoitukset

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä laitoksia, jotka täyttävät yhteenlasketun puskurivaatimuksen, suorittamasta sellaista rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin liittyvää voitonjakoa, että niiden rajoituksettomat ensisijaiset omat varat vähenevät tasolle, jolla yhdistetty puskurivaatimus ei enää täyty.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava laitoksia, jotka eivät täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, laskemaan jakokelpoinen enimmäismäärä (Maximum Distributable Amount, MDA) 4 kohdan mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on kiellettävä tällaisia laitoksia ennen jakokelpoisen enimmäismäärän laskemista

- a) suorittamasta rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin liittyvää voitonjakoa;
  - b) luomasta velvoitetta maksaa muuttuvia palkkioita tai lisäeläke-etuuksia tai maksamasta muuttuvia palkkioita, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona laitos ei ole täyttänyt yhteenlaskettuja puskurivaatimuksia;
  - c) suorittamasta rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin kuuluvien instrumentteihin liittyviä maksuja.
3. Jos laitos ei täytä tai ylitä yhteenlaskettua puskurivaatimustaan, jäsenvaltioiden on kiellettävä sitä jakamasta 2 kohdan a–c alakohdassa mainituilla toimilla suurempaa määrää kuin 4 kohdan mukaisesti laskettu jakokelpoinen enimmäismäärä.
4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset laskevat jakokelpoisen enimmäismäärän kertomalla a alakohdan mukaisesti laskettu summa b alakohdan mukaisesti määritetyllä tekijällä. Jakokelpoisen enimmäismäärän on vähennettävä 2 kohdan a, b tai c kohdassa tarkoitetuilla toimilla.

- a) Summa, joka kerrotaan, muodostuu seuraavista:

- i) kesken tilikauden kertyneet voitot, jotka eivät sisälly rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 24 artiklan 2 kohdan nojalla ja jotka ovat syntyneet uusimman voitonjakoa koskevan päätöksen tai jonkin 2 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun toimen jälkeen;

plus

- ii) tilikauden päätteeksi kertyneet voitot, jotka eivät sisälly rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 24 artiklan 4 kohdan nojalla ja jotka ovat syntyneet uusimman voitonjakoa koskevan päätöksen tai jonkin 2 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun toimen jälkeen;

miinus

- iii) määrät, jotka olisi maksettava veroina, jos i ja ii alakohdassa tarkoitetut erät säilytettäisiin.

- b) Tekijä on määritettävä seuraavasti:

- i) jos laitoksen säilyttämät rajoituksettomat ensisijaiset omat varat, joita ei käytetä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen omia varoja koskevan vaatimuksen täyttämiseen,

ovat, kun ne ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, tekijä on 0;

- ii) jos laitoksen säilyttämät rajoituksettomat ensisijaiset omat varat, joita ei käytetä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen omia varoja koskevan vaatimuksen täyttämiseen, ovat, kun ne ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen toisessa kvartiilissa, tekijä on 0,2;
- iii) jos laitoksen säilyttämät rajoituksettomat ensisijaiset omat varat, joita ei käytetä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen omia varoja koskevan vaatimuksen täyttämiseen, ovat, kun ne ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, tekijä on 0,4;
- iv) jos laitoksen säilyttämät rajoituksettomat ensisijaiset omat varat, joita ei käytetä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen omia varoja koskevan vaatimuksen täyttämiseen, ovat, kun ne ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, tekijä on 0,6;

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Kvartiilin alaraja} = \frac{2,5\% + ISCCB}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiilin yläraja} = \frac{2,5\% + ISCCB}{4} \times Q_n$$

”ISCCB” tarkoittaa laitospesästä vastasyklisiä pääomapuskuria (”institution specific countercyclical capital buffer”), ja ”Qn” ilmoittaa kyseisen kvartiilin järjestysluku.

- 5. Tällä artiklalla asetettuja rajoituksia sovelletaan ainoastaan sellaisiin maksuihin, jotka johtavat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen tai voittojen vähenemiseen, ja ainoastaan silloin, kun maksun keskeyttäminen tai maksamatta jättäminen ei merkitse laiminlyöntiä tai ole edellytys laitokseen sovellettavan maksukyvyttömyysjärjestelmän mukaisen menettelyn käynnistämiseksi.
- 6. Jos laitos ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta ja aikoo jakaa jakokelpoisia voittojaan tai toteuttaa 2 kohdan a–c alakohdassa tarkoitetun toimen, sen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimitettava sille seuraavat tiedot:

- a) laitoksen säilyttämän pääoman määrä seuraavasti jaoteltuna:
    - i) rajoituksettomat ensisijaiset omat varat
    - ii) rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat,
    - iii) toissijaiset omat varat;
  - b) kesken tilikauden ja tilikauden päätteeksi kertyneet voitot;
  - c) 4 kohdan mukaisesti laskettu jakokelpoinen enimmäismäärä;
  - d) niiden jakokelpoisten voittojen määrä, jotka laitos aikoo jakaa, seuraavasti jaoteltuina:
    - i) osingonjaot;
    - ii) osakkeiden takaisinostot;
    - iii) rajoituksenalaisiin omiin varoihin kuuluviin instrumentteihin liittyvät maksut;
    - iv) muuttuvien palkkioiden tai lisäeläke-etuuksien maksaminen joko luomalla uusi maksuvelvoite tai suorittamalla sellaisen maksuvelvoitteen mukainen maksu, joka on luotu aikana, jona laitos ei ole täyttänyt yhteenlaskettuja puskurivaatimuksiaan.
7. Laitosten on pidettävä yllä järjestelyjä sen varmistamiseksi, että jakokelpoisten voittojen määrä ja jakokelpoinen enimmäismäärä lasketaan tarkasti, ja niiden on pyydettäessä kyettävä osoittamaan laskennan tarkkuus toimivaltaiselle viranomaiselle.
8. Edellä 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa rajoituksettomiin ensisijaisiin varoihin liittyvään voitonjakoon kuuluvat seuraavat:
- a) käteisosinkojen maksaminen;
  - b) kokonaan tai osittain maksettujen ilmaisosakkeiden tai muiden asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 24 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainittujen instrumenttien jakaminen;
  - c) laitosten lunastamat tai ostamat omat osakkeet tai muut mainitun asetuksen 24 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainitut instrumentit;
  - d) mainitun asetuksen 24 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainittujen instrumenttien yhteydessä maksettujen määrien takaisinmaksu;
  - e) mainitun asetuksen 24 artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa tarkoitettujen erien jakaminen.

132 artikla
Pääoman säilyttämissuunnitelma

1. Jos laitos ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimustaan, sen on laadittava pääoman säilyttämissuunnitelma ja toimitettava se toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään viiden työpäivän kuluttua siitä, kun laitos on todennut, ettei se täytä kyseistä vaatimusta.
2. Pääoman säilyttämissuunnitelmassa on esitettävä seuraavat tiedot:
  - a) arviot tuotoista ja menoista sekä tase-ennuste;
  - b) toimenpiteet laitoksen vakavaraisuussuhteen lisäämiseksi;
  - c) omien varojen lisäämistä koskeva suunnitelma ja aikataulu, joiden tavoitteena on yhteenlasketun puskurivaatimuksen täyttäminen kokonaan;
  - d) muut tiedot, joita toimivaltainen viranomainen pitää tarpeellisina 3 kohdassa edellytetyn arvioinnin suorittamiseksi.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava pääoman säilyttämissuunnitelma ja hyväksyttävä se ainoastaan, jos se katsoo, että laitos voi toteutetun suunnitelman avulla kohtuullisen todennäköisesti säilyttää tai hankkia riittävästi pääomaa täyttääkseen yhteenlasketut puskurivaatimuksensa toimivaltaisen viranomaisen asianmukaiseksi katsoman määräjän kuluessa.
4. Jos toimivaltainen viranomainen ei hyväksy pääoman säilyttämissuunnitelmaa 3 kohdan mukaisesti, sen on määrättävä jompikumpi tai molemmat seuraavista toimenpiteistä:
  - a) sen on vaadittava laitosta lisäämään omia varojaan määrätyille tasoille asetettujen määräaikojen kuluessa;
  - b) sen on käytettävä 99 artiklan mukaisia valtuuksiaan määrätäkseen tiukempia voitonjakoa koskevia rajoituksia kuin 131 artiklassa edellytetään.

VIII osasto

Toimivaltaisten viranomaisten tiedonantovelvollisuus

133 artikla

Yleiset vaatimukset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on julkistettava seuraavat tiedot:
  - a) jäsenvaltiossa annetut lait, asetukset, määräykset ja yleisohjeet, jotka liittyvät vakavaraisuuden valvontaan;
  - b) unionin lainsäädännön sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytötapa;
  - c) edellä 92 artiklan mukaisen valvontatarkastuksen ja arvioinnin toteuttamisessa noudatetut yleiset kriteerit ja menetelmät;
  - d) koostetut tilastotiedot vakavaraisuuskehikon tärkeimpien osien täytäntöönpanosta kussakin jäsenvaltiossa, 99 artiklan mukaisesti toteutettujen valvontatoimenpiteiden lukumäärä ja luonne mukaan luettuina, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin VII osaston 1 luvun II jakson ja direktiivin 2004/39/EY 54 ja 58 artiklan säännösten soveltamista.
2. Edellä 1 kohdan mukaisesti julkistettavien tietojen on mahdollistettava eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten soveltamien lähestymistapojen ja menettelyjen asianmukainen vertaaminen. Tiedot on julkistettava yhteisessä muodossa ja ne on ajantasaistettava säännöllisesti. Tietojen on oltava saatavilla yhdessä sähköisessä osoitteessa.
3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään 1 kohdassa lueteltujen tietojen muoto, rakenne, sisällysluettelo ja vuotuinen julkistamisajankohta.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

134 artikla

Erityiset julkistamisvaatimukset

1. Asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] kuudennen osan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 394 artiklan noudattamisen tarkastamista varten hyväksytyt yleiset perusteet ja menetelmät;
  - b) yhteenveto valvontatarkastuksen tuloksista ja vuosittain eritelty kuvaus toteutetuista toimista tapauksissa, joissa asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 394 artiklaa ei ole noudatettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta VII osaston 1 luvun II jakson säännösten soveltamista.
2. Asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 6 artiklan 3 kohdassa säädettyä harkintavaltaa käyttävien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava seuraavat tiedot:
- a) perusteet, joilla ne määrittelevät, että nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä;
  - b) asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 6 artiklan 3 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien emoyrityksenä toimivien laitosten määrä ja näistä niiden laitosten määrä, joilla on tytäryrityksiä kolmannessa maassa;
  - c) kaikille jäsenvaltioille koostetusti:
    - i) mainitun asetuksen 6 artiklan 3 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien jäsenvaltioissa emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen konsolidoitu kokonaismäärä;
    - ii) mainitun asetuksen 6 artiklan 3 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen prosentuaalinen osuus laitoksen omien varojen konsolidoidusta kokonaismäärästä;
    - iii) asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 6 artiklan 3 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan mukaisesti vaadittujen omien varojen kokonaismäärän prosentuaalinen osuus laitoksen omien varojen konsolidoidusta kokonaismäärästä.
3. Asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 8 artiklan 1 kohdassa säädettyä harkintavaltaa käyttävien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava seuraavat tiedot:
- a) perusteet, joilla se määrittelee, että nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä;
  - b) asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 8 artiklan 1 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien emoyrityksenä toimivien laitosten

määrä ja näistä niiden laitosten määrä, joilla on tytäryrityksiä kolmannessa maassa;

c) kaikille jäsenvaltioille koostetusti:

- i) asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 8 artiklan 1 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen kokonaismäärä;
- ii) asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 8 artiklan 1 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen prosentuaalinen osuus laitosten omien varojen kokonaismäärästä;
- iii) asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 8 artiklan 1 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien mainitun asetuksen 87 artiklan mukaisesti vaadittujen omien varojen prosentuaalinen osuus laitosten omien varojen kokonaismäärästä.

IX osasto

Delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset

135 artikla

Delegoidut säädökset

Komissiolla on valtuudet hyväksyä delegoituja säädöksiä 138 artiklan mukaisesti seuraavilta osin:

- a) edellä 4 ja 122 artiklassa tarkoitettujen määritelmien selventäminen sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä sovelletaan yhdenmukaisesti;
- b) edellä 4 ja 122 artiklassa tarkoitettujen määritelmien selventäminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi tätä direktiiviä sovellettaessa;
- c) edellä 4 artiklassa tarkoitetun laitoksia ja niihin liittyviä aloja koskevien määritelmien sanaston ja oikeudellisen muodon mukauttaminen myöhempiin säännöksiin;
- d) edellä 33 ja 34 artiklassa tarkoitetun ja tämän direktiivin liitteessä I olevan luettelon sisällön laajentaminen tai luettelossa käytetyn sanaston muuttaminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen mukaisesti;
- e) alat, joilla toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava 51 artiklassa lueteltuja tietoja;
- f) muutokset 75–86 ja 94 artiklan säännöksiin rahoitusmarkkinoiden, varsinkin uusien rahoitustuotteiden kehityksen tai unionin lainsäädännön huomioon ottavissa tilinpäätösstandardeissa tai -vaatimuksissa tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi tai valvontakäytäntöjen lähentämisen osalta;
- g) edellä 23 artiklan 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukautukset tulevan kehityksen huomioon ottamiseksi ja tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

136 artikla

Täytäntöönpanosäädökset

Seuraavat toimenpiteet hyväksytään täytäntöönpanosäädöksinä 137 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen:

- a) edellä 2 artiklassa olevan luettelon tekniset mukautukset;

- b) edellä 12 artiklassa ja IV osastossa säädetyn perustamispääoman määrän muuttaminen taloudellisen ja rahoitusalan kehityksen mukaisesti.

137 artikla

Euroopan pankkikomitea

1. Täytäntöönpanosäädösten hyväksymisessä komissiota avustaa komission päätöksellä 2004/10/EY perustettu Euroopan pankkikomitea. Kyseinen komitea on asetuksen (EU) N:o 182/2011 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu komitea.
2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

138 artikla

Toimivallan siirto

1. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan tässä artiklassa säädettyjä ehtoja.
2. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi 153 artiklassa tarkoitetusta päivämäärästä lukien valta antaa 135 artiklan tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 135 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai päätöksessä mainittuna myöhempanä päivänä. Se ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon.
4. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä 135 artiklan mukaisesti annettu delegoitu säädös tulee voimaan vain, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto eivät vastusta sitä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen kyseisen määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidennetään kahdella kuukaudella.

X osasto

Direktiivin 2002/87/EY muutokset

139 artikla

Direktiivin 2002/87/EY muuttaminen

1. Poistetaan 21 a artiklan 2 kohdan a alakohta.
2. Lisätään 21 a artiklan 2 kohdan a alakohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”3) Jotta voidaan varmistaa liitteessä I olevassa II osassa lueteltujen laskentamenetelmien johdonmukainen yhdenmukaistaminen yhdessä asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 45 artiklan 2 kohdan ja direktiivin 2009/138/EY 228 artiklan 1 kohdan kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 artiklan 4 kohdan soveltamista, EPV, EVLEV ja EAMV laativat sekakomitean välityksellä 6 artiklan 2 kohtaa koskevat teknisten sääntelystandardien luonnokset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa kohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

XI osasto

Siirtymä- ja loppusäännökset

1 luku

Siirtymäsäännökset sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta käyttävien luottolaitosten valvonnasta

140 artikla

Soveltamisala

1. Tämän luvun säännöksiä sovelletaan 40, 41, 43, 51 ja 52 säännösten sijaan 1 päivään tammikuuta 2015 asti ja vielä enintään kahden lisävuoden ajan, jos komissio on 2 kohdan mukaisesti hyväksynyt delegoidun säädöksen.
2. Sen varmistamiseksi, että maksuvalmiutta koskevien valvontajärjestelmien käyttöönotto tapahtuu täysin linjassa yhdenmukaisten maksuvalmiussääntöjen kehittämisen kanssa, komissiolle siirretään 135 artiklan mukaisesti valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joilla 1 kohdassa tarkoitettua määräpäivää voidaan lykätä enintään kahdella vuodella, jos yhdenmukaisia maksuvalmiussääntöjä ei vielä ole unionissa otettu käyttöön, koska kansainvälisistä maksuvalmiuden valvontastandardeista ei ole sovittu 1 kohdassa tarkoitettuna ajankohtana.

141 artikla

Tietojen ilmoittamista koskevat vaatimukset

Tilastotarkoituksia varten vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että kaikki sen alueella sivukonttoreita pitävät luottolaitokset antavat määräajoin kertomuksen vastaanottavan jäsenvaltion alueella suorittamistaan toimista tämän valtion toimivaltaisille viranomaisille.

Täyttyessään tämän direktiivin 145 artiklassa säädettyjä velvollisuuksia vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että toisista jäsenvaltioista olevien luottolaitosten sivukonttorit antavat samat tiedot, joita tässä tarkoituksessa vaaditaan kansallisilta luottolaitoksilta.

142 artikla

Toimenpiteet, joita kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoitetun toiminnan osalta

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että luottolaitos, jolla on sivukonttori sen alueella tai joka tarjoaa siellä palveluja, ei noudata kyseisen

valtion tämän direktiivin mukaista lainsäädäntöä, jonka mukaan vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset ovat toimivaltaisia, niiden on vaadittava kyseistä luottolaitosta lopettamaan säännösten vastainen tilanne.

2. Jos kyseessä oleva luottolaitos ei ryhdy tarpeellisiin toimenpiteisiin, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava siitä laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.
3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava mahdollisimman nopeasti aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen, että kyseinen luottolaitos lopettaa säännösten vastaisen toiminnan. Toimenpiteistä on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.
4. Jos luottolaitos edelleen rikkoo 1 kohdassa tarkoitettuja vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevia säännöksiä joko huolimatta kotijäsenvaltion suorittamista toimenpiteistä tai siksi, että sellaiset toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi tai niitä ei voi toteuttaa kyseessä olevassa jäsenvaltiossa, vastaanottava jäsenvaltio voi, ilmoitettuaan siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, toteuttaa aiheelliset toimenpiteet ehkäistäkseen uusia säännösten vastaisia toimia tai rangaistakseen siitä ja tarvittaessa, estääkseen luottolaitosta aloittamasta uusia toimia alueellaan. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden alueella voidaan antaa luottolaitoksiin kohdistuvien toimenpiteiden kannalta tarpeellisia oikeudellisia asiakirjoja.

143 artikla

Varotoimenpiteet

Ennen kuin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 142 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet, ne voivat kiireellisessä tapauksessa toteuttaa tarpeelliset varotoimet suojellakseen tallettajien, sijoittajien ja niiden muiden etuja, joille palveluja tarjotaan. Toimenpiteistä on ilmoitettava ensi tilassa komissiolle ja toimivaltaisille viranomaisille niissä jäsenvaltioissa, joita asia koskee.

Komissio voi kuultuaan asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia päättää, että kyseisen jäsenvaltion on muutettava toimenpiteitä tai kumottava ne.

144 artikla

Velvollisuudet

1. Luottolaitoksen vakavaraisuuden valvonta, mukaan lukien sen 33 ja 34 artiklan mukaisten toimien valvonta, on kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vastuulla, jollei vastuu tämän direktiivin säännösten mukaisesti kuulu vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.
2. Edellä 1 kohta ei estä tämän direktiivin mukaista konsolidoitua valvontaa.
3. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on yleisten tehtäviensä hoitamisen yhteydessä otettava asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten mahdollinen

vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja erityisesti kriisitilanteissa kyseisenä ajankohtana saatavissa olevien tietojen perusteella.

145 artikla

Maksuvalmiuden valvonta

Kunnes myöhempi yhteensovittaminen on toteutettu, vastaanottavalla jäsenvaltiolla säilyy vastuu luottolaitosten sivukonttoreiden maksuvalmiuden valvonnasta yhteistyössä kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Rajoittamatta Euroopan valuuttajärjestelmän vahvistamiseksi välttämättömiä toimenpiteitä vastaanottavalla jäsenvaltiolla säilyy täysi vastuu rahapolitiikkansa toteuttamisen edellyttämistä toimenpiteistä.

Kyseisiin toimenpiteisiin ei saa sisältyä syrjivää tai rajoittavaa kohtelua sillä perusteella, että luottolaitoksen toimilupa on myönnetty toisessa jäsenvaltiossa.

146 artikla

Valvontaan liittyvä yhteistyö

Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joita asia koskee, on toimittava tiiviissä yhteistyössä voidakseen valvoa sellaisten luottolaitosten toimintaa, jotka harjoittavat liiketoimintaa erityisesti sivukonttorin kautta, yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa luottolaitosten pääkonttori on. Viranomaisten on toimitettava toisilleen kaikki tällaisten luottolaitosten liikkeenjohtoa ja omistusta koskevat tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan niiden valvontaa ja toimilupien myöntämistä koskevien edellytysten tutkimista sekä kyseisten luottolaitosten tarkastusta, erityisesti maksuvalmiuden, vakavaraisuuden, talletusten vakuussuojan, suurten riskikeskittymien rajoittamisen, hallinto- ja kirjanpito menetelmien ja sisäisen tarkastuksen menetelmien suhteen.

147 artikla

Merkittävät sivukonttorit

1. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää konsolidointiryhmän valvojalta, kun 107 artiklan 1 kohtaa sovelletaan, tai kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, että luottolaitoksen sivukonttori katsotaan merkittäväksi.
2. Pyynnössä on esitettävä sivukonttorin merkittävänä pitämisen perusteet erityisesti seuraavilta osin:
  - a) ylittääkö luottolaitoksen sivukonttorin markkinaosuus talletuksilla mitattuna 2 prosenttia vastaanottavassa jäsenvaltiossa;

- b) luottolaitoksen toiminnan keskeyttämisen tai lopettamisen todennäköinen vaikutus vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden likviditeettiin sekä maksu- ja selvitysjärjestelmiin;
- c) sivukonttorin koko ja merkitys asiakasmäärällä mitattuna vastaanottavan jäsenvaltion pankki- tai rahoitusjärjestelmässä.

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten sekä konsolidointiryhmän valvojan, kun 107 artiklan 1 kohtaa sovelletaan, on tehtävä kaikkensa, jotta voidaan saavuttaa yhteinen päätös sivukonttorin nimeämisestä merkittäväksi.

Jos yhteistä päätöstä ei saavuteta kahden kuukauden kuluessa ensimmäisen alakohdan mukaisen pyynnön vastaanottamisesta, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä seuraavien kahden kuukauden kuluessa oma päätöksensä siitä, onko sivukonttori merkittävä. Päätöstä tehdessään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon konsolidointiryhmän valvojan tai kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdolliset näkökannat ja varaukset.

Kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitetut päätökset on ilmoitettava asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, ja toimitettava asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä kyseisiä päätöksiä lopullisina ja sovellettava niitä.

Jonkin sivukonttorin nimeäminen merkittäväksi ei vaikuta tämän direktiivin mukaisiin toimivaltaisten viranomaisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

- 3. Jos sivukonttorin merkittävyys todetaan, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 112 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut tiedot ja suoritettava 107 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tehtävät yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
- 4. Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tietoon tulee 109 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kriisitilanne jossakin luottolaitoksessa, sen on mahdollisimman pian varoitettava 59 artiklan neljännessä kohdassa ja 60 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia.
- 5. Jos 111 artiklaa ei sovelleta, sellaista luottolaitosta, jolla on merkittäviä sivukonttoreita muissa jäsenvaltioissa, valvovien toimivaltaisten viranomaisten on perustettava valvontakollegio ja johdettava sitä helpottaakseen tämän artiklan 2 kohdan ja 61 artiklan mukaista yhteistyötä. Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava kirjallisiin järjestelmiin, jotka kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vahvistaa kuultuaan asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, mitkä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat kollegion kokoukseen tai tiettyyn toimintaan.
- 6. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä on otettava huomioon suunniteltavan tai yhteen sovitettavan valvontatoiminnan merkitys kyseisten

viranomaisten kannalta, erityisesti mahdollinen vaikutus kyseisten jäsenvaltioiden 144 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun rahoitusjärjestelmän vakauteen ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin velvoitteisiin.

7. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kaikille kollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä sekä suunniteltavista toimista. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myös toimitettava kaikille kollegion jäsenille viipymättä täydelliset tiedot toimista, joihin kyseisissä kokouksissa on ryhdytty, tai toteutetuista toimenpiteistä.

148 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Jos toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut luottolaitos harjoittaa toimintaansa sivukonttorin kautta, vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat, ilmoitettuaan asiasta ensin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, tarkastaa paikan päällä joko itse tai tarkoitusta varten nimittämillään henkilöillä 52 artiklassa tarkoitettut tiedot.
2. Sivukonttoreiden tarkastusta varten kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat myös turvautua johonkin muuhun 113 artiklassa säädettyyn menettelyyn.
3. Edellä 1 ja 2 kohta ei rajoita vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten oikeutta suorittaa itse alueelleen perustettujen sivukonttoreiden tarkastuksia paikan päällä täyttäessään tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksia.

2 luku

Pääomapuskureita koskeva siirtymäsäännös

149 artikla

Pääomapuskureita koskevat siirtymäsäännökset

1. Tässä artiklassa muutetaan 122 ja 123 artiklan vaatimuksia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä siirtymäajanjaksona.
2. Ajanjaksolla, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2016 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2016,
  - a) yleisen pääomapuskurin, joka on 0,625 prosenttia asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettujen laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä, on koostuttava rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista;

- b) laitoskohtainen vastasyklinen pääomapuskuri saa olla enintään 0,625 prosenttia tästä kokonaismäärästä siten, että yhteenlaskettu puskurivaatimus on 0,625–1,25 prosenttia laitosten riskipainotettujen erien kokonaismäärästä.
3. Ajanjaksolla, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2017 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2017,
- a) yleisen pääomapuskurin, joka on 1,25 prosenttia asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettujen laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä, on koostuttava rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista;
  - b) laitoskohtainen vastasyklinen pääomapuskuri saa olla enintään 1,25 prosenttia tästä kokonaismäärästä siten, että yhteenlaskettu puskurivaatimus on 1,25–2,50 prosenttia laitosten riskipainotettujen erien kokonaismäärästä.
4. Ajanjaksolla, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2018 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2018,
- a) yleisen pääomapuskurin, joka on 1,875 prosenttia asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettujen laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä, on koostuttava rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista;
  - b) laitoskohtainen vastasyklinen pääomapuskuri saa olla enintään 1,875 prosenttia tästä kokonaismäärästä siten, että yhteenlaskettu puskurivaatimus on 1,875–3,750 prosenttia laitosten riskipainotettujen erien kokonaismäärästä.
5. Edellä 131 artiklassa tarkoitettuja voitonjakoja koskevia rajoituksia ja 132 artiklassa tarkoitettua pääoman säilyttämissuunnitelmaa koskevaa vaatimusta sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä siirtymäkautena, jos laitokset eivät täytä 2–4 kohdassa vahvistettuja muutettuja vaatimuksia.
6. Jäsenvaltiot voivat asettaa 1 kohdassa määritettyä lyhyemmän siirtymäkauden, jos perusteena on luotonannon liiallinen kasvu minä tahansa aikana kyseisellä kaudella. Jos jäsenvaltio toimii näin, lyhyempää siirtymäkautta sovelletaan ainoastaan sellaisten kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten laskiessa laitoskohtaista vastasyklisiä pääomapuskuriaan, joista nimetty viranomainen vastaa.

3 luku

Loppusäännökset

150 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee 1 päivään huhtikuuta 2013 mennessä tässä direktiivissä ja asetuksessa [julkaisutoimisto lisää viitteen] olevia palkka- ja palkkiopolitiikkaa

koskevia säännöksiä uudelleen ja raportoi niistä kiinnittäen erityishuomiota niiden tehokkuuteen, täytäntöönpanoon ja valvontaan sekä ottaa tämän yhteydessä huomioon kansainvälisen kehityksen. Tarkastelussa määritetään mahdolliset puutteet, joita aiheutuu suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta näihin säännöksiin. Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen ja tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Arvioilla, joita komissio tekee säännöllisesti tämän direktiivin soveltamisesta, on varmistettava, ettei direktiivin soveltaminen johda laitosten ilmeisen eriarvoiseen kohteluun niiden oikeudellisen rakenteen tai omistajuusmallin perusteella.

2. Vuodesta 2014 alkaen EPV julkaisee puolivuositain yhteistyössä EVLEV:n ja EAMV:n kanssa kertomuksen siitä, missä määrin jäsenvaltioiden lainsäädännössä viitataan ulkoisiin luokituksiin, ja toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tällaisten viittausten vähentämiseksi. Kertomuksessa selvitetään myös, miten toimivaltaiset viranomaiset ovat noudattaneet 76 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 77 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettuja velvoitteitansa. Kertomuksessa selvitetään myös missä määrin valvonnassa on lähennytty tältä osin.
3. Komissio tarkastelee 103 ja 104 artiklan soveltamista ja laatii siitä kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä.
4. Komissio tarkastelee 87 artiklan 4 kohdan soveltamista ja laatii siinä saaduista tuloksista, myös monimuotoisuutta edistävien käytäntöjen vertailun asianmukaisuudesta, kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä.

151 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2013.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, VII osaston 4 lukua sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.
3. Jäsenvaltioiden antamissa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle ja EPV:lle.

152 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 2006/48/EY ja 2006/49/EY ja niiden muutokset 1 päivästä tammikuuta 2013.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

153 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

154 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltiolle.

LIITE I

Luettelo vastavuoroisesti tunnustettavista liiketoimista

1. Talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottaminen.
2. Luotonanto, johon sisältyvät etenkin: kulutusluotot, kiinnitysluotot, myyntilaskujen rahoitus takautumisoikeuksin ja ilman takautumisoikeutta (factoring), kauppatapahtumien rahoitus (mukaan lukien forfaiting-rahoitus).
3. Rahoitusleasing.
4. Maksupalveluista sisämarkkinoilla 13 päivänä marraskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY⁴² 4 artiklan 3 alakohdassa määritellyt maksupalvelut.
5. Maksuvälineiden (esim. matkasekit ja pankkivekselit) liikkeeseenlasku ja hoitaminen siltä osin kuin tämä toiminta ei kuulu 4 kohdan soveltamisalaan.
6. Takaukset ja maksusitoumukset.
7. Kaupankäynti omaan tai asiakkaiden lukuun seuraavilla välineillä:
  - a) rahamarkkinavälineet (sekit, vekselit, sijoitustodistukset jne.),
  - b) ulkomaanvaluutta,
  - c) rahoitusfutuurit ja optiot,
  - d) valuutta- ja korkovälineet,
  - e) siirtokelpoiset arvopaperit.
8. Osallistuminen osakeanteihin ja niihin liittyvien palvelujen tarjoaminen.
9. Yritysneuvonta pääoman rakennetta ja toimialastrategiaa koskevissa asioissa ja niihin liittyvissä kysymyksissä sekä sulautumisiin ja yritysostoihin liittyvä neuvonta ja palvelut.
10. Välitystoiminta rahamarkkinoilla.
11. Arvopaperisalkun hoito ja neuvonta.
12. Arvopaperisäilytys ja –hoito.
13. Luottotietopalvelut.
14. Säilytyspalvelut.
15. Sähköisen rahan liikkeeseenlasku.

---

⁴² EUVL L 319 5.12.2007, s. 1.

Rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY⁴³ liitteessä I olevassa A ja B osassa lueteltuja palveluja ja toimia koskee tämän direktiivin mukainen vastavuoroinen tunnustaminen silloin, kun viitataan tuon direktiivin liitteessä I olevassa C osassa lueteltuihin rahoitusvälineisiin.

---

⁴³ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
1 artikla	1 artiklan 1 kohta	
2 artiklan 1 kohta	1 artiklan 2 kohta	
2 artiklan 2 kohta	1 artiklan 3 kohta	
2 artiklan 3 kohta	2 artikla	
3 artikla	5 artikla	
4 artiklan 1 kohta		
4 artiklan 2 kohdan a alakohta	4 artiklan 20 kohta	
4 artiklan 2 kohdan b alakohta		
4 artiklan 2 kohdan c alakohta		
5 artiklan 1 kohta		36 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta		36 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohta		
5 artiklan 4 kohta		
6 artikla	128 artikla	
7 artikla	42 b artiklan 1 kohta	
8 artikla	40 artiklan 3 kohta	
9 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta	
9 artiklan 2 kohta	6 artiklan 2 kohta	
9 artiklan 3 kohta	6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	
9 artiklan 4 kohta	6 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	
10 artikla	7 artikla	

11 artikla	8 artikla	
12 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	
12 artiklan 2 kohta	9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	
12 artiklan 3 kohta	9 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	
12 artiklan 4 kohta	9 artiklan 2 kohta	
13 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta	
13 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta	
14 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta	
14 artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta	
14 artiklan 3 kohta	12 artiklan 3 kohta	
15 artikla	13 artikla	
16 artiklan 1 kohta	15 artiklan 1 kohta	
16 artiklan 2 kohta	15 artiklan 2 kohta	
16 artiklan 3 kohta	15 artiklan 3 kohta	
17 artikla	16 artikla	
18 artikla	17 artiklan 1 kohta	
19 artikla	18 artikla	
20 artikla	14 artikla, 9 artiklan 4 kohdan c alakohta ja 17 artiklan 2 kohta	
21 artikla		
22 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta	
22 artiklan 2 kohta	19 artiklan 2 kohta	
22 artiklan 3 kohta	19 artiklan 3 kohta	
22 artiklan 4 kohta	19 artiklan 4 kohta	
22 artiklan 5 kohta	19 artiklan 5 kohta	
22 artiklan 6 kohta	19 artiklan 6 kohta	
22 artiklan 7 kohta	19 artiklan 7 kohta	

22 artiklan 8 kohta	19 artiklan 8 kohta	
22 artiklan 9 kohta	19 artiklan 9 kohta	
23 artiklan 1 kohta	19 a artiklan 1 kohta	
23 artiklan 2 kohta	19 a artiklan 2 kohta	
23 artiklan 3 kohta	19 a artiklan 3 kohta	
23 artiklan 4 kohta	19 a artiklan 4 kohta	
23 artiklan 5 kohta	19 a artiklan 5 kohta	
24 artiklan 1 kohta	19 b artiklan 1 kohta	
24 artiklan 2 kohta	19 b artiklan 2 kohta	
25 artikla	20 artikla	
26 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta	
26 artiklan 2 kohta	21 artiklan 2 kohta	
27 artikla	21 artiklan 3 kohta	
28 artiklan 1 kohta		4 artikla
28 artiklan 2 kohta		9 artikla
29 artiklan 1 kohta		5 artiklan 1 kohta
29 artiklan 2 kohta		5 artiklan 2 kohta
29 artiklan 3 kohta		5 artiklan 3 kohta
29 artiklan 4 kohta		5 artiklan 2 kohta
30 artikla		6 artikla
31 artiklan 1 kohta		7 artikla
31 artiklan 2 kohta		8 artikla
32 artiklan 1 kohta		10 artiklan 1 kohta
32 artiklan 2 kohta		10 artiklan 2 kohta
33 artikla	23 artikla	
34 artiklan 1 kohta	24 artiklan 1 kohta	

34 artiklan 2 kohta	24 artiklan 2 kohta	
34 artiklan 3 kohta	24 artiklan 3 kohta	
35 artiklan 1 kohta	25 artiklan 1 kohta	
35 artiklan 2 kohta	25 artiklan 2 kohta	
35 artiklan 3 kohta	25 artiklan 3 kohta	
35 artiklan 4 kohta	25 artiklan 4 kohta	
35 artiklan 5 kohta	25 artiklan 5 kohta	
36 artiklan 1 kohta	26 artiklan 1 kohta	
36 artiklan 2 kohta	26 artiklan 2 kohta	
36 artiklan 3 kohta	26 artiklan 3 kohta	
36 artiklan 4 kohta	26 artiklan 4 kohta	
36 artiklan 5 kohta	26 artiklan 5 kohta	
37 artikla	36 artikla	
38 artikla	27 artikla	
39 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta	
39 artiklan 2 kohta	28 artiklan 2 kohta	
39 artiklan 3 kohta	28 artiklan 3 kohta	
39 artiklan 4 kohta	28 artiklan 4 kohta	
40 artikla	29 artiklan 1 kohta	
41 artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 kohta	
41 artiklan 2 kohta		
42 artikla	32 artikla	
43 artiklan 1 kohta	33 artiklan 1 kohta	
43 artiklan 2 kohta		
43 artiklan 3 kohta		
43 artiklan 4 kohta		

43 artiklan 5 kohta		
43 artiklan 6 kohta	33 artiklan 2 kohta	
44 artiklan 1 kohta	34 artikla	
44 artiklan 2 kohta	31 artikla	
45 artikla	35 artikla	
46 artikla	37 artikla	
47 artiklan 1 kohta	38 artiklan 1 kohta	
47 artiklan 2 kohta	38 artiklan 2 kohta	
47 artiklan 3 kohta	38 artiklan 3 kohta	
48 artiklan 1 kohta	39 artiklan 1 kohta	
48 artiklan 2 kohta	39 artiklan 2 kohta	
48 artiklan 3 kohta	39 artiklan 3 kohta	
48 artiklan 4 kohta	39 artiklan 4 kohta	
49 artiklan 1 kohta	40 artiklan 1 kohta	
49 artiklan 2 kohta	40 artiklan 2 kohta	
50 artikla	41 artiklan 3 kohta	
51 artiklan 1 kohta	42 artiklan 1 kohta	
51 artiklan 2 kohta		
51 artiklan 3 kohta		
51 artiklan 4 kohta		
51 artiklan 5 kohta	42 artiklan 2 ja 3 kohta	
51 artiklan 6 kohta	42 artiklan 4 ja 5 kohta	
51 artiklan 7 kohta	42 artiklan 6 ja 7 kohta	
52 artiklan 1 kohta	42 a artiklan 1 kohta	
52 artiklan 2 kohta	42 a artiklan 2 kohta	
52 artiklan 3 kohta	42 a artiklan 3 kohta	

52 artiklan 4 kohta		
52 artiklan 5 kohta		
53 artiklan 1 kohta	43 artiklan 1 kohta	
53 artiklan 2 kohta	43 artiklan 2 kohta	
54 artiklan 1 kohta	44 artiklan 1 kohta	
54 artiklan 2 kohta	44 artiklan 2 kohta	
54 artiklan 3 kohta		
55 artikla	45 artikla	
56 artikla	46 artikla	
57 artikla	47 artikla	
58 artiklan 1 kohta	48 artiklan 1 kohta	
58 artiklan 2 kohta	48 artiklan 1 kohta	
58 artiklan 3 kohta	48 artiklan 2 kohta	
59 artikla	49 artikla	
60 artiklan 1 kohta	50 artikla	
60 artiklan 2 kohta		
61 artikla	51 artikla	
62 artikla	52 artikla	
63 artiklan 1 kohta	53 artiklan 1 kohta	
63 artiklan 2 kohta	53 artiklan 2 kohta	
64 artikla	136 artiklan 2 kohta	
64 artiklan 3 kohta		
65 artikla		
66 artiklan 1 kohta		
66 artiklan 2 kohta		
67 artiklan 1 kohta		

67 artiklan 2 kohta		
68 artiklan 1 kohta		
68 artiklan 2 kohta		
69 artikla		
70 artiklan 1 kohta		
70 artiklan 2 kohta		
70 artiklan 3 kohta		
71 artikla	55 artikla	
72 artiklan 1 kohta	123 artikla	
72 artiklan 2 kohta		
72 artiklan 3 kohta		Liitteessä I oleva 38 kohta
73 artiklan 1 kohta	22 artiklan 1 kohta	
73 artiklan 2 kohta	22 artiklan 2 kohta	
73 artiklan 3 kohta	22 artiklan 3 kohta (2010/78)	
74 artiklan 1 kohta	22 artiklan 3 kohta (2010/76)	
74 artiklan 2 kohta	22 artiklan 4 kohta	
74 artiklan 3 kohta	22 artiklan 5 kohta	
75 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 2 kohta	
75 artiklan 2 kohta		
75 artiklan 3 kohta		
75 artiklan 4 kohta		
75 artiklan 5 kohta		
76 artiklan 1 kohta		
76 artiklan 2 kohta		
76 artiklan 3 kohta		
77 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 3 kohta	

77 artiklan 2 kohta	Liitteessä V oleva 4 kohta	
77 artiklan 3 kohta	Liitteessä V oleva 5 kohta	
78 artikla	Liitteessä V oleva 6 kohta	
79 artikla	Liitteessä V oleva 7 kohta	
80 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 8 kohta	
80 artiklan 2 kohta	Liitteessä V oleva 9 kohta	
81 artikla	Liitteessä V oleva 10 kohta	Liitteessä IV oleva 5 kohta
82 artikla	Liitteessä V oleva 11 kohta	
83 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 12 kohta	
83 artiklan 2 kohta	Liitteessä V oleva 13 kohta	
84 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 14 kohta	
84 artiklan 2 kohta	Liitteessä V oleva 14 a kohta	
84 artiklan 3 kohta	Liitteessä V oleva 15 kohta	
84 artiklan 4 kohta	Liitteessä V oleva 16 kohta	
84 artiklan 5 kohta	Liitteessä V oleva 17 kohta	
84 artiklan 6 kohta	Liitteessä V oleva 18 kohta	
84 artiklan 7 kohta	Liitteessä V oleva 19 kohta	
84 artiklan 8 kohta	Liitteessä V oleva 20 kohta	
84 artiklan 9 kohta	Liitteessä V oleva 21 kohta	
84 artiklan 10 kohta	Liitteessä V oleva 22 kohta	
85 artiklan 1 kohta		
85 artiklan 2 kohta		
86 artiklan 1 kohta		
86 artiklan 2 kohta		
87 artiklan 1 kohta		
87 artiklan 2 kohta		

87 artiklan 3 kohta		
87 artiklan 4 kohta		
87 artiklan 5 kohta		
88 artiklan 1 kohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan viimeinen alakohta	
88 artiklan 2 kohta	Liitteessä V oleva 23 a – 23 f kohta ja ensimmäinen alakohta	
89 artikla	Liitteessä V oleva 23 k kohta	
90 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 23 g – 23 t kohta	
90 artiklan 2 kohta	150 artiklan 3 kohdan b alakohta	
91 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 24 kohta	
91 artiklan 2 kohta	Liitteessä V oleva 24 kohta	
92 artiklan 1 kohta	124 artiklan 1 kohta	
92 artiklan 2 kohta	124 artiklan 2 kohta	
92 artiklan 3 kohta	124 artiklan 3 kohta	
92 artiklan 4 kohta	124 artiklan 4 kohta	
92 artiklan 5 kohta	124 artiklan 5 kohta	
92 artiklan 6 kohta		
92 artiklan 7 kohta		
92 artiklan 8 kohta		
92 artiklan 9 kohta		
93 artikla		
94 artiklan 1 kohta	Liitteessä XI oleva 1 kohta	
94 artiklan 2 kohta	Liitteessä XI oleva 1a kohta	
94 artiklan 3 kohta	Liitteessä XI oleva 2 kohta	
94 artiklan 4 kohta	Liitteessä XI oleva 3 kohta	
95 artikla		

96 artiklan 1 kohta		
96 artiklan 2 kohta		
96 artiklan 3 kohta		
97 artiklan 1 kohta		
97 artiklan 2 kohta		
98 artiklan 1 kohta		
98 artiklan 2 kohta		
98 artiklan 3 kohta		
98 artiklan 4 kohta		
98 artiklan 5 kohta		
99 artiklan 1 kohta	136 artiklan 1 kohta	
99 artiklan 2 kohta		
100 artiklan 1 kohta	136 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	
100 artiklan 2 kohta	136 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	
101 artikla	149 artikla	
102 artikla		
103 artiklan 1 kohta	68 artiklan 2 kohta	
103 artiklan 1 kohta	3 artikla	
103 artiklan 1 kohta	123 artikla	
103 artiklan 2 kohta	71 artiklan 1 kohta	
103 artiklan 3 kohta	71 artiklan 2 kohta	
103 artiklan 4 kohta	73 artiklan 2 kohta	
103 artiklan 5 kohta		
104 artiklan 1 kohta	68 artiklan 1 kohta	
104 artiklan 2 kohta	73 artiklan 3 kohta	
104 artiklan 3 kohta		

105 artiklan 1 kohta	124 artiklan 2 kohta	
105 artiklan 2 kohta	23 artikla	
106 artiklan 1 kohta	125 artiklan 1 kohta	2 artikla
106 artiklan 2 kohta	125 artiklan 2 kohta	2 artikla
106 artiklan 3 kohta	126 artiklan 1 kohta	
106 artiklan 4 kohta	126 artiklan 2 kohta	
106 artiklan 5 kohta	126 artiklan 3 kohta	
106 artiklan 6 kohta	126 artiklan 4 kohta	
107 artiklan 1 kohta	129 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	
107 artiklan 2 kohta	129 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	
107 artiklan 3 kohta	129 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	
108 artiklan 1 kohdan a alakohta	129 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	
108 artiklan 1 kohdan b alakohta		
108 artiklan 2 kohdan a alakohta	129 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	
108 artiklan 2 kohdan b alakohta		
108 artiklan 3 kohta	129 artiklan 3 kohdan neljäs–seitsemäs alakohta	
108 artiklan 4 kohta	129 artiklan 3 kohdan kahdeksas alakohta	
108 artiklan 5 kohta	129 artiklan 3 kohdan yhdeksäs alakohta	
108 artiklan 6 kohta	129 artiklan 3 kohdan kymmenes alakohta	
109 artiklan 1 kohta	130 artiklan 1 kohta	
109 artiklan 2 kohta	130 artiklan 2 kohta	
110 artikla	131 artikla	
111 artiklan 1 kohta	131 a artiklan 1 kohta	

111 artiklan 2 kohta	131 a artiklan 2 kohta	
112 artiklan 1 kohta	132 artiklan 1 kohta	
112 artiklan 2 kohta	132 artiklan 2 kohta	
112 artiklan 3 kohta	132 artiklan 3 kohta	
112 artiklan 4 kohta	???	
113 artikla	141 artikla	
114 artiklan 1 kohta	127 artiklan 1 kohta	
114 artiklan 2 kohta	127 artiklan 2 kohta	
114 artiklan 3 kohta	127 artiklan 3 kohta	
115 artikla	135 artikla	
116 artiklan 1 kohta	137 artiklan 1 kohta	
116 artiklan 2 kohta	137 artiklan 2 kohta	
117 artiklan 1 kohta	138 artiklan 1 kohta	
117 artiklan 2 kohta	138 artiklan 2 kohta	
118 artiklan 1 kohta	139 artiklan 1 kohta	
118 artiklan 2 kohta	139 artiklan 2 kohta	
118 artiklan 3 kohta	139 artiklan 3 kohta	
119 artiklan 1 kohta	140 artiklan 1 kohta	2 artikla
119 artiklan 2 kohta	140 artiklan 2 kohta	2 artikla
119 artiklan 3 kohta	140 artiklan 3 kohta	2 artikla
120 artikla	142 artikla	
121 artiklan 1 kohta	143 artiklan 1 kohta	
121 artiklan 2 kohta	143 artiklan 2 kohta	
121 artiklan 3 kohta	143 artiklan 3 kohta	
122 artikla		
123 artikla		

124 artikla		
125 artikla		
126 artikla		
127 artikla		
128 artikla		
129 artikla		
130 artikla		
131 artikla		
133 artiklan 1 kohta	144 artikla	
133 artiklan 2 kohta		
133 artiklan 3 kohta		
134 artiklan 1 kohta	122 a artiklan 9 kohta	
134 artiklan 2 kohta	69 artiklan 4 kohta	
134 artiklan 3 kohta	70 artiklan 4 kohta	
135 artikla	150 artiklan 1 kohta	
136 artiklan 1 kohta	150 artiklan 1 kohdan a alakohta	
136 artiklan 2 kohta	150 artiklan 2 kohta	
137 artiklan 1 kohta	151 artiklan 1 kohta	
137 artiklan 2 kohta	151 artiklan 2 kohta	
138 artiklan 1 kohta	151 a, 151 b ja 151 c artikla	
138 artiklan 2 kohta	151 a, 151 b ja 151 c artikla	
138 artiklan 3 kohta	151 a, 151 b ja 151 c artikla	
138 artiklan 4 kohta	151 a, 151 b ja 151 c artikla	
138 artiklan 5 kohta	151 a, 151 b ja 151 c artikla	
139 artikla		
140 artikla		

141 artikla	29 artikla	
142 artikla	30 artikla	
143 artikla	33 artikla	
144 artikla	40 artikla	
145 artikla	41 artikla	
146 artikla	42 artikla	
147 artikla	42 a artikla	
148 artikla	43 artikla	
149 artikla		
150 artiklan 1 kohta	156 artiklan 4 kohta	
150 artiklan 2 kohta		
151 artiklan 1 kohta	157 artiklan 1 kohta	
151 artiklan 2 kohta		
151 artiklan 3 kohta	157 artiklan 2 kohta	
151 artiklan 4 kohta	157 artiklan 2 kohta	
152 artikla	158 artikla	
153 artikla	159 artikla	
154 artikla	160 artikla	
Liite I	Liite I	